

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

ACOLLIGERE

Plataforma digital que promou la convivència
intergeneracional

Treball final de Grau
Montse Nicolàs
T1

Facultat d'Educació Social
Curs 2024-2025
Entregat al juny de 2025
Tutoritzat per Pau Milla

Agraïments

Vull començar agraint, de tot cor, a la meva mare, per escoltar-me amb una atenció infinita; al meu germà, per creure en mi en cada pas del camí; a les meves filles, per la seva paciència i per observar amb curiositat tot allò que feia; i al pare de les meves filles, per cuidar-les. Gràcies també a totes les persones que, d'una manera o altra, han fet possible que pugui arribar fins aquí i obtenir el grau en Educació Social. Incloent-hi aquelles que ja no hi són físicament, però m'acompanyen dintre meu. Al Pau, el meu tutor, que ha sabut fer fàcil allò que, en moments determinats, semblava impossible. Gràcies per la teva orientació i per compartir-me lectures que, tot i no haver pogut sempre acabar per la seva duresa, m'han permès ampliar la mirada i veure més enllà. A les meves companyes de feina, gràcies per creure en mi, per animar-me i per compartir la passió per una professió que ens uneix. També a les meves companyes de classe, per escoltar-me quan ho necessitava. A totes les persones que he conegut al llarg d'aquest camí, gràcies per ajudar-me a mirar la realitat amb uns altres ulls, amb més consciència i compromís. I sobretot, un agraïment especial a les persones que han participat de forma viva en la construcció d'aquesta proposta. Elles han estat el sentit, la força i el motor que m'ha encoratjat a continuar, fins i tot quan el camí es feia costós. Per acabar, vull compartir un fragment de L'Odissea, traduït en versos per Carles Riba, que parla del viatge, de la resistència i de l'esperança.

Quan, però, al tercer donà fi l'Aurora rullada,
súbitament llavors calà el vent, i es va fer la bonança,
sense un respir, i Ulisses veié la terra a la vora,
d'un penetrant cop d'ull, des del cim arborat d'una onada.
tan benvinguda com per als fills es presenta la vida
del pare, que jeu malalt i pateix dolors poderosos
i fa temps que s'hi fon, i l'assalta un déu avorrible,
i es benvinguda l'hora en què els déus l'alliberen de pena,
(Riba, 1993, pp132)¹

¹ Extret del llibre de l'Odissea de Homer (1948) , traslladada en versos Catalans per Carles Riba, 1993

Índex

RESUM.....	3
INTRODUCCIÓ.....	4
JUSTIFICACIÓ.....	6
OBJECTIUS.....	7
Objectiu general.....	7
Objectius específics.....	7
MARC TEÒRIC.....	7
És la migració un problema o una solució instrumentalitzada per l'economia del benestar?.....	9
Empadronament, dret a l'habitatge i exclusió social: una barrera per a l'arrelament.....	11
Fins a quin punt la lògica del mercat i del poder condiciona l'exercici real dels drets de les persones migrades?.....	13
Estem construint espais socials que permetin envellir amb dignitat i vincles?.....	14
Envellir a casa, és un dret o un privilegi?.....	16
Com contribueixen iniciatives de convivència intergeneracional i d'acollida temporal en la promoció de la inclusió social de joves migrants i persones grans?.....	18
Podem construir projectes de vida dignes sense garantir un lloc segur on viure?.....	20
DIAGNÒSTIC.....	21
Anàlisi de necessitats i diagnòstic inicial.....	22
Anàlisi del context i detecció de necessitats en els recursos que fomenten la convivència intergeneracional.....	27
Detecció de necessitats a partir de l'anàlisi dels recursos.....	27
Conclusions.....	29
Consideracions ètiques.....	30
DESCRIPCIÓ.....	31
Títol del producte.....	31
Marc de referència.....	31
Objectius de la proposta.....	32
Participants i agents implicats.....	34
Contextualització de la proposta i condicions físiques i temporals del projecte.....	36
METODOLOGIA.....	36
Principis metodològics.....	36
Valors de la proposta.....	37
Estratègies metodològiques.....	38
Estructures organitzatives de la proposta.....	41
Temporització del desenvolupament.....	44
Recursos necessaris.....	44
Avaluació i seguiment.....	45
Viabilitat a curt i llarg termini.....	49
COMUNICACIÓ, PROMOCIÓ I DIFUSIÓ.....	50

CONCLUSIONS.....	50
BIBLIOGRAFIA.....	54
ANNEXOS.....	58
Annex 1 Anàlisi DAFO del projecte i plataforma digital Acolligere.....	58
Annex 2 Fases contextualització de la proposta.....	59
Fases d'implementació.....	59
Annex 3 Funcions Professional d'Educació Social.....	63
Annex 4 Fases Temporalització.....	64
Annex 5 - Guió Entrevista tècnica districte.....	72
Annex 6 Guió Entrevista Jove.....	74
Annex 7 Guió Entrevista Viure i Convivre.....	75
Annex 8 Guió Entrevista Projecte Acull.....	76
Annex 9 Transcripció Entrevista Tècnica Districte.....	77
Annex 10 Transcripció Entrevista Jove.....	105
Annex 11 Transcripció Entrevista Projecte Acull.....	115
PRODUCTE.....	135

RESUM

Aquesta proposta analitza la intersecció entre dues realitats creixents, la soledat no desitjada de les persones grans i l'exclusió residencial i administrativa de joves migrants majors de 21 anys. Aquests joves arriben a Catalunya després de trajectes migratoris molt durs i es troben amb un sistema institucional que cronifiquen la seva vulnerabilitat. Paral·lelament, l'envelliment de la població genera noves necessitats d'acompanyament i reconeixement social de la vellesa. Davant aquesta circumstància, es presenta **Acolligere**, una proposta d'intervenció basada en una plataforma digital, una eina que promou la convivència intergeneracional com a estratègia innovadora d'inclusió i suport mutu. A través de la revisió bibliogràfica, l'anàlisi de projectes existents i la realització d'entrevistes qualitatives es construeix un diagnòstic compartit i es dissenya una proposta d'acció concreta. La proposta parteix d'un enfocament basat en els drets humans, i cerca trencar amb dinàmiques que cronifiquen l'exclusió. Així, l'educació social s'erigeix en agent transformador que actua des de la comunitat, obrint espais d'intervenció i construint ponts.

Paraules clau: *educació social, vulnerabilitat, convivència intergeneracional, regularització*

This proposal analyses the intersection between two growing realities, the unwanted loneliness of the elderly and the residential and administrative exclusion of young migrants over 21 years of age. These young people arrive in Catalonia after very difficult migration journeys and encounter an institutional system that chronicises their vulnerability. At the same time, the ageing of the population generates new needs for support and social recognition of old age. Given this circumstance, **Acolligere** is presented, an intervention proposal based on a digital platform, a tool that promotes intergenerational coexistence as an innovative strategy for inclusion and mutual support. Through a bibliographic review, the analysis of existing projects and the conduct of qualitative interviews, a shared diagnosis is constructed and a concrete action proposal is designed. The proposal is based on an approach based on human rights, and seeks to break with dynamics that chronicise exclusion. Thus, social education stands as a transformative agent that acts from the community, opening spaces for intervention and building bridges.

Keywords: *social education, vulnerability, intergenerational coexistence, regularization*

INTRODUCCIÓ

Des de fa més de 15 anys, treballo en un centre dedicat a l'atenció de persones en situació de sensellarisme. En els darrers anys, hem observat l'arribada creixent d'homes joves majors de 21 anys, molts dels quals han migrat sols després de travessar un dur camí ple d'obstacles. Fins a arribar a Barcelona han hagut de fer front a situacions de gran vulnerabilitat, com el contacte amb màfies, la pèrdua i mort de companys en el camí, acompanyats d'unes condicions de vida precàries. Així i tot a l'arribar a un nou país tenen l'esperança de regularitzar la seva situació i trobar una oportunitat per començar una nova vida. No obstant això, sovint es troben amb una realitat diferent: cartes d'expulsió, multes, la manca d'un lloc on viure, i una constant denegació de recursos institucionals. Aquest conjunt de problemes es cronifica amb el temps, perpetuant una situació de vulnerabilitat. L'administració i els recursos disponibles comunament no són prou accessibles ni adequats per atendre la seva realitat, i això perpetua una situació d'aïllament i exclusió social.

A més a més, al ser majors de 21 anys i homes, des dels serveis socials no es consideren tan vulnerables com altres col·lectius. Això provoca que la seva atenció sigui més lenta i, a vegades, insuficient.

A l'arribar el primer pas important per ells és aconseguir un padró, un tràmit que, tot i ser un dret i ser fonamental per iniciar el procés de regularització, es converteix en un entramat burocràtic difícil de resoldre amb rapidesa. Alhora, totes les gestions les han de fer en una situació de sensellarisme, fet que pressiona més la necessitat de buscar vies per obtenir diners a partir d'una economia d'explotació submergida o buscar alguna forma il·legals de regularitzar la seva situació administrativa.

Altrament, a partir de la literatura existent expressada en el marc teòric es pot anunciar que la societat actual es troba cada vegada més envellida, aquest canvi demogràfic i a la vegada els fluxos migratoris plategen la necessitat de parlar, entendre, conscienciar i canviar les línies d'actuació, innovant o creant noves formes que donin resposta a les necessitats de la realitat actual. Tanmateix, dona a entendre la necessitat de polítiques que posin al centre a les persones, que reconguin la seva dignitat, diversitat i capacitat, més enllà de la seva condició social i legal.

D'aquesta manera la següent proposta aspira a oferir una oportunitat de regularització legal que consenteixi a persones en situació de sensellarisme accedir a drets bàsics i a una vida més estable i digna, a la vegada garantir que persones grans que viuen soles i no volen puguin rebre un suport per exercir la seva capacitat jurídica.

Per tal de dur a terme aquest projecte, s'elabora una proposta basada en una plataforma digital que promou la convivència intergeneracional.

Per aconseguir-ho, s'identifiquen i analitzen els diferents recursos que aposten per aquest model de convivència. A part, es realitzen tres entrevistes amb el fi d'elaborar un diagnòstic que doni llum a les necessitats dels dos col·lectius i de les entitats que treballen en aquest àmbit. Aquestes entrevistes serveixen per aterrar la realitat i construir valor a partir de les experiències i perspectives de les persones participants.

A partir d'aquestes dades, es formulen les activitats que formaran part del projecte i de la plataforma, així com la seva avaluació. Finalment, es desenvolupa un pla per a la seva difusió i expansió, amb l'efecte de potenciar aquest model de convivència intergeneracional a través de la plataforma digital.

JUSTIFICACIÓ

Aquesta iniciativa es fonamenta en la necessitat d'abordar les desigualtats socials i administratives que afecten dos col·lectius diferenciats, d'una banda, persones joves migrants en situació administrativa irregular i sense llar, i de l'altra, persones grans que pateixen soledat no desitjada, moltes vegades sense suport ni recursos adequats per garantir la seva autonomia i dignitat.

Diversos estudis acadèmics evidencien que la soledat no desitjada pot tenir un impacte negatiu en la salut mental i física de les persones grans, mentre que la situació de sensellarisme i irregularitat administrativa incrementa la vulnerabilitat i cronifica l'exclusió social de les persones joves migrants. Així mateix, professionalment, l'educació social emergeix com un agent que intervé en aquestes problemàtiques, a través de l'acompanyament, la creació de xarxes de suport i la col·laboració entre recursos socials.

La present proposta s'emmarca dins d'un enfocament basat en els drets humans: dret a l'habitatge, a l'alimentació, a la salut, a decidir on viure i que aquest sigui un entorn segur i digne. És essencial que totes les persones, independentment de la seva situació administrativa, edat o condició social, gaudeixin d'igualtat d'oportunitats i no siguin discriminades. Així mateix, la plataforma digital proposada permet superar les barreres d'accés a recursos i la fragmentació social, facilitant la connexió entre els dos col·lectius i promovent un suport mutu que millori la seva qualitat de vida i benestar. També aporta una innovació social tecnològica rellevant en establir un espai de connexió entre col·lectius invisibilitzats, fomentant la solidaritat intergeneracional i intercultural, sent la plataforma digital l'eina pràctica que permetrà crear vincles sòlids, compartir experiències i facilitar l'accés a recursos socials procurant l'empoderament dels participants i la seva inclusió.

Alhora, el projecte proposa una transformació de les dinàmiques socials que perpetuen desigualtats, contribuint a la construcció de noves formes de convivència més inclusives i humanitzadores.

Amb tot, l'educació social actua com un agent transformador que promou desenvolupar una intervenció a la comunitat per trencar dinàmiques que cronifiquen l'exclusió i la discriminació. El seu rol es manifesta en diferents línies d'actuació, com són la creació i dinamització de xarxes de suport entre persones grans i persones joves migrants; la col·laboració amb recursos i entitats socials per assegurar un acompanyament integral; la

sensibilització social destinada a trencar estereotips i barreres que dificulten la inclusió; l'acompanyament en processos d'empoderament, autonomia i participació social; i, finalment, la defensa i promoció dels drets humans i la dignitat de totes les persones implicades.

En acabar, la meua experiència laboral ha complementat i m'ha servit com un punt de partida per comprendre una part de la realitat que s'analitza, i alhora una motivació per comprometre'm amb la proposta. El coneixement pràctic sobre les dificultats i necessitats de les persones amb les quals treballa ha enriquit la meua perspectiva i m'ha ofert una base sòlida que ha guanyat sentit per a l'elaboració i execució de la present.

OBJECTIUS

Objectiu general

Dissenyar i justificar una proposta socioeducativa de convivència intergeneracional a través d'una plataforma digital, per tal de facilitar l'arrelament sociolaboral de persones majors de 21 anys que es troben en situació de sensellarisme i alhora oferir acompanyament establint mesures de recolzament per l'exercici de la capacitat jurídica de persones grans que viuen soles.

Objectius específics

- Analitzar el context social i jurídic que afecta per una part a les persones joves en situació administrativa irregular i en situació de sensellarisme, i per l'altre a persones grans que pateixen soledat no desitjada
- Identificar les potencialitats, les necessitats i les vulnerabilitats dels dos col·lectius a través d'una aproximació qualitativa.
- Explorar iniciatives de convivència intergeneracional existents com a marc de referència per la proposta
- Dissenyar una plataforma digital com a vehicle tecnològic per facilitar la trobada, el seguiment i la formalització del procés de convivència i acompanyament

MARC TEÒRIC

A l'Àrea Metropolitana de Barcelona, es viu des de les últimes dècades una transformació sociodemogràfica de la població, amb la qual es posa fil a una nova realitat,

per una banda, l'envelliment progressiu de la població i per l'altra l'augment de la migració internacional. (Damoun, O. et al.,2022). A aquests fenòmens s'hi suma la reconfiguració de les estructures familiars, amb el que s'ha modificat les dinàmiques tradicionals de suport i cura dins del nucli familiar.

Així també ho reafirma l'autor Vázquez, L.M. (2023), el qual explica que existeix una confrontació en el fenomen migratori, entre ideals neoliberals i la tensió estructural per la necessitat de persones migrades pel desenvolupament econòmic d'una població envellida i amb baixa natalitat, com és el cas d'Espanya, la qual es troba en un repte demogràfic, donat que les gràfiques demogràfiques és de campana invertida.

En paraules de l'autora Creus, A (2023, p.128);

Entre els molts canvis que ha experimentat la societat espanyola al llarg dels últims trenta anys, un de significatiu sens dubte ha estat la seva entrada en el circuit de migracions internacionals com a país receptor. Aquest fenomen, per una sèrie de circumstàncies, s'ha configurat com a objecte d'una polèmica que ha crescut en paral·lel al nombre i a la diversitat de persones estrangeres racialitzades que arriben al nostre país. Parlem, per tant, d'un grup important de persones que, en el context de les seves experiències d'immigració, han estat posicionades en l'imaginari col·lectiu en una relació d'alteritat sostinguda en la subordinació, l'anomalia i la condició d'ésser altre.

Tanmateix el fenomen de la immigració s'ha convertit per a moltes persones, a part d'una necessitat vital inevitable, un procés que pot generar nivells tan alts d'estrès que superen la capacitat d'adaptació dels éssers humans. (Achotegui, 2008)

Aquestes persones constitueixen un grup de risc per patir el denominat Síndrome de Ulisses. Aquest síndrome és un quadre que poden patir persones que migren buscant noves oportunitats de vida, i poden trobar-se en situacions extremes. (Fernández, J.C, et.al, 2020).

El Síndrome de Ulisses, no descriu una malaltia en particular, sinó un quadre d'estrès reactiu, un dol extrem que es manifesta entre l'àrea de la salut mental i l'àrea de la malaltia (Fernández, J.C, et.al, 2020, p.103). En el mateix article es defineix estrès com un conjunt de reaccions de caràcter immunològic, emocional i conductuals, que es posen en marxa quan una persona es veu exposada a situacions que excedeixen la seva capacitat habitual

d'adaptació, o que és percebuda com una amenaça per a la seva integritat física o psicològica. Aquestes respostes poden tenir conseqüències sobre la salut si s'allarguen en el temps.

És la migració un problema o una solució instrumentalitzada per l'economia del benestar?

La situació del fenomen migratori crea una paradoxa estructural, per un costat es llencen discursos i polítiques restrictives contra la migració, i per l'altre es fa necessària la seva mà d'obra, per sostenir el sistema econòmic i de benestar (Vázquez, 2023)

Les projeccions de l'Institut Nacional d'Estadística, al 2014, estimaven la necessitat de més de dotze milions de persones migrades fins el 2064, fet que ressalta la dependència estructural del sistema productiu de la migració, on aquesta es instrumentalitzada per satisfer els sectors precaritzats, configurant així un escenari on la inserció laboral es tradueix sota condicions d'explotació. (Vázquez, 2023)

La mobilitat es realitza a través de rutes migratòries, les quals són perilloses i estan organitzades per xarxes de delinqüència, que exposen a les persones a situacions extremes, com les travessies marítimes pel Mediterrani, on durant el 2024 es van registrar més de 2300 morts. (Santesteban, 2025)

Per altra banda, Frontex, la Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres y Costas, fa anys es va consolidar com un òrgan operatiu en el control migratori. Això no obstant, no ha aconseguit parar el flux migratori, sinó tot el contrari, s'ha evidenciat un increment de la violència per part de les màfies i la crueltat de les condicions de trànsit, especialment en les rutes com les dels Balcans (Unió Europea, s.f)

A Europa, i en particular a Espanya, les persones migrades solen ocupar els llocs laborals que la població autòctona rebutja per la seva duresa i baixa retribució. Aquesta realitat es pot veure per exemple en l'àmbit de les cures, on les persones procedents majoritàriament de Llatino Amèrica, treballen com a cuidadores, moltes vegades sense els drets laborals garantits. (Vázquez, 2023).

Tal com esmenta Vázquez, L.M (2023, com va citar Kerbo, H. 2003 i Moreno, A. et.al, 2011), les persones migrades desenvolupen estratègies de supervivència i inserció sociolaboral, adaptant-se a la situació laboral inestable, a l'economia submergida i els

contractes precaris per poder aconseguir l'objectiu pel qual van emigrar. Per altra banda, les transformacions en les estructures familiars de la societat actual i la pèrdua del suport familiar per la cura de les persones grans, menors i persones dependents, així com les tasques domèstiques, ha produït que s'externalitzi aquest treball a persones migrades.

Actualment, perquè una persona pugui treballar legalment i, per tant, regularitzar la seva situació administrativa té diferents opcions d'arrelament. El marc d'aquest treball es centrarà a fer esmena l'arrelament sociolaboral.

Segons el Nou reglament d'estrangeria aprovat el 20 de maig del present any (Gobierno de España, 2024, p. 152719)

Para el arraigo sociolaboral, se necesita la aportación de uno o varios contratos de trabajo que garantice al menos el salario mínimo interprofesional o el salario establecido, en su caso, en el convenio colectivo aplicable, en el momento de la solicitud, en proporción a la jornada trabajada, y cuya suma represente una jornada semanal no inferior a veinte horas en cómputo global. Podrá aportarse más de un contrato de trabajo en los siguientes supuestos:

1.º En el caso de la realización de trabajos de naturaleza estacional o vinculados a actividades productivas de temporada se podrán presentar dos o más contratos, con distintos empleadores y concatenados.

2.º En el caso de desarrollo de actividades en una misma o distinta ocupación, trabajando parcialmente y de manera simultánea para más de un empleador, se admitirá la presentación de varios contratos

A l'article 126 del BOE (Gobierno de España, 2024) expressa els requisits per poder-ho sol·licitar, aquests són: per una part, haver estat durant dos anys demostrables anteriors a la sol·licitud de manera continuada al territori nacional, no representar cap amenaça d'ordre públic, no tenir antecedents penals a Espanya, no configurar com a rebutjat en l'espai territorial de països amb els quals Espanya tingui firmat un conveni amb tal sentit, no trobar-se dins del compromís de no retorn i haver abonat una taxa per la tramitació del procediment.

Empadronament, dret a l'habitatge i exclusió social: una barrera per a l'arrelament

L'empadronament és un requisit fonamental per accedir a drets bàsics com la sanitat o l'atenció social i també és un dels entrebancs més recurrents que afecta a les persones en situació de sensellarisme. La normativa manifesta que una persona en situació de sensellarisme que resideix habitualment en un municipi té dret i obligació de sol·licitar l'empadronament, i, per altra banda, l'administració està obligada a inscriure-la si compleix els requisits legals. Tenint en compte l'anterior, el nivell de diligència que s'exigeix a l'administració local ha de ser màxim, donat que la impossibilitat d'empadronament pot vulnerar altres drets que té la persona.

L'article 54 del Real decreto 2612/1996, de 20 de desembre, del Gobierno de España (1997) exposa:

“Toda persona que viva en España está obligada a inscribirse en el padrón del municipio en el que resida habitualmente. Quien viva en varios municipios deberá inscribirse únicamente en el que habite durante más tiempo al año.”

Així i tot, un dels motius més freqüents per denegar la inscripció d'una persona sense domicili fix és el fet de no constar en els serveis socials de l'Ajuntament. Aquesta situació crea un cercle viciós, puix que, al mateix temps es nega l'accés als Serveis socials per la falta de padró.

En el document sobre les obligacions dels consistoris en matèria d'empadronament de la Diputació de Barcelona, (2021, p.7), expressa que:

Davant l'absència total de domicili, l'Ajuntament pot recórrer a una adreça fictícia, sempre que els serveis socials integrats a l'estructura orgànica d'alguna administració pública en coneguin l'habitant, i informin sobre l'habitualitat de la seva residència al municipi, n'indiquin l'adreça fictícia (la del servei mateix, alberg municipal, punt geogràfic on pernocta, etc.) i es comprometin a intentar fer-li arribar una notificació de l'Administració, com ara una targeta electoral. (Diputació de Barcelona, 2021, p.7)

Per altra banda, des de la meua experiència professional al llarg de quinze anys en un Centre Residencial d'Atencions Bàsiques i Centre de dia per a persones que es troben en situació de sensellarisme, de l'Ajuntament de Barcelona, he pogut constatar les múltiples dificultats que

s'enfronten les persones a l'hora de tramitar l'empadronament sense domicili fix. Entre les principals barreres, es destaca la barrera idiomàtica i no saber escriure castellà, fet que impedeix poder omplir una instància o explicar on viuen. A part, quan els serveis socials contacten amb ells telefònicament (només una trucada), sovint no poden establir una comunicació i perden la possibilitat d'explicar on viuen per poder marcar una visita al lloc de pernoctació.

Amb tot, s'hi afegeix la pròpia inestabilitat de pernoctar al carrer, donat que, freqüentment es veuen obligades a canviar el lloc de pernoctació per desallotjament, o per buscar més seguretat i tranquil·litat. La manca d'habilitats lingüístiques i la mobilitat del lloc de pernoctació allarga els terminis establerts (tres mesos) per l'Ajuntament per obtenir un padró.

En aquest context, es pot observar com aquestes polítiques deixen desateses les persones, i fomenten una criminalització implícita de la població en situació administrativa irregular, marcant la seva exclusió i posant obstacles per la seva inclusió.

A més, els autors Moreno, G. i Fernández, I (2020 com va citar Navarro, M.A., 2008), esmenten que dins les persones en situació de sensellarisme, les que es troben amb una situació administrativa irregular, sovint es veuen sotmeses a una doble estigmatització. Aquest doble estigma té un impacte en la seva percepció d'identitat, autoestima i sentit de pertinença, i pot ser un obstacle afegit en els seus processos d'inserció sociocomunitària.

D'acord amb la meua experiència, trobem a la ciutat de Barcelona, que les persones que estan en situació de sense llar tenen diferents vies per accedir a serveis socials: a través del SOASS (Servei d'Orientació i Assistència Social al Sensellarisme), aquest només poden accedir i rebre atenció persones empadronades a Barcelona, durant bastants mesos seguits. Per altra banda, trobem el SAIER (Servei d'Atenció als Immigrants i Refugiats) dirigit a persones migrades i refugiades, l'espera per l'atenció és de dos a tres mesos, orienten i donen un full amb informació on la persona ha de personar-se als llocs i preguntar els serveis que ofereixen. Un cop reben l'atenció de la persona professional en treball social, aquesta fa una derivació a l'alberg (espera d'aprox. 8 mesos) i al menjador. No s'ofereix seguiment ni padró. En últim lloc, trobem el SASSEP (Servei d'Atenció Social al Sensellarisme a l'Espai Públic). Són professionals d'educació social que contacten amb la persona des del carrer. La dificultat és a vegades poder trobar les persones, i poder oferir atenció a tantes. En acabar, es disposa del SDI (Servei de Detecció i Intervenció amb nens, adolescents i joves), són professionals en

l'Educació social de carrer que presten atenció a persones més joves de 21 anys. Aquest contacte és ràpid i de seguida mobilitzen els seus recursos. Per menors de 21 anys, actualment trobem més serveis a la ciutat de Barcelona que ofereixen tant atenció psicològica, com residencial i social. Un cop fan 21 anys els recursos es redueixen i les persones joves són considerades poc vulnerables.

Fins a quin punt la lògica del mercat i del poder condiciona l'exercici real dels drets de les persones migrades?

La següent reflexió de la filòsofa Arendt, H. (1965) citada per Creus, A. (2023) ens porta a repensar els perills de les dinàmiques de poder en la relació amb l'alteritat. L'autora ressalta el fet que poder desplaçar-nos lliurement cap a on desitgem és l'expressió més bàsica de la llibertat, així com la limitació d'aquest moviment ha estat històricament la base de l'esclavitud. La capacitat de moure's sense restriccions és un requisit bàsic per a l'acció, i és en l'exercici de l'acció que les persones descobreixen per primer cop la llibertat en el món.

Així mateix, com expressa Creus, A. (2023 com va citar Arendt, H., 1965), això es vincula amb el dret a tenir drets, és a dir, a posseir un estatus jurídic estable i segur. Això implica que una autèntica política d'immigració hauria de revisar la constitució mateixa de la ciutadania i de l'estrangeria, és a dir, repensar els fonaments de la ciutadania moderna. Sense una revisió d'allò que entenem per ciutadania, els drets es mantindran permanentment amenaçats tant per la lògica del poder com per la lògica del mercat, que reclama tractar els éssers humans només en funció de les condicions que aquest imposa (no és casual que el ministeri espanyol encarregat d'aquestes polítiques sigui el Ministeri de Treball i Immigració). Això evoca qüestionar les migracions contemporànies i les formes opressives que les governen.

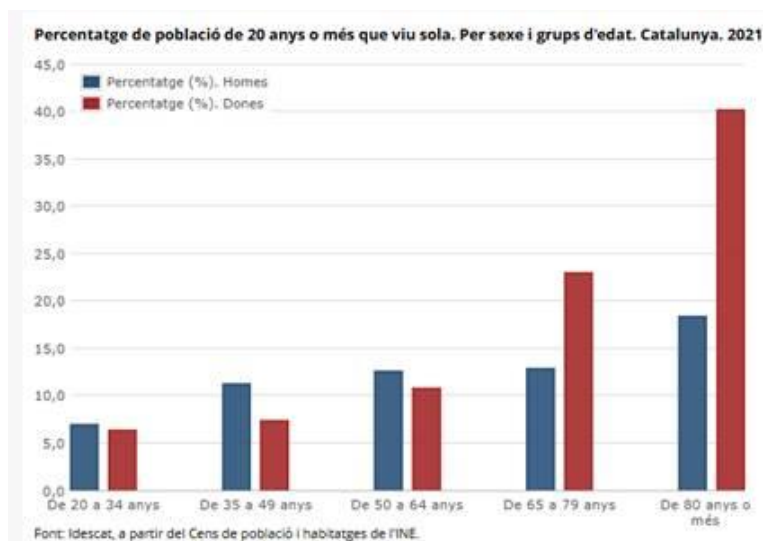
En aquest context, resulta fonamental comprendre com es construeix la imatge social de la immigració. Tal com assenyala Alsina, M.R. (2003), en la nostra cultura hi ha una sèrie de prejudicis i estereotips que alimenten les representacions socials sobre la immigració. Aquestes representacions no són neutrals ni innocents, sinó que formen part d'un procés complex de construcció de l'alteritat. Mannoni, P. (2001) estableix tres característiques essencials en les representacions socials: són dinàmiques, estructurants i perseverants. Aquestes representacions actuen com a processos cognitius i emocionals que produeixen sentit i realitats simbòliques en constant evolució. També, funcionen com esquemes

organitzadors de la realitat, assegurant la permanència i la coherència d'allò que es creu. En aquest sentit, Mannoni afirma que les representacions socials són tant productes construïts socialment com constructores del pensament social.

D'aquesta manera, es pot afirmar que l'estigmatització comença sovint amb les metàfores associades a les migracions, ja que aquestes les converteixen en un "fenomen inquietant i preocupant". Així, el llenguatge esdevé una eina de poder que reforça la por, el rebuig i la deshumanització de l'altre. Aquestes formes de representació, tot i estar naturalitzades en molts discursos mediàtics i polítics, tenen conseqüències reals sobre les vides de les persones migrades, perpetuant la desigualtat i limitant l'accés als drets bàsics. (Alsina, 2003)

Estem construint espais socials que permetin envellir amb dignitat i vincles?

L'Anuari de l'envelliment de les Illes Balears (2023), destaca que l'envelliment de la població planteja diversos reptes socials i sanitaris, especialment pel que fa a l'increment de persones grans de més de vuitanta anys amb problemes de salut i fragilitat funcional. La fragilitat, tant física com social, és un indicador clau de l'estat de salut de les persones grans i s'associa amb una major vulnerabilitat davant de situacions d'estrès, discapacitat i mortalitat (Pinazo, 2023. p.104). Fent un repàs de les dades que hi ha a l'Idescat per a l'any 2021, en la taula 1, es pot observar que la franja d'edat amb el percentatge més elevat de persones que viuen soles a Catalunya és la de 80 anys o més, amb un 31,9% del total de persones en aquest grup d'edat. Dins d'aquesta franja, la diferència per sexe és notable, el 37,9% de les dones de 80 anys o més viuen soles, en comparació amb el 17,8% dels homes.

Taula1

Taula 1: percentatge de població de 20 anys o més que viu sola. Per sexe i grups d'edat. Catalunya, 2021 (Idescat, s.f)

Aquesta realitat demogràfica reflecteix la feminització de la vellesa i posa de manifest la necessitat d'abordar la soledat no desitjada en les polítiques socials i d'atenció a la gent gran.

En la pàgina 15 de l'Anuari de l'envelliment de les Illes Balears (2023), exposa que segons les projeccions a 17 anys vista, Espanya serà un dels països més envellit del món a partir del 2040. Les dones espanyoles viuen una mitjana de 86 anys, mentre que els homes en viuen 81. Tanmateix, segons el Centre Internacional sobre l'Envelliment (CENIE, 2022), s'estima que en els pròxims deu anys un 25% de la població superarà els 65 anys, percentatge que podria arribar al 30% l'any 2050. Aquesta evolució demogràfica evidencia un desequilibri creixent entre la població activa i la jubilada, amb unes projeccions que apunten a l'existència de sis persones jubilades per cada deu treballadores en actiu l'any 2050.

Seguint aquesta mateixa perspectiva, l'estudi "El impacto del envejecimiento poblacional sobre la evolución de la tasa de actividad en España" de Cuadrado et al. (2023) assenyala que l'envelliment de la població ha tingut un efecte negatiu en la taxa d'activitat a Espanya, reduint-la en 3, 4 punts percentuals l'any 2022, especialment a les regions cantàbriques, on l'envelliment és més accentuat. Les previsions de l'INE per a l'any 2030, recollides en el mateix estudi, apunten a una nova disminució de 2,8 punts, tot i tenir en compte l'efecte moderador que poden tenir els fluxos migratoris nets sobre aquesta tendència.

En aquest context, l'autora Pinazo, S (2023) manifesta que la soledat resulta ser un problema de salut pública. Moltes vegades definida com un sentiment subjectiu i desagradable derivat de la manca o pobresa de relacions socials, la soledat afecta la qualitat de vida i pot generar un deteriorament significatiu en la salut mental i física.

Tot plegat evidencia la necessitat de promoure estratègies comunitàries i de suport social per garantir un envelliment digne, autònom i vinculat al territori.

Tanmateix, moltes persones expressen el desig de romandre a casa seva en la vellesa per mantenir la seva autonomia i integració comunitària, però sovint això no és viable per manca de recursos assistencials i suport comunitari adequat (Pinazo, 2023. p.104).

Envellir a casa, és un dret o un privilegi?

Tal com expressa l'autora Grifeu, J. (2024), l'envelliment de la població planteja diversos reptes que les polítiques públiques han de resoldre per millorar la qualitat de vida. Tot i que, inevitablement, apareixen veus que subratllen la dificultat d'afrontar aquest repte demogràfic, l'envelliment de la població hauria de ser percebut com una oportunitat i no com un problema social.

En la següent taula 2 podem observar les projeccions demogràfiques elaborades per Idescat (s.f), es mostra una tendència cap a l'envelliment de la població catalana durant les dècades que venen. Segons l'escenari, la proporció de persones de 65 anys o més passarà del 19,7% el 2025 al 23,2% l'any 2040. Paral·lelament, es preveu una disminució del grup d'edat de 0 a 15 anys, el qual passarà del 14,4% al 12,4% entre el 2025 i el 2040. Això evidencia una reducció progressiva en la natalitat. Aquesta davallada desequilibra la piràmide poblacional. Pel que fa la població en edat laboral (16-64 anys), tot i mantenir-se estable, experimenta una lleugera disminució passant del 65,5% al 64,4%.

Taula 2: Població projectada a 1 de gener (base 2024). Per escenaris d'evolució i grups d'edat. (Idescat, s.f)

Població projectada a 1 de gener (base 2024). Per escenaris d'evolució i grups d'edat Catalunya, 2070						
	De 0 a 15 anys		De 16 a 64 anys		De 65 anys i més	
	Nombre de persones	%	Nombre de persones	%	Nombre de persones	%
2025						
Escenari baix	1.166.482	14,4	5.317.797	65,8	1.593.883	19,7
Escenari mitjà	1.171.413	14,4	5.342.010	65,8	1.599.535	19,7
Escenari alt	1.177.011	14,4	5.369.972	65,9	1.604.303	19,7
2030						
Escenari baix	1.051.628	12,8	5.396.714	65,9	1.747.083	21,3
Escenari mitjà	1.094.624	13,0	5.552.001	65,9	1.782.832	21,2
Escenari alt	1.149.377	13,2	5.774.179	66,1	1.816.681	20,8
2035						
Escenari baix	972.645	11,9	5.310.552	64,7	1.922.672	23,4
Escenari mitjà	1.062.888	12,4	5.532.957	64,4	1.989.415	23,2
Escenari alt	1.178.933	13,0	5.835.492	64,4	2.053.912	22,6
2040						
Escenari baix	955.054	11,6	5.129.626	62,6	2.115.163	25,8
Escenari mitjà	1.100.100	12,6	5.415.121	62,0	2.220.464	25,4
Escenari alt	1.278.578	13,6	5.779.952	61,6	2.323.395	24,8

Taula 2

Desafortunadament, tot i que les dades apunten que la població serà cada vegada més envellida, les societats occidentals es dirigeixen cap a una superficialitat en què sembla que el que realment importa és la productivitat, i on envellir comporta la pèrdua d'estatus, prestigi i visibilitat dins la comunitat, encara que, és imprescindible recordar que, al llarg de la història,

les persones grans han estat venerades i respectades com a figures amb autoritat moral, saviesa i habilitats valuoses, així com pel seu paper cohesionador entre generacions. La idea simplificada i estereotipada de la persona gran, com éssers passius, els quals no generen cap retorn a la societat, no té en compte la varietat i diferents realitats que defineixen el procés d'envelliment (Gifreu, 2024).

Tenint en compte el que expressa Guichot, V. (2015), en el document sobre “El “enfoque de las capacidades” de Martha Nussbaum y sus consecuencias educativas”, també hi ha una crisi moral, on els valors democràtics, els principis ètics en els quals es basa, la justícia social, en primer lloc, s’han substituït pel mercat. Ha sigut oblidat que la llibertat del mercat ha d’incloure altres llibertats imprescindibles com la llibertat de menjar, de viure, d’educar-se, de tenir accés a la sanitat, a pensar, expressar-se... Aleshores, **quines oportunitats hi ha a la disposició de les persones per poder fer o ser amb dignitat?**

Guichot, V. (2015) destaca les deu capacitats essencials que menciona Martha Nussbaum, les quals s’han de potenciar tant a escala individual com col·lectiu per promoure la justícia social. Aquestes capacitats són: poder viure la vida sense morir de manera prematura o que la vida esdevingui tan limitada que no valgui la pena ser viscuda; la salut física; la integritat corporal; els sentits; la imaginació i els pensaments; la raó pràctica; les emocions assegurant que el desenvolupament emocional no quedi bloquejat per la por ni l’ansietat; l’afiliació, per poder viure amb i pels altres; la relació amb la naturalesa, el joc; i finalment, el control sobre el propi medi, tant polític com material, amb drets garantits de manera igualitaria.

És aquí on el principi de solidaritat intergeneracional sorgeix per construir una societat que rebutgi qualsevol mena de prejudici associat a l’edat, i per tant fer-se gran sigui vist com una oportunitat de creixement i desenvolupament personal. (Grifeu, 2024) Per altra part, l’augment de les situacions de dependència coincideix amb el canvi en les noves estructures familiars, fet que ha debilitat la funció de cura tradicionalment assumida per les famílies. (Grifeu, 2024).

En conseqüència, cal impulsar programes que ofereixin suport psicosocial i que fomentin el voluntariat de persones que cuiden persones dependents en les seves llars. (Grifeu, 2024). En aquesta mateixa línia, l’economia de les cures es presenta com una via de millora de la qualitat de vida de les persones grans, alhora que contribueix al desenvolupament econòmic i a la creació d’ocupació (Gifreu, 2024).

Un altre element rellevant és el desig preferent de les persones grans de poder envellir a la pròpia llar, inclús quan presenten alts nivells de dependència. No obstant això, aquest anhel d'autonomia pot veure's vulnerat si l'edat es presenta com un motiu de discriminació. (Grifeu, 2024) En aquest sentit, és necessari tenir present l'article 14 de la Constitució espanyola, el qual garanteix la igualtat davant la llei i prohibeix qualsevol forma de discriminació per raó de naixement, ètnia, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social (Constitució espanyola, 1978). Per això, L'Estat de dret i benestar, les administracions públiques han de garantir l'exercici ple de drets, assegurant condicions de vida dignes i que puguin viure una vida independent i saludable. Així com, impulsar programes d'envelliment actiu. (Grifeu, 2024)

Durant els últims anys, els governs locals han enfortit les seves estructures i la vegada han fomentat la col·laboració amb les administracions implicades, el tercer sector, i la iniciativa privada per tal d'oferir una atenció més completa, al mateix temps que s'ha produït un canvi en la percepció de com ha de ser l'acció pública dirigida a aquest col·lectiu, experimentant una transformació cap a un enfocament més obert, centrat a potenciar l'autonomia personal. (Grifeu, 2024). Per tant, no es pot obviar l'ombra de la soledat no desitjada en les persones grans, la qual cada vegada és més nombrosa. Aleshores, per reduir l'aïllament i la sensació de buit, i al mateix temps facilitar l'accés a l'habitatge pels joves, tant administracions públiques com entitats privades i del tercer sector estan promovent models de cures i suport que no depenguin de les famílies. Una d'aquestes propostes és la convivència intergeneracional, on les persones grans comparteixen casa seva amb joves. Aquesta iniciativa beneficia a ambdues parts. (Grifeu, 2024)

Com contribueixen iniciatives de convivència intergeneracional i d'acollida temporal en la promoció de la inclusió social de joves migrants i persones grans?

Tal com mencionen les autores Rodríguez, M.C. i Vidal, C. (2015), fomentar una cultura de convivència entre generacions, que col·laborin entre si i valorin el que aporten, permetrà més solidaritat, cohesió social, participació i inclusió, així com, revalorarà totes les etapes del cicle vital. En aquesta línia, diverses experiències i projectes socials a Catalunya aborden la integració i el suport a joves migrants i persones grans a través de programes de convivència i acompanyament basats en la solidaritat intergeneracional.

Un exemple és el programa Llars d'acollida de l'entitat Barcelona Actua, que té com a objectiu fomentar la integració de joves residents en cases del projecte BACstation mitjançant la convivència directa amb famílies acollidores. Aquest projecte va néixer el 2020 com un recurs residencial d'acollida integral per a joves migrants no acompanyats que es troben en situació de carrer, treballant amb voluntaris que els acompanyen durant tot el procés. Els joves poden passar a viure amb famílies d'acollida durant un màxim de sis mesos, amb el seguiment continu per part de Barcelona Actua (Barcelona Actua, s.f.).

Una altra iniciativa és el projecte Acull, impulsat per Punt de Referència i l'Ajuntament de Mataró, promou l'acollida temporal de joves migrants majors d'edat que es troben en situació de risc d'exclusió social. Aquest programa consisteix en la convivència durant un període de nou mesos amb una família acollidora, que rep formació i acompanyament per part d'una educadora. L'objectiu és facilitar un espai constructiu per a l'emancipació autònoma dels joves, establint vincles de confiança i oferint suport en la seva integració a través de la quotidianitat compartida i trobades individuals amb l'educadora. A part, es proporcionen recursos econòmics per ajudar amb la manutenció del jove, contribuint així a no perjudicar l'economia familiar de les persones acollidores (Ajuntament de Mataró, s.f.).

Pel que fa a la convivència intergeneracional, la Fundació Roure desenvolupa el programa Viure i Conviure, un projecte social que promou relacions solidàries i d'ajuda mútua entre persones grans i joves estudiants de màster o universitaris. Aquesta iniciativa ofereix una alternativa a la solitud de la gent gran, proporcionant habitatge als estudiants universitaris sense intercanvi econòmic, basant-se en la companyia i el suport mutu. Així, es fomenta un enriquiment cultural i emocional entre dues generacions que, per canvis en les estructures familiars, sovint no conviuen de manera habitual. La durada mínima de la convivència és un curs acadèmic, amb possibilitat de pròrroga si ambdues parts ho acorden. Els requisits principals per als participants inclouen la disponibilitat horària, l'habilitat per comunicar-se en català o castellà, i que l'habitatge reuneixi condicions d'habitabilitat adequades (Fundació Roure, s.f.).

Per altra banda, trobem la plataforma digital, "Kuvu"__la qual és una plataforma intergeneracional que posa en contacte a persones més grans de 55 anys que tenen una habitació disponible amb joves que busquen una llar a preus accessibles. Kuvu facilita i promou una convivència on les dues parts s'enriqueixen. (Kuvu, s.f) Per accedir-hi, les persones s'han de registrar per la web, comparteixen les seves preferències sobre la

convivència, i després d'un procés de selecció en facilita el contacte entre possibles convivents. Tanmateix, ofereix un seguiment durant la convivència i mediació en cas de problemes. El seu model busca fomentant benestar social, oferint una llar accessible i al mateix temps generen ingressos extres per les persones grans. (Kuvu, s.f)

Aquestes iniciatives exemplifiquen models diversos de suport i convivència que, en línia amb la necessitat d'enfortir els vincles socials i garantir drets en contextos de migració i envelliment, ofereixen respostes innovadores i humanitzadores a reptes socials contemporanis.

Podem construir projectes de vida dignes sense garantir un lloc segur on viure?

L'autora Solís, S. (2003) manifesta un enfocament de drets com a impulsor del paper de l'Estat per assegurar el desenvolupament humà, establint la política social com un dret social. Aquest enfocament promou polítiques institucionals orientades a l'apropiació dels drets per part de les persones i la seva participació activa en el seu propi desenvolupament social, supervisant alhora les accions públiques en aquest procés.

Així com, la guia per Erradicar el sensellarisme juvenil: Un enfocament dels drets humans, reivindica que cal repensar l'abordatge dels drets humans, en lloc de promulgar normatives que penalitzin la manca d'habitatge o invisibilitzin el sensellarisme, és essencial reconèixer aquestes persones com a subjectes de ple dret amb igual dignitat. Això exigeix actuar sobre les causes sistèmiques que generen l'exclusió residencial, i social, establir mecanismes efectius de protecció davant la discriminació i ser garant de l'accés a l'habitatge digne. Encara que, les polítiques actuals freqüentment perpetuen l'exclusió i la criminalització. Des d'un enfocament de drets l'absència de llar, o sigui un lloc segur i confortable és una manera de discriminació i exclusió social. (Ending Youth Homeless: A Human Rights Guide, 2016)

Per acabar, ressaltar les paraules de Meirieu, P. (2001), citat per les autores Freixa, M. et al (2022, pp99) del document "L'acollida "on the move" de la infància i joventut que migra sola a Catalunya. Una visió des dels i les professionals";

"Només a partir de l'oferiment d'un lloc de seguretat i confiança és possible començar un veritable treball cap a la vinculació social i la construcció d'un projecte vital."

DIAGNÒSTIC

El present diagnòstic s'elabora amb la finalitat d'identificar i analitzar les necessitats socials, emocionals i estructurals de dos col·lectius amb situacions vulnerables. Per una part, persones joves majors de 21 anys que viuen una situació de sensellarisme amb una situació administrativa irregular i per altre, persones grans que pateixen soledat no desitjada.

A partir d'aquest anàlisi, es pretén valorar les potencialitats de la convivència intergeneracional com una resposta transformadora i inclusiva. Per fer-ho, s'analitzarà les barreres d'accés als serveis socials, es detectarà quines són les necessitats relacionals, emocionals i d'acompanyament que afecten a les persones grans. A més, s'explorarà l'impacte psicosocial que suposa la migració i la invisibilització social en les persones grans. Tanmateix, s'identificarà i analitzarà els recursos existents que promouen una convivència intergeneracional, per valorar els beneficis, els reptes i les potencialitats.

Així mateix, per dur a terme una anàlisi de les necessitats i un diagnòstic inicial, es revisarà la literatura existent i es realitzaran tres entrevistes semiestructurades i obertes, de caràcter qualitatiu, enfocades en la vivència i experiència de les persones entrevistades. Això permet, investigar els fenòmens en el seu context real, a la vegada que, facilita concentrar-se a interpretar o entendre els esdeveniments segons l'atribució de les persones participants, puix que, són generadores de coneixements importants. (Folgueiras, 2024)

Dues de les entrevistes estan adreçades a professionals, concretament a la tècnica referent de gent gran del Districte d'Horta-Guinardó i l'altra a una educadora social de Punt de Referència de l'Ajuntament de Mataró. La tercera entrevista es dirigeix a un jove de 25 anys que es troba en situació administrativa irregular i situació de sensellarisme.

S'ha optat per realitzar una entrevista inicial semiestructurada amb l'objectiu d'aprofundir en la perspectiva i l'experiència de la persona entrevistada. Aquest tipus d'entrevista permet obtenir informació personalitzada i rellevant mitjançant el relat en primera persona. (Folgueiras, 2016)

Durant l'entrevista es busca generar un entorn de confiança i proximitat que afavoreixi una expressió lliure i natural. Tot i que es parteix d'uns temes concrets a explorar, la persona entrevistada té la llibertat per desenvolupar aquells aspectes que consideri més rellevants.

A causa de la barrera idiomàtica, l'entrevista del jove es durà a terme amb el suport d'una aplicació de traducció. Així, mentre es formulen les preguntes i es recullen les respostes, aquestes es poden traduir simultàniament i es transcriuen en temps real. Aquesta metodologia garanteix l'accessibilitat i el rigor, donat que, assegura fidelitat en la recollida de la informació.

La informació obtinguda a partir de les tres entrevistes permet obtenir una visió més àmplia i matisada del context, facilita una anàlisi qualitativa, la qual contribueix a definir i enriquir la proposta inicial del Producte, així com orientar millor el seu procés d'elaboració.

Alhora, la meua experiència de 15 anys treballant en un centre residencial d'atencions bàsiques i centre de dia per a persones en situació de sensellarisme ha estat fonamental com a instrument per a l'elaboració del treball de fi de grau. Aquesta vivència afavoreix ampliar la perspectiva a mesura que s'aprofundeix en els temes i la informació, donat que, implica un procés dinàmic d'interacció entre la recerca teòrica i l'experiència pràctica. Això significa que, a mesura que s'avança i aprofundeix en els continguts, la informació i les vivències es retroalimenten i contribueixen a generar una visió més precisa, al mateix temps, facilita integrar nous elements i comprendre millor la complexitat dels temes tractats, així com produir un coneixement més ampli.

Pel que fa a la temporalitat i el format de les entrevistes, la primera es realitza de manera presencial amb la tècnica referent del Districte d'Horta-Guinardó, amb una durada aproximada de 30 minuts i té lloc a les oficines municipals del mateix districte. La segona entrevista, adreçada al jove en situació administrativa irregular i de sensellarisme, també es desenvolupa presencialment en un espai de l'equipament social on rep atenció, i s'estén durant una hora i quinze minuts. Finalment, la tercera entrevista, amb l'educadora social de l'entitat Punt de Referència, es duu a terme en format virtual mitjançant videotrucada, i té una durada de 40 minuts.

Anàlisi de necessitats i diagnòstic inicial

En primer lloc, es durà a terme una anàlisi de necessitats de les persones que viuen a la ciutat de Barcelona en situació de sensellarisme i alhora tenen una situació administrativa irregular. Aquesta anàlisi parteix d'un enfocament de drets, el qual té com a objectiu identificar les necessitats principals de les persones que viuen amb aquesta doble realitat, tenint en compte

les barreres estructurals, administratives i psicosocials que s'enfronten, així com els recursos existents i les seves limitacions.

Context i accés a serveis socials

Parlant des de la meua experiència, a Barcelona, l'accés a Serveis Socials està condicionat per diversos factors, un d'ells és l'empadronament. Concretament, el SOASS (Servei d'Orientació i Atenció Social al Sensellarisme), només presta atenció a persones que fa uns mesos que estan empadronades a Barcelona, encara que sigui sense domicili fix. Per tant, d'entrada s'exclou a moltes persones que acaben d'arribar o que no poden fer el tràmit de padró, bé sigui per no tenir passaport o per desconeixement.

Per altra banda, trobem el SAIER (Servei d'Atenció a Immigrants i Refugiats), presenta llistes d'espera de mínim 2 mesos. La seva intervenció es limita, en molts casos a oferir orientació bàsica mitjançant un full informatiu, i la derivació de la persona a un alberg (mínim 8 mesos espera) i a menjadors socials. Aquesta atenció, útil en primera instància, no contempla un seguiment ni facilita l'accés al padró.

En l'àmbit de la intervenció social directa al carrer, trobem el SASSEP (Servei d'Atenció Social en l'Espai Públic), conformat per professionals de l'àmbit de l'Educació social que treballen directament amb persones en situació de carrer. Una de la dificultat d'aquest servei és la capacitat limitada per atendre a totes les persones que ho requereixen, així com de la pròpia naturalesa de la intervenció, depèn de trobar-se en l'espai públic. Dintre del SASSEP, el SDI s'encarrega de treballar amb joves menors de 21 anys, amb una capacitat de resposta més ràpida, ofereixen una entrevista amb la persona professional amb poc temps d'espera. Dins de Serveis Socials i el tercer sector es pot trobar més recursos disponibles com atenció psicològica, residencial, social, etc. a persones més joves de 21 anys. Encara que, en el moment de complir 21 anys moltes d'aquestes persones perden les persones referents. Aquest context genera un buit en l'atenció i seguiment del procés de les persones ateses.

Una altra barrera que s'enfronten les persones que es troben en una situació administrativa irregular és l'accés al treball i a l'habitatge. La recent reforma del reglament d'estrangeria introdueix l'arrelament sociolaboral, el qual permet sol·licitar l'autorització de residència i treball quan s'acredita un contracte laboral d'almenys 20 hores setmanals. Tot i que, aquest requisit moltes vegades resulta molt difícil, per la falta de xarxa social i vincles. Aquesta

trava legal perpetua la situació de vulnerabilitat i exclusió, dificultant la possibilitat de regularitzar la situació administrativa.

El procés migratori, especialment quan està marcat per falta de suport, precarietat i exclusió social, pot generar alts nivells d'estrès, ansietat i patiment emocional. Achotegui, J. (2008), denomina aquest conjunt de símptomes com “Síndrome de Ulises”. Aquest quadre es caracteritza per símptomes depressius, ansiosos, somatomorfs i dissociatius, situant-se en la frontera entre la salut mental i la malaltia. Aquest estrès es veu agreujat pel dol migratori i quan les expectatives no es compleixen com la impossibilitat a accedir a un treball digne, a un habitatge i a la regularització de la seva situació administrativa. En molts casos, la desesperació i la soledat acompanyen aquest procés, intensificant la vulnerabilitat d'aquestes persones.

Per altra banda, la manca d'habitatge, implica la falta d'un lloc segur on viure i al mateix temps la pèrdua de drets fonamentals. A partir d'un enfocament de drets, l'absència d'un habitatge digne es considera una manera de discriminació i exclusió social. A part, les persones que es troben en situació de sensellarisme són víctimes d'una construcció identitària negativa, associada a estereotips i prejudicis. Si a més a més, aquestes persones són racialitzades i no disposen d'una regularització administrativa, pateixen d'una doble estigmatització, la qual afecta a la seva autoestima, identitat i percepció d'elles mateixes. (Navarro, 2018)

Les persones joves en situació irregular també s'enfronten a barreres específiques, com l'aïllament cultural, barreres idiomàtiques, càrregues familiars i la impossibilitat d'accés al mercat de treball digne, quedant exposats a treballs d'exploació. Acompanyats per una percepció social que els considera “poc vulnerables”.

Així mateix ho exposa el jove durant l'entrevista formulada:

Después de varios meses de sufrimiento en la ciudad de Esenyurt Meydan para ganarse la vida y pagar el alquiler de una habitación en la residencia para jóvenes, sabiendo que el sufrimiento es grande, incluido el racismo hacia los extranjeros y la explotación en el trabajo para obtener el mínimo.

Para conseguir el jornal diario, que equivale a entre ocho euros y diez euros como máximo, para conseguir esta cantidad había que trabajar 12 horas seguidas,

incluyendo algún tiempo o descanso solo para comer, y la explotación era de las formas más espantosas.

Per tant, en base a l'anàlisi anterior es poden identificar les següents necessitats de les persones en situació administrativa irregular i situació de sensellarisme:

- Accés als serveis socials i de salut.
- Facilitar l'empadronament, des d'un primer moment
- Atenció continuada que contempli un seguiment i acompanyament, no només derivacions puntuals.
- Recolzament emocional i psicosocial
- Reconeixement i garantia dels drets humans, incloent el dret a l'habitatge.
- Recursos específics per a persones joves majors de 21 anys.
- Polítiques públiques que combatin l'estigmatització, les quals afavoreixin la inclusió i garantitzin la participació activa de les persones en el seu propi desenvolupament.

En segon lloc, el progressiu envelliment de la població a Espanya, ha generat nous reptes socials, sanitaris i econòmics. Segons, dades del Centre Internacional sobre l'envelliment (CENIE, 2022), s'estima en els pròxims anys més del 25% de la població superarà els 65 anys, arribant a ser el 30% en el 2050. Aquesta realitat representa un canvi demogràfic a la vegada que també implica una transformació en les estructures familiars i comunitàries.

En aquest marc, l'augment de les situacions de soledat no desitjada entre les persones grans s'ha convertit en un problema de salut pública. Aquesta es defineix com una percepció subjectiva de manca de companyia i relacions significatives, la qual cosa no sempre coincideix amb l'objectiu de viure amb soledat. Tal com menciona l'Anuari de l'envelliment 2023 de les Illes Balears, un 56% de les persones grans no realitza exercici físic diari i només el 40% surt de casa amb freqüència, evidenciant un estil de vida on destaca la inactivitat i desconnexió social. (Pinazo, 2023)

Alhora, el context actual està definit per un canvi en les estructures familiars tradicionals, on abans assumien el rol de cuidadores. Al mateix temps, es constata que hi ha una manca de recursos comunitaris suficients per acompanyar processos d'envelliment, especialment en situacions de dependència funcional.

En aquesta línia, la tècnica referent de gent gran del Districte Horta-guinardó, afirma en l'entrevista realitzada que:

Amb els cicles de vida, amb els canvis que hi ha hagut també, en el tema de les llars, el tema més social, les estructures que canvien. Les maneres de funcionar de les llars han canviat en els darrers anys. Et trobes sobretot molta dona gran sola.(00:01:55-00:02:12)

Per altre banda, l'autora Grifeu, J. (2024), expressa que les persones grans són víctimes d'una discriminació per l'edat i per la pèrdua d'autonomia. Són situades en una posició de invisibilitat social, on predomina una mirada assistencialista i estereotipada, la qual ignora la seva diversitat, la seva capacitat de participació activa i el seu potencial com a transmissores de coneixement i cohesió social.

Tal com demostren les investigacions com les de Jarach, C.M. et al. (2020), en aquest context, la soledat s'enllaça amb altres factors com la fragilitat física, el deteriorament cognitiu, la depressió i la pèrdua de sentit vital. Amb tot, es genera un cercle viciós que impacta de manera negativa en la salut mental, emocional i física.

D'acord amb l'anàlisi anterior, es pot identificar una sèrie de necessitats:

- Necessitats relacionals i afectives per la manca de vincles significatius i freqüents amb familiars, amistats o xarxa comunitària, la pèrdua del sentit de pertinença i desconnexió de l'entorn social i manca d'espais intergeneracionals que afavoreixen l'inclusió.
- Necessitats d'atenció psicosocial per l'augment dels nivells d'ansietat, tristesa i depressió relacionada amb la soledat.
- Necessitat d'acompanyament emocional i seguiment psicològic, especialment en persones en situació de dol o dependència.
- Manca de recursos o serveis domiliaris per aquelles persones que volen envellir a casa, com programes sostenibles de ofereixen suport als familiars o persones cuidadores.
- Invisibilitat i estigmatització social vinculada a l'envelliment i la dependència
- Necessitat de fomentar polítiques públiques basades en el dret d'un envelliment amb dignitat, autonomia i sentit.

Anàlisi del context i detecció de necessitats en els recursos que fomenten la convivència intergeneracional.

En l'actual context social, emmarcat per un envelliment poblacional i un augment dels fluxos migratoris, ha afavorit l'aparició d'iniciatives que busquen ponts intergeneracionals per tal d'afrontar simultàniament les vulnerabilitats dels dos col·lectius. Emergeixen recursos de convivència intergeneracional i d'acompanyament promoguts per entitats socials, administracions públiques i plataformes digitals, els quals neixen amb una mirada solidària.

Programes com “Viure i conviure” que promou la Fundació Roure, finançat per l'Ajuntament de Barcelona, “Conviu” (ONG solidaris pel desenvolupament), o la plataforma Kuvu, permeten una convivència estructurada intergeneracional, basada en el respecte, l'ajuda mútua i l'acompanyament professional. Al mateix temps, projectes com “Llars d'acollida” de Barcelona Actua, vinculats al programa BACStation, ofereixen un model mixt d'acollida residencial i convivència amb famílies voluntàries, orientat específicament a joves en situació irregular sense referents.

També el projecte “Acull” de Punt de referència de l'Ajuntament de Mataró ofereix conviure durant almenys 9 mesos amb un noi o noia que ha viscut un trajecte migratori, durant aquesta convivència es compte amb la preparació i l'acompanyament per part de una educadora de l'entitat.

Aquest tipus d'experiències fomenten una cultura de col·laboració entre generacions, fet que combat l'aïllament i revaloritza totes les etapes del cicle vital, fortaleix la cohesió social i promou la inclusió recíprocament. (Rodríguez i Vidal, 2015)

Detecció de necessitats a partir de l'anàlisi dels recursos

S'identifiquen unes necessitats específiques i altres compartides que intenten cobrir els recursos analitzats; enllaçant les necessitats de les persones grans que viuen soles i les persones joves amb situació administrativa irregular;

Categoria	Persones grans	Joves	Necessitats compartides	Valor estratègic de la proposta compartida
Habitatge	Viure a la pròpia llar	Accedir a un habitatge digne i	Alternatives habitacionals	Impacte comunitari, construcció d'un model

	sense institucionalitzar	segur	accessibles, solidàries	de convivència no convencional però eficaç
Relacions socials i comunitat	Combatre soledat i aïllament emocional	Aprendre idioma, cultura	Sentit de permanència i reconeixement mutu.	Inclusió recíproca basada en l'empatia i la cooperació
	Establir vincles afectius amb altres generacions	Iniciar vincles comunitaris i processos d'inclusió	Xarxes de suport no familiars	
	Recuperar un rol actiu i reconegut en la comunitat	Trencar amb l'estigma social	Convivència acompanyada i segura	
Suport psicosocial	Millorar el benestar emocional a través de la convivència	Acompanyament socioeducatiu estable	Espais d'aprenentatge i intercanvi cultural i intergeneracional	Experiències compartides des de la proximitat, respecte i autonomia
		Reconstruir el projecte de vida i desenvolupar capacitats.	Mediació professional en la convivència	
Polítiques públiques				Contribuir en l'articulació de polítiques públiques interseccionals (joventut, habitatge, migració, envelliment actiu)

Per tal d'identificar amb més claredat els elements del projecte i la plataforma digital i la seva viabilitat, s'ha elaborat una anàlisi DAFO del projecte i plataforma digital, es pot veure en l'annex 1.

Aquesta DAFO dona valor i solidesa a la proposta. La plataforma Acolligere pot constituir una eina per dinamitzar i potenciar el model de convivència intergeneracional. Es tracta d'una resposta que connecta dues realitats socials, les quals normalment són abordades per separat, però juntes poden generar noves formes de suport i reconeixement.

Conclusions

Tenint en compte l'anàlisi de necessitats i el diagnòstic inicial efectuat, per una part es pot constatar, que les persones en situació de sensellarisme i alhora amb una situació administrativa irregular es troben amb múltiples vulnerabilitats que travessen la seva realitat. Una condició que limita l'accés als serveis socials, sanitaris, a l'habitatge i al mercat laboral. Amb tot es dificulta el desenvolupament personal i comunitari, així com poder regularitzar la seva situació administrativa, cronificant així un cercle d'exclusió i dependència institucional.

Així mateix, les barreres administratives, com l'empadronament o els llargs períodes d'espera en els serveis d'atenció, suposen obstacles que impedeixen una atenció continuada. Aquesta falta d'atenció reforça la invisibilitat i el sentiment d'exclusió, afectant a la salut mental i emocional de les persones. En aquest sentit, s'evidencia la necessitat de repensar els circuits d'atenció, per tal que es garanteixi un accés immediat i centrat en la persona.

A la vegada, l'envelliment progressiu de la població planteja nous reptes socials. Les persones grans, concretament aquelles que viuen soles, sovint pateixen situacions de soledat no desitjada, la pèrdua de vincles afectius i alhora una invisibilització social vinculada a l'edatisme i la pèrdua d'autonomia.

La falta d'espais comunitaris i la transformació de les estructures familiars tradicionals ha derivat a deixar moltes persones grans sense xarxa de suport i cures, agreujant així la seva situació de vulnerabilitat.

Partint d'aquest marc, les iniciatives de convivència intergeneracional, es presenten com una proposta innovadora i que busca la transformació. Intenten donar resposta simultània a la necessitat dels dos col·lectius d'aparença diferent però amb vulnerabilitats compartides.

Els projectes "Viure i conviure", "Conviu", "Llars d'acollida" o "Acull", demostren que és possible generar espais de convivència, cooperació i suport mutu entre persones amb situacions diverses. Aquestes experiències fomenten la cohesió social, el sentiment de pertinença i el reconeixement recíproc, i alhora trenquen amb l'estigma i l'aïllament.

És dins aquest marc que sorgeix la proposta de la plataforma digital Acolligere, com una eina tecnològica al servei d'aquesta visió comunitària i inclusiva, la qual pretén facilitar i ampliar l'abast d'aquest model de convivència, connectant persones grans que volen compartir la

seva llar amb persones migrades que cerquen un espai on viure amb dignitat. La plataforma digital actua com a pont i com a suport, fomentant convivències basades en el respecte, l'acompanyament i el reconeixement mutu.

En aquest l'últim punt cal impulsar polítiques públiques amb una mirada interseccional i basades en drets, que fomentin la convivència digna, l'autonomia, la inclusió social i la participació activa i propostes com la plataforma Acolligere apunta en aquesta direcció.

Consideracions ètiques

Per tal de salvaguardar la participació d'acord amb els criteris ètics es prendran com a referència diversos principis fonamentals com: el consentiment informat, mitjançant el qual les persones participants han de donar el seu acord per participar, coneixent prèviament els seus drets i responsabilitats; la confidencialitat, la qual implica preservar la identitat i privacitat de les persones entrevistades; l'ús ètic de les gravacions d'àudio, prioritzant l'anonimat i el respecte; i evitar qualsevol actitud que pugui influir en les respostes de les persones participants durant el desenvolupament de les entrevistes. (Folgueires, 2024)

El present diagnòstic parteix d'un compromís amb els **principis ètics fonamentals de la recerca qualitativa**, especialment pel que fa al respecte i la protecció de les persones participants, totes elles en situacions de vulnerabilitat social i emocional. Així, s'han adoptat una sèrie de mesures per garantir una pràctica ètica, rigorosa i coherent amb els valors del treball educatiu.

En primer lloc, es vetlla pel **consentiment informat** de totes les persones entrevistades. Abans de la realització de les entrevistes, s'informa sobre els objectius del projecte, la naturalesa de la seva participació, el tractament de les dades i els seus drets com a persones participants, garantint la seva llibertat per participar de manera voluntària i conscient, o per retirar-se en qualsevol moment si ho volen.

També es garanteix la **confidencialitat i anonimat** de les dades recollides. La identitat de les persones participants no apareixen en lloc del document. L'ús de les gravacions d'àudio, quan es realitzen, es limiten exclusivament a la transcripció de les entrevistes i no es conserven per altre fi.

En el cas de l'entrevista al jove amb situació administrativa irregular, el qual mostra barreres idiomàtiques, es fa ús d'una **aplicació de traducció en temps real**, amb l'objectiu de garantir l'accessibilitat comunicativa i la comprensió mútua. Aquesta eina s'utilitza com a suport per recollir el seu relat amb la màxima fidelitat, sense interferir en la naturalesa de la conversa ni al seu relat personal.

Es procura en tot moment generar un **entorn de seguretat i confiança** durant les entrevistes, especialment amb persones que poden haver experimentat discriminació, rebuig o violència institucional. Per això, es posa especial atenció a l'ús d'un llenguatge respectuós, una actitud empàtica i una escolta activa, evitant qualsevol forma de judici, pressió o condicionalitat en les respostes. El disseny de l'entrevista semiestructurada permet, a més, que la persona pugui expressar-se de manera lliure, destacant aquells aspectes que considera més significatius de la seva pròpia vivència.

Finalment, aquest diagnòstic s'elabora entenent que les experiències de les persones participants són una expressió legítima de coneixement que ha de ser escoltada i valorada. El fi és descriure la realitat a partir de l'evidència i la comprensió dels fenòmens analitzats.

DESCRIPCIÓ

Títol del producte

Acolligere: plataforma digital que promou la convivència intergeneracional com a via d'arrelament i suport mutu”

Marc de referència

La plataforma digital Acolligere neix en el marc d'un projecte de convivència intergeneracional amb vocació social, educativa i transformadora. Aquesta eina digital és construïda com una extensió d'un model de convivència que vol donar resposta a dues realitats invisibilitzades i alhora connectades; la soledat no desitjada en les persones grans i l'exclusió residencial i social que pateixen persones joves amb una situació administrativa irregular.

Des de la perspectiva de l'Educació social, el projecte es presenta amb una mirada de drets, la qual reconeix el dret a envellir a casa, el dret a ser cuidat amb dignitat, el dret a accedir a un

entorn comunitari i segur. Amb aquesta lògica, la plataforma facilita la connexió entre persones i potencia processos de reconeixement mutu, acompanyament i la creació de vincles.

El nom Acolligere, prové del llatí i significa recollir, reunir, juntar. Fa una síntesi de la voluntat de recosir xarxes humanes trencades. Aquesta eina digital pretén ser una fórmula innovadora per establir relacions de convivència horitzontals, responsables i respectuoses.

El context sociodemogràfic actual, amb una població cada vegada més envellida i unes polítiques socials i migratòries que cronifiquen la precarietat i la irregularitat administrativa, reclama solucions creatives i sostenibles, que posin la vida digna al centre.

Per tant, Acolligere és una plataforma per gestionar la convivència intergeneracional, repensar les cures, promoure el dret a pertànyer i visibilitzar dues realitats invisibilitzades.

Objectius de la proposta

Objectiu general
Crear una plataforma digital que afavoreixi la convivència entre persones grans i persones que es troben amb una situació de sensellarisme i situació administrativa irregular, per tal de promoure el suport mutu, la soledat i fomentar una vida digna i vinculada a la comunitat.

Objectius específics
Facilitar el contacte i la creació de vincles entre persones grans i persones joves en situació administrativa irregular i situació de sensellarisme, mitjançant una eina tecnològica accessible i segura.
Promoure la convivència intergeneracional i intercultural com a eina de transformació social, a partir del reconeixement mutu, l'empatia i l'acompanyament quotidià i professional.
Reivindicar el dret a envellir en l'entorn propi amb suport emocional i social, evitant l'institucionalització no desitjada.

Contribuir a la inclusió social de les persones amb situació administrativa irregular i situació de sensellarisme, oferint-los un entorn de convivència digne que els permeti arrelar-se i construir nous vincles comunitaris.

Visibilitzar dues realitats invisibilitzades, la vellesa i la migració, generant un discurs que posi en valor les seves aportacions socials i humanes.

Per aconseguir els objectius de la plataforma digital, s'ha d'alinejar amb els **objectius del projecte Acolligere**

Objectius generals

Proporcionar un arrelament sociolaboral a persones joves migrants majors de 21 anys en situació de sensellarisme, com a via per a la regularització de la seva situació administrativa; i establir mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica i la millora de la qualitat de vida de persones grans que viuen soles.

Objectius específics

Facilitar l'empadronament a persones en situació administrativa irregular

Agilitzar processos de regularització administrativa per evitar la cronificació de la vulnerabilitat

Millorar l'autonomia i la integració social de les persones migrants.

Promoure l'autonomia i el benestar de les persones grans que pateixen soledat no desitjada.

Oferir acompanyament, assistència bàsica i companyia a les persones grans.

Contribuir a la millora de la salut mental i la qualitat de vida de totes les persones participants.
Fomentar l'aprenentatge lingüístic i l'intercanvi de llengües
Garantir assessorament legal i establir un règim clar de drets, deures i convivència.
Promoure un intercanvi cultural i intergeneracional basat en el respecte i l'aprenentatge mutu.
Fomentar la sensibilització de serveis socials i institucions sobre l'atenció integral a col·lectius vulnerables.

Participants i agents implicats

Participants directes

Persones joves migrades, majors de 21 anys, que es troben en situació de sensellarisme i tenen una situació administrativa irregular. La seva participació en el projecte implica una formació prèvia, la convivència amb una persona gran i la realització de tasques de suport a la llar (mínim 10 hores setmanals en neteja i cures). També es comprometen a participar activament en activitats formatives i espais de seguiment.

Requisits per accedir-hi:

- ➔ Han d'estar vinculats a una entitat social que realitzi seguiment educatiu o social.
- ➔ Haver participat en el servei almenys durant 6 mesos.
- ➔ Haver demostrat actituds compatibles amb una convivència intergeneracional.
- ➔ No cal estar empadronat, però en cas contrari, s'ha d'acreditar el temps de residència a l'Estat espanyol, element clau per facilitar processos d'arrelament social i laboral (especialment a partir dels dos anys de residència).

Persones grans que viuen soles i volen compartir la seva llar amb una persona jove, oferint acolliment en una convivència basada en el respecte i la confiança. La seva participació és totalment voluntària i poden inscriure-s'hi a través d'un formulari de la plataforma. També poden ser registrades per familiars, professionals de serveis socials o altres serveis.

Requisits per accedir-hi:

- Disposar d'una habitació lliure.
- Trobar-se en condicions físiques i emocionals per conviure.
- En casos de dependència lleu o moderada, es valora la implicació de familiars o professionals de suport en el procés

El projecte Acolligere juntament amb la plataforma digital es desenvolupa amb una col·laboració que integra diversos agents que es coordinen per garantir una implementació eficaç i acompanyament de les persones participants.

En primer lloc, professionals en l'Educació social, el seu paper és essencial per desenvolupar el projecte. Són responsables directes en l'acompanyament individual i conjunt, també tenen funcions de mediació, dinamització i seguiment socioeducatiu de les llars de convivència. Alhora assumeixen la gestió dels espais de reflexió, promouen els acords de convivència i la intervenció en situacions de conflicte.

Per altre costat, les famílies de les persones grans poden intervenir en el procés de conèixer i acompanyar al seu familiar en les primeres trobades i poden estar presents quan ho desitgin. La seva col·laboració aporta seguretat i confiança.

Un altre agent implicat són les entitats socials i formatives col·laboradores, les quals deriven les persones joves o grans i les entitats formatives faciliten la formació específica en l'àmbit d'assistència a la llar. Aquestes entitats tenen convenis de col·laboració amb el projecte i participen en espais de coordinació, traspàs d'informació i seguiment.

També s'hi troba els serveis municipals i altres institucions públiques, les quals poden ser derivadors de persones participants, així com, poden oferir suport institucional en assessorament legal i fer difusió del projecte. En últim lloc, les entitats del tercer sector que atenen persones grans i joves en situació de sensellarisme i una situació administrativa irregular, poden identificar casos amb potencial per participar i oferir una xarxa de suport en el procés d'acompanyament.

Contextualització de la proposta i condicions físiques i temporals del projecte

La plataforma digital Acolligere neix com a extensió tecnològica i operativa del projecte social del mateix nom, el qual promou la convivència intergeneracional entre persones grans que pateixen soledat no desitjada i persones joves que tenen una situació administrativa irregular i es troben en situació de sensellarisme. Aquest projecte majoritàriament es desenvolupa a la ciutat de Barcelona. La convivència intergeneracional es presenta com una alternativa residencial per fer front simultàniament a dues realitats diferenciades però connectades per la vulnerabilitat i l'exclusió social.

La plataforma Acolligere és una eina que li dona estructura i desplegament al projecte, és un vehicle que facilita gestionar, dinamitzar i fer seguiment de cada fase del projecte. Alhora, a partir de la plataforma es poden dur a terme accions com el registre de participants, la programació d'activitats, d'entrevistes, reunions, la comunicació interna, el calendari compartit, l'avaluació, el seguiment de les convivències i l'accés a recursos formatius i comunitaris.

És per tot, que la plataforma no és un recurs aïllat, és una peça totalment necessària dins de cada fase del projecte, donant-li estructura, coherència i sostenibilitat. Les fases que tindrà el projecte i on la plataforma digital articula i li dona sentit per la seva execució es poden veure desenvolupades en l'annex 2. Aquestes es despleguen a través de quatre fases interconnectades. Cada fase respon a moments d'abans i durant la convivència, passant per la difusió inicial fins a la consolidació de l'arrelament sociolaboral.

METODOLOGIA

Principis metodològics

La proposta parteix d'uns principis metodològics, que adopten un enfocament humanista, inclusiu i transformador. Paral·lelament posen al centre a la persona i reconeixen la convivència intergeneracional com una eina per afavorir la inclusió social i la cohesió.

Aquests principis orienten el disseny, la implementació i l'avaluació del projecte. Alhora que garanteixen la coherència i l'impacte generat.

El primer principi que té en compte és el **realista**, el qual implica una anàlisi del context actual i considera tant les limitacions com les possibilitats dels col·lectius implicats. Aquest

també assegura que el projecte sigui viable i sostenible, i s'ajusta a les característiques específiques del territori i a les necessitats reals de les persones participants.

Seguidament, es parteix d'un **principi d'autonomia**, el qual promou la capacitat de decisió i acció de les persones grans i de les joves. Es tracta d'un principi que cerca afavorir la independència institucional i fomenta una convivència on es respecti l'autonomia i la dignitat de totes les persones participants. També, reconeix el potencial i la capacitat de cada persona, valorant la seva experiència i el seu paper en el projecte.

D'altra banda, es considera el **principi d'eficàcia**, que es materialitza a través de l'establiment d'objectius clars, accions concretes i sistemes d'avaluació que permetin mesurar l'impacte real del projecte.

Un altre principi és el **principi emancipador**, transversal en tota la proposta. Aquest busca trencar amb les situacions de vulnerabilitat i dependència, mitjançant processos que fomentin l'autonomia personal, l'accés als drets i la inclusió social. La intenció és crear espais on les persones participants puguin desenvolupar-se en llibertat, així com la possibilitat de reconèixer un paper actiu i reconegut en la comunitat.

En últim punt, es té present el **principi d'innovació**, el qual recull la incorporació de les noves tecnologies digitals. Aquest principi ofereix combinar la intervenció social amb la innovació tecnològica, creant una plataforma que sigui accessible i adaptada al context actual.

Valors de la proposta

La iniciativa neix posant al centre les necessitats, experiències i capacitats tant dels joves com de les persones grans, reconeixent la seva diversitat i valorant les seves trajectòries vitals. Es promou l'acompanyament des d'una mirada integral, tenint en compte l'entorn, el context i la voluntat de cada participant. Promou la justícia social i l'equitat, per donar resposta a situacions de desigualtat que impacten a col·lectius que viuen situacions de vulnerabilitat, així mateix estima garantir l'equitat en l'accés a oportunitats de convivència, habitatge i xarxa social.

També fomenta el principi d'inclusió i no.-discriminació, promovent la participació activa de totes les persones, amb independència del seu origen, situació legal, edat o condició social. Així com. té el propòsit de reduir estigmes i trencar prejudicis.

La Intergeneracionalitat és un altre pilar de la proposta. Defensa que el vincle entre generacions a part de tenir un valor emocional és una estratègia de transformació social, basada en la cooperació, ajuda mútua, l'aprenentatge compartit entre persones amb experiències de vida diverses.

Mitjançant la participació, es facilita la generació d'un sentiment de pertinença a la comunitat i es trenca amb la lògica assistencialista, aquesta queda substituïda per una dinàmica horitzontal basada en la corresponsabilitat. Amb tot, s'ofereix un acompanyament perquè les persones puguin desenvolupar-se plenament.

Tota la intervenció es basa en una actuació rigorosa i compromesa sustentada per l'ètica i el compromís professional. S'assegura el respecte, la confidencialitat, el consentiment informat i la responsabilitat en totes les etapes del procés.

En últim punt, el projecte defensa la innovació social i l'ús de les TIC, utilitza les eines digitals com a mitjà i servei per generar vincles reals, segurs i transformadors.

Estratègies metodològiques

L'estratègia metodològica es divideix en quatre eixos, els quals es basen en un enfocament qualitatiu i participatiu i estan orientats a promoure la convivència intergeneracional, la inclusió social de joves migrants en situació administrativa irregular que es troben en una situació de sensellarisme i combatre la soledat no desitjada en persones grans. Així també, amb l'objectiu de fomentar vincles positius en un context de suport mutu, aprenentatge compartit i convivència es defineixen les estratègies metodològiques següents:

Disseny i desenvolupament d'una plataforma digital/app

Amb la finalitat de propiciar l'encontre entre persones grans que viuen soles i joves migrants en situació administrativa irregular, es desenvoluparà una plataforma digital (en format web i/o aplicació mòbil) que actuarà com un espai d'interacció i relació. Aquesta eina complirà una doble funció, facilitar les connexions entre les persones participants i oferir suport social continuat. El seu disseny estarà pensat per garantir una navegació intuïtiva i accessible, tenint en compte la diversitat d'edats i els diferents nivells de competència digital.

En la plataforma es podrà crear perfils personalitzats tant per a persones grans com els joves, aquests inclouran les dades bàsiques, els interessos, les habilitats, la disponibilitat, necessitats específiques i preferències de convivència. En el cas de les persones grans, es podrà implicar familiars o referents de confiança durant la creació i validació del perfil.

Per part dels joves, es podrà incloure la figura del seu professional referent de l'entitat derivant a persona de suport i seguiment dins la plataforma.

Per altra banda, també comptarà amb un sistema de cerca amb filtres específics, els quals possibilitaran connexions segons afinitats personals, proximitat geogràfica i valors comuns.

Les interaccions estaran guiades pel professional d'Educació social, en un espai de missatgeria i primer contacte supervisat. Si es considera necessari, tant els familiars de les persones grans com professionals referents dels joves podran participar en aquesta fase per donar suport i facilitar la confiança inicial.

Tanmateix, es disposarà l'accés a recursos formatius i informatius, com materials sobre convivència, els drets i els deures i els aspectes legals del projecte. Aquests recursos també estaran disponibles per a les persones familiars i professionals de les entitats. Igualment, a la plataforma hi haurà un sistema d'alertes, notificacions i suport professional, la qual permetrà comunicar incidències, demanar assessorament o activar seguiments. Les figures professionals referents de les entitats i els familiars podran rebre notificacions o participar en espais de coordinació amb el professional d'educació social responsable del projecte.

Implementació d'un sistema de mediació i seguiment professional

La proposta comptarà amb la participació de professionals de l'educació social que actuaran com a figures referents i mediadores del procés. Tanmateix, validaran les connexions establertes a través de la plataforma i realitzaran un seguiment individualitzat de la convivència. Aquest seguiment inclourà entrevistes periòdiques, visites a domicili i espais de reflexió conjunta, posant èmfasi en la detecció i gestió de possibles relacions de poder, i desequilibris.

Paral·lelament, es duran a terme sessions col·lectives amb les persones grans acol·lidores, com a espais de suport mutu, intercanvi d'experiències i resolució de dubtes.

Igualment, es facilitaran sessions grupals amb les persones joves, per tal de reforçar el seu acompanyament emocional, fomentar l'empoderament i crear un espai segur on compartir vivències i estratègies d'adaptació. Aquests espais també serviran per detectar necessitats específiques i ajustar el suport professional.

Sessions formatives prèvies a la convivència

Tant les persones grans com els i les joves participants rebran formació prèvia per tal de preparar-los per a una convivència positiva, equitativa i intercultural. Aquestes sessions s'organitzaran en dues fases:

Una **fase inicial separada**, amb formacions adaptades a les necessitats específiques de cada grup. Durant aquestes sessions es tractaran aspectes com els drets i les responsabilitats de cada participant, la comunicació intercultural, la gestió emocional, la resolució de possibles conflictes i el marc legal i social que dona suport al projecte. Un aspecte fonamental serà la identificació i exploració de les expectatives de totes dues parts. Per aquest motiu, mitjançant entrevistes individuals, s'habilitarà un espai de conversa on cada persona podrà expressar les seves motivacions, necessitats, límits i desitjos respecte al procés de convivència.

Per altra banda, es farà una **fase conjunta**, on es realitzarà una sessió inicial de trobada grupal, mediada per la persona professional, que servirà com a espai de coneixença i construcció d'un marc comú. Aquesta sessió es centrarà especialment en l'alineació d'expectatives, la identificació de valors compartits i l'establiment d'unes bases mínimes de convivència. L'objectiu és fomentar la confiança, reduir prejudicis i afavorir un bon inici de la convivència.

Creació i implementació d'un protocol de convivència

Es crearà i implementarà un **protocol de convivència**, el qual inclourà les normes bàsiques de relació, els drets i deures de les persones participants, així com els mecanismes de resolució de conflictes. Aquest protocol té com a finalitat establir un marc clar, consensuat i compartit que orienti la convivència diària entre les persones participants del projecte. També tindrà en compte valors com el respecte mutu, la cooperació i la corresponsabilitat.

Per altra banda, la seva elaboració es durà a terme de manera participativa i es promourà la implicació de totes les persones implicades; persones grans, joves i professionals. Per fer-ho,

es facilitarà espais de diàleg on cadascuna de les persones podrà expressar les seves expectatives, necessitats i inquietuds. Aquesta metodologia participativa pretén afavorir el compromís i l'apropiació del protocol per part de les persones participants, alhora que afavoreix que sigui realista, equitatiu i adaptat a la diversitat i les especificitats de cada situació de convivència.

En primer lloc, el protocol inclourà, les normes de convivència, acordades per totes les persones participants, aquestes regularan qüestions com l'ús dels espais comuns, el respecte els horaris i la gestió compartida de les tasques domèstiques. En segon lloc, es definiran els drets i deures de cada part, per tal de garantir una convivència basada en la igualtat, la corresponsabilitat i el reconeixement mutu. En últim punt, s'establiran els mecanismes de resolució de conflictes, els quals inclouran espais de mediació, reunions de seguiment periòdiques i l'acompanyament de professionals.

Al mateix temps, es preveu que aquest protocol sigui un document viu, revisable i flexible. Per aquest motiu, es planteja una revisió periòdica, amb l'objectiu d'adaptar-lo a l'evolució de les relacions de convivència i a les noves necessitats que puguin sorgir al llarg del temps.

Estructures organitzatives de la proposta

La proposta Acolligere compta amb una estructura organitzativa que resulta ser col·laborativa i descentralitzada. La plataforma està dissenyada per articular i garantir un acompanyament coordinat des de diferents entitats. En el centre de la proposta es troba l'equip professional impulsor, el qual està format per professionals de l'educació social i la coordinació tècnica.

L'equip de coordinació general està format per professionals que assumeixen la responsabilitat del disseny, la planificació, la implementació i l'avaluació del projecte. Aquest equip organitza, supervisa i s'encarrega d'assegurar que les accions es desenvolupin de manera lineal amb els objectius marcats, així com vetllen per la coherència metodològica i la sostenibilitat.

Dintre les seves funcions es troben la definició d'estratègies a curt i llarg termini, així com la coordinació de les relacions amb altres entitats col·laboradores. Amb les quals s'estableixen vincles de comunicació i de cooperació que ajuden a reforçar l'impacte del projecte al territori. Pel que fa a l'equip tècnic d'acompanyament, es contempla que un professional

d'Educació social pot assumir el seguiment i suport de màxim 5 llars de convivència. Aquesta figura professional d'Educació social tindrà les funcions detallades en l'annex 3.

Amb tot, es mantindrà una atenció especial en la detecció i **gestió de les relacions de poder**, tant aquelles que es manifestin de manera subtil com les que esdevinguin més explícites. Aquestes dinàmiques poden aparèixer a causa de diferències d'edat, expectatives, diferències de gènere, de trajectòries vitals o del rol assignat dins la convivència, i poden generar desequilibris que afectin la qualitat de la relació i la participació equitativa de totes les persones implicades.

Per tal d'abordar aquestes situacions de manera preventiva i no reactiva, es dedicarà una part important de la fase prèvia a la convivència, durant les sessions formatives, les trobades prèvies i els espais de preparació conjunta, a reconèixer, identificar i visibilitzar possibles desigualtats o rols jeràrquics que es puguin establir. Aquest treball inicial permet generar consciència col·lectiva i oferir eines per a gestionar de manera crítica i constructiva aquestes relacions. Paral·lelament, es fomentarà una comunicació horitzontal, basada en el respecte mutu, l'escolta activa i la legitimitat de totes les veus. Es procurarà que totes les persones participants es sentin amb dret i responsabilitat d'expressar-se, opinar i decidir sobre aspectes rellevants de la convivència. Aquest tipus de comunicació intenta prevenir l'aparició de rols autoritaris o submisos i també afavoreix la confiança, la comprensió i la construcció d'un vincle saludable.

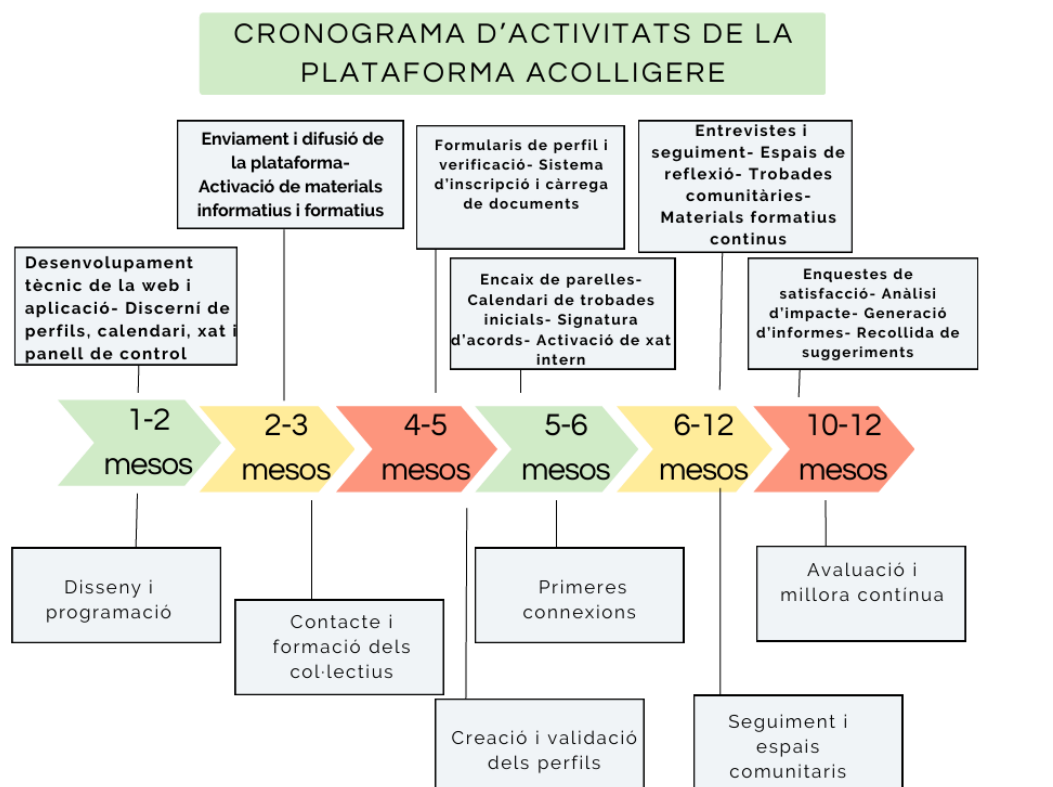
Per reforçar-ho serà clau establir acords clars des de l'inici, que permetin definir conjuntament les normes de convivència, els límits personals i les expectatives mútues. Aquests acords es formalitzaran i recolliran en el protocol de convivència, que actuarà com una eina reguladora i com a referent compartit en cas de tensions o conflictes. Aquest protocol es concebrà com un document viu, revisable i adaptat a les necessitats reals dels convivents, i haurà estat cocreat amb la participació de totes les persones implicades per garantir-ne la legitimitat i la utilitat pràctica.

També, es vetllarà per detectar i acompanyar aquelles situacions en què les relacions de poder es manifestin, facilitant processos de mediació, revisió d'acords o reconfiguració d'espais, si cal. Alhora es plantejaran espais de reflexió col·lectiva de manera periòdica, com a eina d'autoregulació i de manteniment d'un entorn de convivència just i equitatiu.

A més a més, la proposta compta amb la col·laboració d'entitats socials i formatives, les quals són entitats que participen oferint formació específica o bé coneixen les persones derivades. També hi col·laboren entitats que ofereixen assessorament jurídic o especialitzat en estrangeria.

Per l'altre costat, la proposta vol evitar la desvinculació les persones de les seves entitats de referència. Mantenir el vincle és important per millorar la xarxa de suport i per assegurar l'èxit en l'acompanyament. Per aquest motiu, Acolligere aposta per un model de treball en xarxa, coordinat i col·laboratiu. La plataforma digital ofereix eines específiques perquè aquesta estructura organitzativa funcioni. Aquestes engloben els espais compartits per a professionals, sistemes d'alertes i notificacions, accés als documents de seguiment, fòrums per l'intercanvi d'informació i indicadors per valorar cada cas. Per tant, la plataforma acompanya i fa el projecte més accessible i coordinat.

Accions/Activitats

Temporització del desenvolupament

La temporalització del projecte Acolligere es desenvolupa durant sis fases consecutives que s'estenen al llarg de 16 mesos aproximadament. Aquestes es poden trobar desenvolupades en l'annex 4. A trets generals, la Fase 1, es correspon amb els dos primers mesos, està dedicada al disseny i desenvolupament de la plataforma digital. En la fase 2, es troba durant el tercer i quart mes, es centra en la difusió del projecte i formació inicials de les persones participants. Durant la fase 3, amb una previsió del mes 5 i 6, la seva finalitat és la creació i validació dels perfils de les persones participants. Durant els mesos 7 i 8, s'estén la fase 4, on es formaran les parelles de convivències i l'inici del procés compartit. La següent fase és la 5, que es desenvolupa entre els mesos nou i catorze, on es farà el seguiment continuat i la dinamització de les convivències. L'última fase és la fase 6, la qual comprèn els mesos 15 i 16, la finalitat d'aquesta fase és l'avaluació i la millora contínua del projecte.

Recursos necessaris

La proposta Acolligere es basa en l'articulació entre la tecnologia i la dimensió humana. Per això es fa necessari un equip que garanteixi la viabilitat tècnica, social i educativa. Per tant, els **recursos humans** implicats són, per una part el professional en Educació social, una persona que es faci càrrec del desenvolupament web i la coordinació del projecte.

Tanmateix, per tal de garantir el disseny, la programació i la posada en marxa de la plataforma, es requereixen recursos tecnològics i materials. Tots els recursos anteriors són necessaris perquè l'eina sigui funcional, segura, accessible i adaptada a totes les persones participants. Com a recursos humans, el professional en l'Educació social, es consolida com una figura que acompanya, orienta i fa el seguiment de les persones participants. Les seves funcions, especificades en l'annex 3, inclouen des de l'acollida inicial, la validació socioeducativa dels perfils fins a la mediació en cas de conflictes i la dinamització dels espais de trobada i reflexió.

Aquesta figura actua com a referent proper i professional, i vetlla pel benestar emocional i la convivència digna, cuidant especialment les expectatives i la construcció de vincles entre les persones participants.

Simultàniament, el projecte compta amb un perfil professional com a desenvolupador web i tecnològic, responsable del disseny, implementació i manteniment de la plataforma digital,

tant en versió web com en aplicació mòbil. Aquesta persona garanteix que les funcionalitats tècniques com el registre, el calendari, la missatgeria o el panell de seguiment, funcionin correctament i siguin accessibles per a tots els perfils. També assegura la protecció de dades i ofereix suport tècnic tant a l'equip com a les persones que utilitzen la plataforma.

Dins els recursos humans, es contempla la figura de coordinador/a de projecte, el qual vetlla per la coherència i sostenibilitat de la proposta. Assumeix la planificació estratègica, el control de la temporalització i la gestió de recursos, així com la coordinació amb entitats col·laboradores i institucions públiques. També té la responsabilitat de garantir que totes les actuacions es mantinguin alineades amb els valors de la proposta. Aquest equip treballa de manera coordinada, complementar-se entre si.

Un altre punt important són els **recursos tecnològics** necessaris per dur a terme la proposta, aquests es configuren en un servidor segur capaç de gestionar la base de dades, i garantint la protecció de dades segons la normativa RGPD. També suport tècnic i servei d'atenció digital, destinat a resoldre incidències i oferir orientació a les persones participants.

També, com a **recursos materials** es fa necessari ordinador i equips informàtics, també espais físics com taules, cadires.. Per dur a terme les reunions i coordinació.

En últim lloc, el finançament de la plataforma digital **Acolligere** pot tenir caràcter públic, privat o mixt, segons quina sigui la seva entitat promotora.

Pot ser de finançament públic si la iniciativa parteix o està coordinada per l'administració pública com l'Ajuntament, el seu finançament vindrà de partides pressupostàries públiques, que poden estar relacionades amb serveis socials, envelliment actiu, polítiques d'immigració o innovació digital. Per altra banda, podria ser privat si la plataforma és desenvolupada o gestionada per una entitat social o del tercer sector (ONG, fundació, cooperativa...), pot rebre subvencions públiques, però també aportacions privades. O fins i tot podria ser mixt, si l'administració pública subvenciona part del projecte, mentre que una entitat executora del tercer sector el gestiona i desenvolupa parcialment amb suport tècnic i econòmic privat.

Avaluació i seguiment

L'avaluació i el seguiment del projecte Acolligere tenen com a finalitat principal garantir la qualitat, l'impacte social i la sostenibilitat d'aquest model innovador de convivència

intergeneracional. La plataforma digital Acolligere actua com a vehicle tecnològic indispensable que facilita, centralitza i optimitza la gestió del projecte. A través d'aquesta eina, es poden coordinar les fases del procés, fer-ne el seguiment i sistematitzar dades rellevants per avaluar l'eficiència i els resultats assolits.

Aquest procés d'avaluació es fonamenta en tres blocs d'anàlisi, en primer lloc, l'experiència de la convivència i l'adequació dels emparellaments; en segon lloc, el benestar emocional i la construcció de vincles significatius; i finalment, l'eficiència dels mecanismes de suport i de la pròpia plataforma digital.

L'avaluació es realitza de manera contínua al llarg de totes les fases del projecte, des de la creació dels perfils i la formalització dels acords de convivència fins al tancament del cicle o la seva possible continuïtat. Durant els dos primers mesos de la convivència, es valorarà de manera intensiva a través d'entrevistes individuals i conjuntes, espais de reflexió i visites al domicili. Aquests espais serveixen per revisar els compromisos pactats, detectar possibles dificultats i reforçar vincles.

Els aspectes que es mesuren inclouen, tant el nombre de parelles intergeneracionals creades i activades, el grau de satisfacció de les persones participants recollit mitjançant qüestionaris digitals en tres moments del procés (inicial, entremig i final), i diversos indicadors qualitius i quantitius que permeten observar la millora del benestar emocional, la reducció de la soledat percebuda, la consolidació de vincles i el sentiment de pertinença.

Un altre aspecte clau és l'estabilitat residencial i l'arrelament sociolaboral dels joves participants. Un cop transcorreguts els dos anys de residència a l'Estat espanyol, es facilita assessorament legal i s'acompanya la persona jove en el procés de regularització administrativa. Aquest acompanyament inclou la formalització d'un contracte laboral de mínim de 10 hores setmanals en tasques domèstiques o de cura, pactat prèviament amb la persona gran amb qui conviu. Aquesta acció té un impacte directe en el seu procés d'arrelament i reconeixement de drets.

Tanmateix, la metodologia d'avaluació es desplega en tres nivells:

En un primer nivell, s'avaluarà a escala individual de les persones participants, on es generaran qüestionaris digitals, entrevistes en profunditat i autoavaluacions, així com

l'observació de canvis en les rutines i la percepció de benestar i seguretat. Aquestes dades permeten detectar els beneficis subjectius del projecte i ajustar-ne els itineraris personals.

El segon nivell, inclou el registre d'incidències a través de la plataforma, l'anàlisi dels informes de seguiment elaborats per professionals i la validació dels acords de convivència.

Alhora, s'avalua la continuïtat de la convivència i la qualitat del vincle establert. En el tercer nivell es troba la valoració professional i la coordinació general de l'equip educatiu i les entitats col·laboradores. Aquestes duren a terme reunions mensuals per compartir observacions, ajustar intervencions i validar l'eficàcia dels processos. També es valorarà el funcionament tècnic de la plataforma en termes d'accessibilitat, eficiència i usabilitat. Simultàniament, s'utilitzarà el registre d'incidències, els informes de mediació, les enquestes de satisfacció, el diari de camp i les entrevistes en profunditat per documentar i fer l'avaluació.

La plataforma digital Acolligere té un paper fonamental en aquest procés, donat que facilita registrar i consultar de manera segura i centralitzada la informació del projecte, a través d'un calendari d'activitats, documents compartits com els acords de convivència o els contractes, seguiment de les trobades, registre d'incidències i enquestes de satisfacció. A part, permet la comunicació entre les parts a través del xat privat moderat per professionals, i genera estadístiques que aporten una visió global i en temps real sobre el funcionament del conjunt de parelles de convivències.

En últim punt, l'avaluació incorpora una mirada cap al futur, identificant bones pràctiques, limitacions i possibilitats de reproductibilitat del model en altres contextos. La informació recollida durant tot el procés inclou validar l'impacte social del projecte i reforçar la seva dimensió transformadora, contribuint a un model d'atenció més humà, inclusiu i comunitari.

En la taula següent es poden observar els indicadors d'avaluació de la plataforma digital i el projecte Acolligere i les eines utilitzades per a cada indicador. S'ha de tenir en compte que la plataforma digital serveix com a eina transversal per recollir i organitzar les dades generades en tot el procés. En tot moment el personal professional usará l'observació i farà registre a un diari de camp.

Indicadors	Eines d'avaluació
Nombre de participants, accessos, ús de funcionalitats	Panell d'analítica web/app
Incidències tècniques i temps de resposta	Registre d'incidències digitals
Valoració de la usabilitat i accessibilitat	Qüestionaris digitals de satisfacció
Participació en xats, trobades programades, pujada de documents	Base de dades interna de la plataforma
Nombre de parelles creades, contractes signats, permanència	Registre intern de parelles i documentació oficial com contractes i informes.
Millora del benestar emocional i reducció de la soledat	Qüestionaris pre i post convivència
Satisfacció dels participants	Qüestionaris digitals i/o en paper, amb preguntes obertes i tancades
Seguiment de l'evolució emocional i relacional	Entrevistes en profunditat
Valoració de la convivència i acompanyament professional	Espais de reflexió guiats per l'equip educatiu, entrevistes individuals i conjuntes
Resolució de conflictes i qualitat de la convivència	Informes de mediació i registres d'incidències
Avaluació professional del projecte	Reunions mensuals de coordinació i informes semestrals d'impacte

Tanmateix, l'avaluació del projecte i de la plataforma digital Acolligere es desenvolupa a partir d'una metodologia mixta, combinant tècniques qualitatives i quantitatives per obtenir una comprensió més ampla.

Per una banda, l'avaluació quantitativa permetrà recollir dades objectives i mesurables, com ara el nombre de parelles intergeneracionals creades, els nivells de participació, la formalització de contractes o els indicadors de permanència en la convivència. Aquestes dades es recullen mitjançant qüestionaris digitals i el registre automatitzat que ofereix la plataforma.

Per altre, l'avaluació qualitativa aprofundirà en les vivències, percepcions i transformacions personals de les persones participants. Es desenvolupa a través d'entrevistes en profunditat, espais de reflexió, observació directa i valoracions subjectives recollides dins la plataforma. Aquest enfocament permet interpretar el significat dels canvis experimentats i el valor que adquireix la convivència per a cada persona.

Viabilitat a curt i llarg termini

La viabilitat del projecte Acolligere com de la plataforma digital i del model de convivència intergeneracional que la sustenta, es fonamenta en la seva capacitat de resposta real i adaptativa davant dues necessitats socials identificades.

A curt termini, la implementació és viable gràcies a la col·laboració directa amb entitats socials del territori que ja treballen amb els dos col·lectius. Aquestes entitats aporten l'expertesa, les persones referents i part dels recursos formatius i d'acompanyament, així com l'estructura mínima necessària per al seguiment professional. El desenvolupament tecnològic de la plataforma es pot assumir mitjançant finançament públic o col·laboracions amb Fundacions del tercer sector. El fet de tractar-se d'un projecte pilot i escalable afavoreix la seva posada en marxa amb un nombre acotat de participants, validant el model en un entorn concret abans d'ampliar-lo.

A llarg termini, la sostenibilitat del projecte es vincula a la seva integració dins de polítiques públiques d'envelliment actiu, habitatge inclusiu i acollida comunitària. El model de convivència que proposa pot complementar les estratègies d'atenció domiciliària, de suport a la inserció sociolaboral i de promoció de vincles comunitaris. La plataforma digital Acolligere permet escalar el projecte a altres territoris, mantenint la traçabilitat, la coordinació interinstitucional i la personalització del seguiment. També es pot plantejar com una eina de dades útil per generar evidència i influir en la formulació de polítiques públiques més inclusives.

El cost econòmic moderat, la implicació del tercer sector, i la forta dimensió comunitària que presenta el projecte, contribueixen a garantir la seva continuïtat.

COMUNICACIÓ, PROMOCIÓ I DIFUSIÓ

Per assegurar la visibilitat i l'impacte social del projecte Acolligere, s'ha dissenyat una estratègia de comunicació que inclou accions digitals, comunitàries i institucionals. La intenció és donar a conèixer la plataforma digital com una eina innovadora per fomentar la convivència intergeneracional, a la vegada que es sensibilitza a la ciutadania sobre les dues realitats invisibilitzades.

Les línies d'acció que es duren a terme inclouen, la difusió a través de canals digitals. A la mateixa plataforma es podran veure vídeos de testimonis, la memòria del projecte i estadístiques sobre l'impacte d'aquest. Tanmateix, a través de les xarxes socials com Instagram, X, Facebook i YouTube s'utilitzaran per a publicar de manera regular continguts i informació sobre el procés i convocatoris d'inscripció. També es desenvoluparan campanyes de mailing adreçades a les diferents entitats socials i ajuntaments. Per altre costat, es faran presentacions públiques del projecte a espais comunitaris, per apropar-lo als barris.

Per a potenciar l'impacte i iniciar l'abast comunicatiu, s'ha elaborat un vídeo breu de difusió destinat a les xarxes socials. Aquest vídeo fa valdre la convivència, el suport mutu i la dignitat. Es farà difusió per WhatsApp, Instagram, Facebook i YouTube.

En el següent enllaç es pot veure el video Acolligere:

https://drive.google.com/file/d/1uWNcTg6uJgtQXSbBoaUcnHdEnGdlAnOb/view?usp=drive_link

Per completar, es fomentarà el boca-orella, i es promourà que les persones participants vinculades al projecte s'impliquin en activitats com xerrades i creació de vídeos curts.

Totes aquestes accions procuren augmentar la consciència social i un reconeixement institucional que assecuri la sostenibilitat a curt i llarg termini.

CONCLUSIONS

El present Treball de Fi de Grau s'ha proposat com a objectiu general dissenyar una proposta d'intervenció socioeducativa que, a través d'una plataforma digital, es possibilités l'articulació d'un model de convivència intergeneracional entre persones grans que viuen soles i pateixen soledat no desitjada i joves migrants en situació de sensellarisme i irregularitat administrativa. Aquesta proposta s'ha materialitzat en el projecte Acolligere, amb una mirada basada en els drets humans, la justícia social i el reconeixement.

Al llarg del desenvolupament del TFG s'han assolit diversos objectius específics. En primer lloc, s'ha fet una anàlisi del context sociodemogràfic i migratori, mitjançant una revisió de literatura actualitzada, informes oficials, i el marc legal en matèria d'estrangeria i envelliment. Gràcies a aquesta anàlisi he comprès que la salut de les persones grans i persones joves migrants en situació administrativa irregular no es pot percebre únicament des d'una perspectiva mèdica, sinó que s'ha d'abordar des del propi sistema que genera vulnerabilitat social. En el cas de les persones grans, la soledat no desitjada i la fragilitat social actuen com a factors de risc per a la salut mental, emocional i física. Així que, la institucionalització no desitjada pot ser una forma de violència disfressada de cura. Pel que fa a les persones joves migrants, la falta d'una llar, la por a l'expulsió, la contínua incertesa, els dols múltiples que carreguen, l'abandonament institucional i la no possibilitat de construir un projecte de vida, generen un estrès extrem que si és cronificat pot acabar en problemes greus de salut. Amb tot, investigar m'ha fet adonar que la salut també pot ser un privilegi i no un dret.

Així doncs, la proposta està basada en un enfocament de drets humans, que reivindica el dret a envellir a casa, a tenir una vida digna i a regularitzar una situació administrativa que priva de llibertat. Això la converteix en un camí per la transformació social, capaç de qüestionar dinàmiques d'exclusió i promoure un model de convivència basat en la cura mútua, el reconeixement i la responsabilitat compartida.

Per altra banda, s'han dut a terme entrevistes amb professionals del sector i persones directament afectades, que han possibilitat entendre com les normatives i les polítiques públiques poden cronificar l'exclusió i la vulnerabilitat. En conseqüència, aquesta anàlisi ha afavorit posar en relleu el fet que la soledat no desitjada és un problema que afecta cada cop més persones grans, agreujat per la manca de xarxes familiars i comunitàries. En aquest marc,

Acolligere es configura com una eina que ofereix una resposta solidària i horitzontal davant dues formes de vulnerabilitat que sovint s'aborden de manera separada.

Així mateix, s'ha donat resposta també a l'objectiu de dissenyar una plataforma digital que articuli el projecte, pensada com a espai segur i funcional per facilitar el seguiment, la comunicació i l'acompanyament de la convivència. Aquest instrument ha estat constituït per centralitzar procediments com el registre, el calendari de trobades, l'avaluació, l'emparellament i el contracte laboral en el marc del procés d'arrelament sociolaboral. Així i tot, ha suposat un repte per mi (no dispo de coneixements per crear webs) dissenya-la de manera senzilla i segura, pensada per a persones que poden tenir baixa alfabetització digital.

Endemés, durant el procés d'elaboració del TFG s'han presentat incidències i transformacions que han marcat el ritme i el desenvolupament del projecte. Una de les més rellevants ha estat el canvi en el Reglament d'Estrangeria, publicat el 20 de maig de 2025, que ha obligat a reformular els objectius inicials i adaptar les condicions del projecte a un nou marc jurídic. Aquesta situació ha implicat reconsiderar la vinculació laboral de les persones participants i assegurar la viabilitat real del procés d'arrelament. Això evidencia la fragilitat del sistema i la incertesa constant que viuen les persones que es troben en una situació administrativa irregular.

Pel que fa al treball de camp, una dificultat significativa ha estat l'accés a les entrevistes en entitats socials, especialment per qüestions logístiques i de disponibilitat. A més d'això, les entrevistes m'han ajudat a reflexionar i canviar la perspectiva, tant en relació amb la construcció social de la vellesa com amb el tractament institucional i social de les persones migrades. He pogut corroborar que els discursos públics sovint estan desconnectats de les realitats viscudes per les persones.

Una altra qüestió que he descobert ha estat la desigualtat territorial en l'atenció i l'acollida de persones migrades. Tot i que, hauria de fer un treball de camp més profund i ampli, d'entrada les entrevistes han donat a conèixer diferències entre municipis com Mataró i Barcelona, pel que fa a recursos disponibles, criteris d'accés i actituds institucionals envers la migració.

Per altra banda, una de les fortaleeses principals de la proposta és la seva mirada interseccional que permet abordar dues realitats des d'un mateix marc d'intervenció, sense caure en l'assistencialisme. La incorporació d'una plataforma digital com a eina de seguiment és essencial per assegurar l'autonomia, la transparència i la continuïtat del projecte. També

destaca la capacitat de la proposta per incorporar la participació dels diferents agents implicats (entitats socials, serveis públics, famílies, professionals), generant un model col·laboratiu i de treball en xarxa.

Altrament, la limitació més gran és la dependència de finançament públic o concertat amb entitats socials, puix que condiciona la continuïtat del projecte.

Tot i que no ha estat possible comprovar empíricament la proposta mitjançant un pilot real, cosa que ha limitat la capacitat per demostrar amb dades concretes l'eficàcia de la convivència mitjançant la plataforma, la mirada cap al futur es col·loca en el curt i mitjà termini, amb l'objectiu d'implementar el projecte de manera pilot i activar la plataforma digital Acolligere, la qual possibilitarà posar a prova el model de convivència intergeneracional. Aquesta fase inicial serà essencial per avaluar l'eficàcia de la proposta, detectar millores i reajustar la utilitat de l'eina digital, amb el fi de comprovar el funcionament i assegurar la viabilitat a llarg termini.

Així mateix, la idea és aconseguir la col·laboració amb entitats socials i administracions públiques, concretament les que ja treballen amb persones grans i persones joves migrades. Com també, voldria replicar la proposta a altres territoris, per tal que el projecte possibilités la generació de nous models de convivència i inclusió.

A tall de conclusió, aquest treball posa en relleu la importància de defensar propostes innovadores que connectant realitats oblidades, i que ho facin des d'una mirada de drets, dignitat i centrada en la persona. En aquest sentit, considero que el professional en l'educació social és una figura que fa pont entre les persones i les institucions, entre les necessitats i les potencialitats, és un agent que impulsa processos d'acompanyament, conscienciació, sensibilització i ofereix una altra lectura. L'educació social, d'aquesta manera, qüestiona la realitat i contribueix a transformar-la, generant espais de convivència més justos, inclusius i humanitzadors.

BIBLIOGRAFIA

Achotegui, J. (2008). Duelo migratorio extremo: el síndrome del inmigrante con estrés crónico y múltiple (Síndrome de Ulises). *Psicopatol. salud ment.* (11), 15-25. [Pdf] <https://www.fundacioorienta.com/wp-content/uploads/2019/02/Achotegui-Joseba-11.pdf>

Alsina, M. R. (2003). *Representación de la inmigración: el poder en la construcción de alteridad.* Signo y pensamiento, 22(43), 99–111. <https://revistas.javeriana.edu.co/index.php/signoypensamiento/article/view/5188/4050>

Arendt, H. (1965). «Sobre la humanidad en tiempos de oscuridad: reflexiones sobre Lessing». *Hombres en tiempos de oscuridad.* Barcelona: Gedisa

Barcelona Actua. (s.f.). *Llars d'acollida.* <https://www.barcelonactua.org/>

Canada Without Poverty, A Way Home Canada, the Canadian Observatory on Homelessness i FEANTSA (2016). Ending Youth Homeless: A Human Rights Guide. [Pdf] <https://www.feantsa.org/download/youthrights-guide-catalan6835018275354620717.pdf>

Centro Internacional sobre el Envejecimiento (CENIE) (2022). CENIE <https://cenie.eu/es>

Constitución Española (1978). *Boletín oficial del Estado*, 311, de 29 de diciembre de 1978. <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1978-31229>

Creus, A (2023). Sobre migracions, racisme i relacions de poder. *COMeIN* [en línia]. 128. ISSN: 1696-3296. DOI: <https://doi.org/10.7238/c.n128.2302>

Cuadrado, P., Fernández, A., Montero, J. M., i Rodríguez, F. J (2023). El impacto del envejecimiento poblacional sobre la evolución de la tasa de actividad en España. *Boletín Económico 2023*. Artículo 12. <https://doi.org/10.53479/33476>.

Damoum, O., Bayona, J. i Domingo, A. (2022). Immigració i acceleració demogràfica a l'àrea metropolitana de Barcelona. *Treballs de la Societat Catalana de Geografia.* (94). 7-32. DOI: 10.2436/20.3002.01.225

Diputació de Barcelona (2021). *Les obligacions dels consistoris en matèria d'empadronament.* [pdf]

https://www.diba.cat/documents/189253/323615126/Obligacions_empadronament.pdf/5520499e-00ce-4cc8-9c3a-5392b96187e

F. J., Moreno, F.J i Bruquetas, M. (2011). Inmigración y estado de bienestar en España. *Colección Estudios Sociales*. (31). [Pdf]https://www.fundacionlengua.com/extra/descargas/des_36/ARTICULOS/volumen-31-de-la-coleccion-de-estudios-sociales-i-inmigracion-y-estado-de-bienestar-en-espana-i.pdf

Fernández, J.C., Domínguez, N. Z. i Miralles, F. (2020). El síndrome de Ulises: el estrés límite del inmigrante. *Resi:Revista de estudios en seguridad internacional*. (6). 101-117. <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=7502394>

Folgueiras, Pilar (2016). La entrevista. [Archiu PDF].<https://diposit.ub.edu/dspace/bitstream/2445/99003/1/entrevista%20pf.pdf>

Folgueiras, Pilar (2024) Investigació socioeducativa. Power Metodologia qualitativa. [Diapositiva de PowerPoint].

Freixa, M. ., Sànchez, A., Venceslao, M. ., i Vilà, R. . (2022). L'acollida “on the move” de la infància i joventut que migra sola a Catalunya. Una visió des dels i les professionals. *Quaderns De l'Institut Català d'Antropologia*, (38) (1), 97–118. <https://doi.org/10.56247/qua.396>

Fundació Roure. (s.f.). *Viure i conviure*. <https://www.fundacioure.org/viureiconviure>

Gifreu, J. (2024). El derecho de las personas mayores a una vivienda adecuada: alternativas residenciales para un envejecimiento activo y participativo. *Revista De Investigações Constitucionais*, 11(3), e273. <https://doi.org/10.5380/rinc.v11i3.97223>

Gobierno de España. Real Decreto 1155/2024, de 19 de noviembre, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social. *Boletín Oficial del Estado*, 280, de (20 de noviembre de 2024). <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2024-24099>

Gobierno de España. Real decreto 2612/1996, de 20 de diciembre, por el que se modifica el Reglamento de Población y Demarcación Territorial de las Entidades Locales

aprobado por el Real Decreto 1690/1986, de 11 de julio. *Boletín Oficial del Estado*, 14, de (16 de gener de 1997). <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1997-810>

Gobierno de España. *Real Decreto 411/2025, de 20 de mayo, por el que se modifica el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras la reforma de la Ley Orgánica 2/2023*. *Boletín Oficial del Estado*, 121, (22 de mayo de 2025), pp. 152719–152765. <https://www.boe.es/boe/dias/2025/05/22/pdfs/BOE-A-2025-11678.pdf>

Guichot, V. (2015). El “enfoque de las capacidades” de Martha Nussbaum y sus consecuencias educativas: Hacia una pedagogía socrática y pluralista. *Teoría de la Educación. Revista Interuniversitaria*, 27(2), 45–70. DOI: <http://dx.doi.org/10.14201/teoredu20152724570>

Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT). (s. f.). Població projectada a 1 de gener (base 2024). Per escenaris d'evolució i grups d'edat. [Taula 2]. <https://www.idescat.cat/indicadors/?id=basics&n=10355&t=204000>

Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT). (s. f.). Población de más de 20 años que vive sola. Por sexo y grupos de edad. Catalunya 2021. [Taula 1]. <https://www.idescat.cat/indicadors/?id=basics&n=10793&lang=es>

Jarach, C. M., Bozzetti, F., Riva-Mossman, S., et al. (2020). The longitudinal association between frailty and loneliness among older adults. *International Journal of Geriatric Psychiatry*, 35(11), 1306–1314. <https://doi.org/10.1002/gps.5370>

Kerbo, H. (2003). *Estratificación Social y Desigualdad: El conflicto de clases en perspectiva histórica, comparada y global*. Ed. McGrawHill

Kuvu. (s.f.). *Kuvu: convivència intergeneracional*. <https://kuvu.eu>

Mannoni, P. (2001). *Les représentations sociales*. Paris: Presses Universitaires de France.

Meirieu, P. (2001). *La opción de educar: ética y pedagogía*. Octaedro

Moreno, A., Bascones, M. & Belzunegui, A. (2011). *Trayectorias de integración laboral de personas inmigrantes en España*. Ministerio de Trabajo e Inmigración.

Moreno, G., Fernández, I. (2020). Sinhogarismo y jóvenes extranjeros en Bilbao la atención en un contexto de desbordamiento múltiple y secuencial de los recursos. *Revista de servicios sociales*, (70), 61-70. DOI: [10.5569/1134-7147.70.04](https://doi.org/10.5569/1134-7147.70.04)

Navarro, M.A. (2018). *Relatos de la calle: Testimonios de migrantes sin hogar*. Madrid, Irredentos libros.

Pinazo, S. (2023). Envellir vivint a casa amb poca salut, soledat i depressió. Quina realitat viuen les dones grans?. *Anuari de l'envelliment. Illes Balears 2023* (p. 104). Universitat de les Illes Balears. https://catedraderdependencia.uib.cat/digitalAssets/736/736178_anuari-envelliment-2023-web.pdf

Punt de referència. (s.f.). *Projecte Acull*. <https://www.puntdereferencia.org>

Rodriguez, M.C i Vidal, C. (2015). Solidaridad intergeneracional: jóvenes y adultos mayores en estrecha colaboración intergeneracional nos permite un trabajo permanente de ayuda mutua. *ProsPectiva. revista de trabajo social e intervención social* (20). 261-278. [Pdf]. <https://www.redalyc.org/pdf/5742/574261384012.pdf>

Santesteban, N. (2025, enero 14). *La inmigración ilegal a la Unión Europea se reduce un 38 % en 2024, según Frontex*. Agencia EFE. <https://efe.com/euro-efe/2025-01-14/inmigracion-ilegal-union-europea-frontex/>

Solís, S. (2003). El enfoque de derechos: aspectos teóricos y conceptuales. *Universidad de Costa Rica*. Escuela de trabajo social. <http://www.ts.ucr.ac.cr/binarios/docente/pd-000133.pdf>

Unión Europea. (s.f). *Agencia Europea de la Guardia de Fronteras y Costas (Frontex)*. https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/search-all-eu-institutions-and-bodies/frontex_es

Vázquez, L. M. (2023). Aproximación social de la migración en el Estrecho de Gibraltar con perspectiva de género. *Boletín Informativo Electrónico* (2). [Pdf]. <https://www.augc.org/uploads/s1/94/21/4/aproximacion-social-de-la-migracion-con-perspectiva-de-genero-en-el-estrecho-de-gibraltar.pdf>

ANNEXOS

Annex 1 Anàlisi DAFO del projecte i plataforma digital Acolligere

FORTALESES	DEBILITATS
- Proposta innovadora que respon a dues realitats, soledat no desitjada i exclusió social - Convivència horitzontal basada en la dignitat i el suport mutu. - Enfocament de drets i fonamentat en diagnòstic real i experiències existents - Plataforma digital com a eina segura i facilitadora - Suport i seguiment a càrrec de professionals de l'Educació social	- Barreres idiomàtiques i culturals en les convivències - Dificultat inicial per generar confiança - Possible dificultat d'accés digital per part d'algunes persones grans.. - Recursos limitats per ampliar ràpidament el projecte
OPORTUNITATS	AMENACES
- Creixent interès en iniciatives de interès intergeneracional - Possibilitat d'incidència en polítiques públiques - Desenvolupament de tecnologia i plataformes digitals - Transformació dels models de cures cap a la comunitat - Revalorització dels vincles i de la solidaritat intergeneracional	- Marc legal restrictiu, donat que la situació administrativa irregular limita drets i genera incertesa. - Estigmes socials associats a la vellesa i a la migració - Risc d'instrumentalitzar la mà d'obra precària. - Dificultat per garantir la sostenibilitat financera a llarg termini sense suport institucional

Annex 2 Fases contextualització de la proposta

Fase zero

EXPANSIÓ I DIFUSIÓ DEL PROJECTE

L'objectiu d'aquesta fase és donar a conèixer el projecte Acolligere i generar les primeres connexions amb les entitats i possibles participants.

Aquesta fase inicial es centra en la difusió pública del projecte, mitjançant l'enviament de l'enllaç a la plataforma web i l'aplicació mòbil per tal que les persones interessades puguin conèixer el funcionament i descarregar-la. També es realitza un contacte amb entitats socials que treballen amb persones joves en situació de sensellarisme i irregularitat administrativa, així com amb entitats i serveis vinculats a l'atenció a persones grans, per presentar la proposta i explorar col·laboracions.

En aquest moment és quan s'impulsa una coordinació directa amb els referents professionals dels serveis socials i comunitaris, amb l'objectiu de valorar conjuntament els perfils de possibles persones participants i garantir un procés d'inscripció ajustat i acurat. Les persones seleccionades podran registrar-se a la plataforma digital, on iniciaran el seu itinerari dins el projecte, accedint als primers continguts informatius, requisits i calendari de participació.

Fases d'implementació

Primera fase

MATCH

La primera fase del projecte Acolligere té com a objectiu la formació de la parella convivencial.

El procés s'inicia a través de la plataforma digital, on tant les persones grans com les persones joves poden registrar-se i mostrar el seu interès per participar. A partir d'aquí la persona professional referent del projecte assumeix el rol d'acompanyar i dinamitzar tot el procés, gestionant les trobades i els perfils registrats. Tant el calendari de trobades com els documents que es generin es trobaran accessibles a través de la mateixa plataforma. Això garanteix la transparència i traçabilitat del procés.

L'itinerari es desenvolupa a partir de tres entrevistes consecutives:

Primera entrevista individual

Aquesta trobada es realitza per separat amb cadascuna de les persones participants. També hi poden assistir els familiars o referents socials que tinguin les persones participants. Durant l'entrevista s'explica detalladament el projecte, es resolen els dubtes que puguin sorgir, es recullen les expectatives inicials i es presenta el pla formatiu previ a la convivència. També es valora la motivació i la idoneïtat de la persona per participar en una convivència intergeneracional.

Segona entrevista conjunta

Aquesta segona trobada reuneix la persona gran i la persona jove. Pot comptar amb la presència de familiars o referents socials. És un espai de coneixement mutu i conversa i oberta on es posen en comú les expectatives, els límits personals, les possibles inquietuds i el grau de compromís amb el projecte. Aquesta entrevista pretén una presa de decisió informada i consensuada per ambdues parts.

Tercera entrevista conjunta de formalització

Aquesta última trobada es duu a terme només amb les persones participants i el suport de la persona referent com a facilitadora. És en aquest espai on s'elaboren i s'acorden per escrit els pactes de convivència, que poden incloure: el nombre d'hores d'acompanyament mutu, les tasques acordades (com neteja o cura), la freqüència de visites familiars o professionals, les sessions de formació conjunta, les trobades de seguiment i els espais de reflexió compartida. Tots els acords establerts es recullen en un document accessible des de la plataforma digital Acolligere, on també es publica el calendari compartit per fer-ne un seguiment ordenat i actualitzat.

Les entrevistes es duen a terme de manera presencial en les entitats socials col·laboradores que donen suport al projecte, garantint un espai adequat, acollidor i segur per a totes les parts implicades.

Segona fase

TROBADA I FORMACIÓ

L'objectiu principal d'aquesta segona fase és afavorir la coneixença mútua entre la persona gran i la persona jove d'una manera progressiva, segura i acompanyada. Es tracta d'un

període que serveix per consolidar la confiança, establir vincles i generar una convivència basada en el respecte i la cura compartida.

Durant els dos primers mesos, es programaran trobades setmanals entre ambdues persones a través de la plataforma digital, en les quals la persona professional referent estarà present per facilitar el diàleg, observar les dinàmiques i intervenir si cal. Aquestes trobades tindran lloc tant a la llar de la persona gran com en espais exteriors (com passejades, activitats comunitàries o altres entorns de relació informal). A mesura que la relació evolucioni, es podran executar conjuntament tasques quotidianes com anar a comprar, preparar àpats o organitzar la llar, tot generant un clima de confiança i responsabilitat compartida.

A partir del tercer mes, les trobades es continuaran fent de manera regular, però ja no serà necessària la presència directa del professional en cada sessió. Tot i això, es mantindran actius els espais d'entrevistes individuals, trobades conjunes i moments de reflexió compartida, amb l'objectiu de donar continuïtat a l'acompanyament i detectar possibles necessitats o dificultats en el procés de convivència.

Paral·lelament, i com a part necessària del procés, la persona jove participarà durant aquests tres mesos en una formació específica en assistència a la llar (neteja, cures bàsiques, organització domèstica...) a càrrec d'una entitat social especialitzada en formació i inserció laboral. Aquesta formació té la finalitat de millorar les competències pràctiques de la persona jove.

Tercera fase

CONVIVÈNCIA

Durant la fase de convivència, el projecte Acolligere estableix un seguiment per garantir que el procés es desenvolupi de manera positiva, segura i respectuosa per ambdues parts.

Les visites per part de la persona professional referent a la llar es faran de manera habitual i pactada des de la primera fase. Aquestes trobades presencials s'inclouran en el calendari compartit de la plataforma digital, accessible per totes les parts implicades.

El seguiment de la convivència es concreta mitjançant entrevistes individuals i conjunes, que permetran abordar l'evolució de la relació, identificar necessitats emergents, gestionar possibles tensions i enfortir els vincles establerts entre les persones participants.

Paral·lelament, es proposen espais de reflexió compartida, concebuts com a moments de pausa i escolta mútua. Aquests espais estan dissenyats per fomentar el diàleg, l'empatia i la consolidació d'una convivència basada en el respecte, la responsabilitat i la confiança.

En aquells casos en què puguin sorgir conflictes o dificultats en la convivència, es preveu la intervenció directa del professional mitjançant mediació presencial, amb l'objectiu de facilitar la comunicació, acompanyar el procés i garantir acords justos i equilibrats per ambdues parts.

A part, es promouran sessions conjuntes amb altres persones grans participants del projecte. A través de la plataforma, aquestes persones podran accedir a un xat intern que permeti connectar-se entre elles, compartir experiències, inquietuds i bones pràctiques. També, es realitzaran sessions específiques amb els joves participants, per tal d'acompanyar-los col·lectivament en el seu procés d'adaptació, oferir suport emocional i compartir recursos. A la plataforma també disposaran d'un xat entre joves, que facilitarà el sentiment de xarxa, la comunicació i l'acompanyament. Tots els xats estaran mediat per la referent del projecte.

Tant les entrevistes individuals com els espais de reflexió conjunta es desenvoluparan presencialment a l'equipament o entitat social que dona suport al projecte, per tal de garantir un entorn adequat i de confiança.

El seguiment i la mediació també es podrà realitzar, quan calgui, a la pròpia llar de convivència, o bé utilitzant les infraestructures de les entitats col·laboradores, assegurant sempre proximitat, flexibilitat i respecte per les dinàmiques personals.

Quarta fase	ARRELAMENT SOCIOLABORAL
--------------------	--------------------------------

Aquesta última fase del projecte Acolligere s'activa un cop la persona jove ha complert un mínim de dos anys de residència continuada i demostrable en el territori nacional, tal com estableix el reglament d'estrangeria vigent.

En aquest moment, el projecte ofereix acompanyament especialitzat en estrangeria i suport jurídic, amb la finalitat de regularitzar la situació administrativa mitjançant l'arrelament sociolaboral. L'acompanyament inclou assessorament documental, suport emocional i seguiment en tot el procés de presentació de la sol·licitud davant les autoritats competents.

Aquesta fase es vincula amb la convivència generada durant el projecte. En molts casos, i a través d'un acord previ, la persona gran que ha acollit el/la jove es compromet a formalitzar un contracte laboral vinculat a tasques de suport a la llar o cures, amb una jornada mínima de 10 hores setmanals. Aquest vincle contractual contribueix a la regularització de la situació administrativa de la persona jove i reconeix formalment les cures realitzades. És una fase que consolida el projecte vital de la persona jove i fa valdre la solidaritat intergeneracional.

Annex 3 Funcions Professional d'Educació Social

FUNCIONS PROFESSIONAL D'EDUCACIÓ SOCIAL	
Acompanyament personalitzat i seguiment continuat	Realitzarà un seguiment proper i continuat de les llars que té assignades, establint un vincle de confiança amb les persones participants. Aquest acompanyament inclou entrevistes periòdiques, visites domiciliàries i espais de conversa informal que permeten detectar necessitats, acompanyar processos d'adaptació i prevenir situacions de malestar. Es considera viable que cada professional pugui atendre fins a un màxim de 5 llars de convivència.
Mediació i gestió de conflictes	Una de les funcions centrals serà intervenir en situacions de tensió, malentesos o conflictes que puguin sorgir durant la convivència. Des d'una posició neutral i facilitadora, promourà l'escolta activa, el respecte mutu i la recerca de solucions consensuades. La seva intervenció busca generar espais de diàleg que afavoreixin la responsabilitat compartida i la convivència.
Dinamització de la convivència i foment de les relacions intergeneracionals	Impulsarà activitats conjuntes que fomentin el vincle, entre les persones convivents. Aquestes activitats tenen com a objectiu afavorir l'intercanvi de sabers, experiències i valors, així com reforçar el sentiment de pertinença i la col.laboració dins la llar

Coordinació amb altres serveis i professionals	Es mantindrà una comunicació i coordinació amb altres agents implicats amb el projecte, com entitats de suport, serveis socials...
Promoció de l'autonomia i la inclusió social	Es fomentarà l'autonomia de les persones participants, pel que fa a la gestió del dia a dia dins la llar compartida i el fet de prendre decisions durant la seva quotidianitat.
Avaluació i millora contínua del projecte	Participarà en la recollida d'indicadors i en l'avaluació qualitativa i quantitativa del projecte, per tal de identificar i proposar millores per adaptar la metodologia a les necessitats canviants.
Sensibilització i conscienciació	Desenvoluparà accions que donen visibilitat al projecte i que trenquin estereotips vinculats a la migració o a la vellesa. Per tal de generar un entorn social més acollidor, cohesionador i compromès amb la convivència intergeneracional.

Annex 4 Fases Temporalització

FASE 1: DISSENY I PLANIFICACIÓ DE LA PLATAFORMA DIGITAL
Objectiu L'objectiu principal en aquesta fase és dissenyar i posar en marxa una plataforma digital funcional, accessible i segura que permeti gestionar, dinamitzar i fer seguiment del projecte de convivència intergeneracional Acolligere.
Desenvolupament de les activitats Durant aquesta primera fase, es planteja com a prioritat la definició de l'arquitectura digital de la plataforma Acolligere, establint les funcionalitats bàsiques que han de garantir el seu funcionament: el registre de persones participants, un sistema de missatgeria interna, un calendari compartit i espais específics per al seguiment i l'acompanyament. També, es desenvolupa un panell de control dirigit als professionals del projecte, des del

qual es pugui gestionar les parelles de convivències, fer-ne un seguiment continuat i accedir a documents, informes i dades rellevants de forma ordenada i segura.

La plataforma es concep amb interfícies diferenciades per a cada perfil de participants, persones joves, persones grans i professionals, pensades per ser intuïtives, accessibles i adaptades als diferents nivells de competència digital, especialment en el cas de la gent gran.

Un altre element d'aquesta fase és garantir la protecció de dades i la seguretat de la informació, tot ajustant-se al Reglament General de Protecció de Dades (RGPD) i als protocols de confidencialitat i ètica professional.

Finalment, s'inclou un període de proves de funcionament amb persones reals, amb l'objectiu de detectar possibles millores, validar la usabilitat de la plataforma i ajustar-ne el disseny a les necessitats concretes dels col·lectius participants.

Temporalització

La Fase 1 del projecte, centrada en la concepció i construcció de la plataforma digital, es desenvoluparà durant els dos primers mesos d'execució. Aquest període inclou tant el disseny conceptual com la implementació tècnica de les funcionalitats bàsiques, així com la creació de les interfícies específiques per a cada perfil de participant...

Durant la primera meitat del període (el primer mes) es duran a terme les tasques de planificació, definició de requisits i disseny de l'arquitectura digital. S'establiran les funcionalitats bàsiques, els fluxos de navegació i l'aspecte visual de la plataforma, garantint l'accessibilitat i usabilitat.

A continuació, en el segon mes, s'executarà el desenvolupament tècnic, incloent-hi la programació del sistema de registre, el calendari compartit, la missatgeria interna i el panell de gestió per a professionals. Un cop finalitzada la programació inicial, s'obrirà un període de prova interna per verificar la funcionalitat, detectar incidències i recollir suggeriments de millora de cara a la següent fase del projecte.

FASE 2: DIFUSIÓ I FORMACIÓ DELS COL·LECTIUS

Objectius

Donar a conèixer la plataforma Acolligere entre els agents socials implicats i preparar les persones grans i joves participants mitjançant accions de difusió, sensibilització i formació inicial, afavorint així una comprensió clara i compartida del projecte i dels seus valors.

Desenvolupament

Aquesta segona fase, es centra a donar a conèixer la plataforma Acolligere i iniciar la implicació dels col·lectius destinataris, les persones grans que viuen soles i les persones joves migrants en situació de vulnerabilitat. L'activitat principal consisteix a activar la difusió estratègica de la plataforma a través de les xarxes de col·laboració amb entitats del tercer sector i serveis socials.

Es duu a terme l'enviament i presentació de la plataforma a entitats socials que treballen tant amb persones grans com amb joves migrants. Aquest contacte convida a participar en la detecció de perfils idonis, així com en el procés d'acompanyament posterior.

Simultàniament, es posen en marxa materials informatius dins la mateixa plataforma. Aquests materials estan adaptats als diferents perfils de participants. La proposta es presenta d'una manera clara, accessible i propera per garantir una comprensió adequada independentment del nivell d'alfabetització digital o lingüística.

A més, es facilita el registre inicial a la plataforma, guiat amb formularis intuïtius i assistència digital per part dels professionals de suport. Aquest registre permet començar a construir la comunitat de participants i preparar la següent fase.

Temporalització

La Fase 2 es desenvolupa al llarg dels mesos 3 i 4 del projecte, i té com a objectiu fer arribar la proposta a les entitats i serveis socials que treballen amb els dos col·lectius implicats.

Durant el mes 3, es realitza la difusió inicial de la plataforma Acolligere. Aquesta acció inclou l'enviament del recurs digital a una xarxa d'entitats socials prèviament identificades, així com la publicació de materials comunicatius com vídeos. En paral·lel, es programa la realització de sessions informatives dirigides a professionals i possibles participants, amb l'objectiu de donar a conèixer el funcionament, els valors i els requisits de participació del projecte.

El mes 4 es dedica principalment al registre dels perfils inicials. Les persones joves i grans que han mostrat interès poden accedir als continguts de la plataforma. També es realitza l'acompanyament al registre digital, assegurant que tothom pugui completar-lo independentment del seu nivell d'autonomia tecnològica.

FASE 3: CREACIÓ I VALIDACIÓ DE PERFILS

Objectius

L'objectiu principal és facilitar la creació i validació dels perfils de les persones que volen formar part del projecte de convivència intergeneracional.

Desenvolupament

En aquesta fase, la plataforma Acolligere és l'eina principal per iniciar formalment el procés de participació.

El primer pas és completar un formulari guiat, accessible a través de la pròpia plataforma, que s'adapta al perfil de cada participant (persona jove o persona gran). Aquest formulari recull dades bàsiques, preferències personals, motivacions, disponibilitat horària, i condicions específiques de la convivència.

A continuació, es demana la pujada de documents acreditatius, com ara el document d'identitat (o passaport), el certificat d'empadronament o, en el cas de les persones grans, la declaració de disposar d'una habitació lliure per compartir. Aquests documents es custodien

digitalment dins la plataforma, garantint la seguretat i la confidencialitat de les dades segons la normativa vigent..

Un cop finalitzada la fase d'inscripció, els perfils passen per una validació tècnica i educativa per part de l'equip professional del projecte. Aquest procés inclou la revisió de la informació, la verificació documental i, si s'escau, un primer contacte amb la persona participant per resoldre dubtes o completar dades.

Quan el perfil queda validat, s'activa el sistema de calendari de la plataforma, que permet programar la primera ronda d'entrevistes individuals i conjuntes entre les persones grans, els joves i el/la professional referent. Aquest sistema agilitza la coordinació i assegura que totes les parts implicades rebin notificacions i recordatoris personalitzats.

Temporalització

La tercera fase del projecte es desenvolupa durant el mes 5, un cop finalitzada la fase de difusió i després que una part significativa de les persones interessades s'hagin registrat a la plataforma Acolligere.

Durant aquest període, s'activa el sistema de formularis guiats que permet a les persones participants completar el seu perfil digital. Aquest procés s'acompanya d'un suport tècnic i educatiu per garantir que totes les persones, independentment del seu nivell de competència digital, puguin registrar-se correctament i aportar la documentació requerida.

Durant el mes 6 els perfils es van completant, l'equip educatiu i tècnic procedeix a la seva validació, revisant la coherència de la informació, els documents aportats i l'adequació a les condicions del projecte.

Un cop validats, es planifiquen les primeres entrevistes individuals i conjuntes mitjançant el sistema de calendari de la pròpia plataforma, que facilita la gestió de les trobades entre persones grans, joves i professionals referents.

FASE 4: CONNEXIONS I INICI DE CONVIVÈNCIA

Objectius

Facilitar la formació de parelles de convivència intergeneracional mitjançant un procés personalitzat i mediat, que permeti garantir la compatibilitat, la seguretat i el respecte mutu entre les persones participants.

Desenvolupament

Un cop finalitzat el procés de validació de perfils, comença la fase d'emparellament entre persones joves i persones grans. Aquest procés és gestionat per l'equip educatiu a través de la plataforma, on es tenen en compte variables com la disponibilitat horària, les preferències expressades, les condicions de l'habitatge i les afinitats recollides en les entrevistes prèvies.

Un cop establerts els emparellaments, la plataforma activa el sistema de calendarització compartida, que permet programar les primeres trobades presencials i virtuals entre els participants. Aquestes trobades es duen a terme en espais segurs i coneguts (habitualment, a l'entitat social de referència) i compten amb la presència del professional en Educació Social.

També es duu a terme la redacció dels acords de convivència, un document co-construït per ambdues parts i supervisat pel professional de referència. Aquest acord inclou els compromisos i límits pactats: hores de suport mutu, dies de visita, normes de convivència, necessitats específiques i altres elements rellevants per a garantir una relació respectuosa, equilibrada i clara.

Un cop constituïda la parella de convivència, les persones participants poden accedir al xat dins la plataforma, el qual és un canal segur i mediat pel professional de l'Educació social.

Temporalització

La trajectòria d'aquesta fase és durant els mesos 7 i 8 del projecte, un cop finalitzat el procés de registre, validació i preparació prèvia de les persones participants.

Durant el mes 7, un cop assignades les parelles, s'activen les primeres trobades, amb el

suport dels professionals. Aquestes trobades inicials tenen lloc de manera esglaonada i guiada, per fomentar un coneixement mutu progressiu i segur. També es comença a construir el calendari compartit, accessible des de la pròpia plataforma, amb les visites programades, espais de reflexió i dates clau del procés.

Durant el mes 8, les parelles redacten els seus acords de convivència, un document bàsic on s'estableixen els compromisos, les expectatives i les condicions pràctiques del dia a dia. El document estarà disponible en la plataforma.

FASE 5: SEGUIMENT CONTINUAT I DINAMITZACIÓ

Objectius

La finalitat és mantenir i reforçar les convivències establertes mitjançant un seguiment personalitzat i una estratègia de dinamització de les persones participants, que fomenti la pertinença, la cura i el suport emocional.

Desenvolupament

En la fase 5 es realitza un seguiment continuat a través d'entrevistes individuals i conjuntes programades regularment i registrades al calendari compartit dins la plataforma. Aquestes entrevistes permeten abordar l'evolució de la convivència, identificar dificultats, reforçar els vincles afectius i adaptar els acords inicials a la realitat del dia a dia. També es recullen indicadors qualitius útils per a la futura avaluació del projecte.

Tanmateix, es faciliten espais de reflexió mensuals, on les parelles poden expressar com es senten i compartir aprenentatges, sempre en un entorn segur i guiat per professionals. Aquests espais es poden realitzar presencialment o en línia, segons les necessitats i disponibilitats. Un altre eix fonamental d'aquesta fase és la dinamització mitjançant l'organització de trobades grupals amb altres persones grans i joves participants del projecte. Aquestes trobades poden tenir format lúdic, formatiu o de cura col·lectiva, i pretenen ampliar la xarxa de suport i reforçar els vincles.

Així mateix, la plataforma digital ofereix espais comunitaris virtuals, com ara fòrums, grups de xat i un mur d'experiències compartides, accessibles per tots els participants.

Temporalització

Aquesta fase es desplega del mes 9 fins al mes 14 del projecte, i es manté activa durant tota la durada de les convivències formades.

FASE 6: AVALUACIÓ I MILLORA CONTÍNUA

Objectius

Avaluar de manera qualitativa i quantitativa els processos de convivència.

Desenvolupament

L'última fase del projecte Acolligere està centrada en el tancament i l'avaluació qualitativa i quantitativa dels processos de convivència. Aquesta etapa permet mesurar l'impacte i detectar àrees de millora.

En la plataforma es posen en marxa enquestes digitals accessibles per totes les persones participants (joves, grans, professionals del projecte, referents socials i familiars). Aquestes enquestes estan dissenyades amb un llenguatge senzill i empàtic, i aborden aspectes com el grau de satisfacció, els vincles establerts, els canvis percebuts, les dificultats trobades i les expectatives de futur.

Serà l'equip tècnic i educatiu qui realitza una valoració professional de cada cas, tenint en compte el seguiment realitzat, les incidències registrades i les observacions recollides durant la convivència.

A partir d'aquestes dades, es proposen millores i adaptacions per a futures edicions o ampliacions del projecte.

Temporalització

Aquesta fase es desenvolupa entre els mesos 15 i 16 del projecte, un cop han finalitzat les convivències. A partir del mes 15 es publiquen a través de la plataforma les enquestes digitals per a totes les persones participants i s'elaboren les propostes de millora.

Annex 5 - Guió Entrevista tècnica districte

ENTREVISTA PERSONA TÈCNICA DISTRICTE GENT GRAN

Entrevista d'exploració semiestructurada, amb preguntes obertes dirigida a la Gemma, treballadora tècnica del districte que treballa exclusivament amb projectes destinats a persones grans que viuen soles en un barri de Horta-Guinardó.

Presentació

Bon dia, per començar donar-te les gràcies per dedicar el seu temps per a aquesta entrevista. L'objectiu d'aquesta entrevista és conèixer el treball que estàs realitzant dins del districte. Les teves respostes seran molt valuoses i m'ajudaran a entendre millor els impactes dels projectes en marxa, així com els reptes als quals s'enfronten els projectes destinats a les persones grans que viuen soles. La teva experiència i coneixement seran fonamentals per poder identificar àrees de millora i seguir avançant en el disseny de solucions més eficients i adequades per la gent gran, especialment aquella que es troba sola.

GUIÓ DE PREGUNTES

- Quina és la teva figura/funcions dins els serveis Socials?
- Com es duu a terme el seguiment personalitzat per a cada persona gran?
- Quin tipus de professionals o serveis formen part de l'equip que realitza aquest acompanyament?
- Quins són els majors reptes a l'hora de garantir un seguiment individualitzat a persones grans en situació vulnerable?
- Com identifiquem les necessitats específiques de les persones grans que viuen soles en el teu treball diari, i quins recursos es posen a la seva disposició per combatre la soledat?
- Quins impactes creus que té la soledat a la salut física i mental de les persones grans, i com els projectes aborden aquesta problemàtica?
- Com s'analitzen les dades per identificar les persones grans més vulnerables, i quins són els patrons comuns que s'observen entre elles?
- Com descriuries la importància de la xarxa de suport en la vida de les persones grans que viuen soles, i quina funció exerceix en la seva qualitat de vida?
- Quin tipus d'activitats de companyia i assistència es consideren més efectives per reduir la soledat de les persones grans?
- Com consideres que afecta la soledat a la salut mental a les persones grans?
- Quins recursos s'ofereixen per abordar els problemes de salut mental de les persones grans?
- De quina manera s'assegura que les persones grans evitin caure en un cicle de vulnerabilització, i quins recursos estan disponibles per ajudar a mantenir la seva autonomia i benestar?
- A continuació fer 5 cèntims del projecte del Treball de Fi de Grau; els objectius generals son proporcionar un arrelament socioformatiu a persones majors de 21 anys que es troben en situació de sensellarisme, per tal de regularitzar la seva situació administrativa, a la vegada, establir mesures de recolzament per l'exercici de la capacitat jurídica de persones grans que viuen soles. (Explicar com es farà)
- Aleshores, com valorem aquesta iniciativa?
- Creus que seria possible dins el marc de Serveis Socials?

MOLTES GRÀCIES PER DEDICAR EL SEU TEMPS.

Annex 6 Guió Entrevista Jove

ENTREVISTA A PERSONA JOVE QUE ES TROBA EN UNA SITUACIÓ IRREGULAR

Entrevista d'exploració semiestructurada, amb preguntes obertes dirigida a una persona de 25 anys que es troba en situació administrativa irregular i en situació de sensellarisme.

Presentació

Buenas tardes, muchas gracias por dedicar tu tiempo y participar en esta entrevista. Estoy elaborando el trabajo de Fin de Grado, este tiene como objetivo doble mejorar la calidad de vida de las personas mayores que viven solas y, al mismo tiempo, proporcionar oportunidades de arraigo sociolaboral a aquellas personas que se encuentran en situación de sinhogarismo.

Concretamente, con la entrevista me gustaría conocer qué necesidades y problemáticas se debe enfrentar una persona en situación administrativa irregular que vive en la calle en el territorio catalán. Tu testimonio es muy valioso para el desarrollo de este proyecto.

Tus respuestas serán confidenciales, se utilizarán exclusivamente para el propósito de esta investigación. Si en cualquier momento tienes preguntas o te sientes incómodo, no dudes en comunicarlo.

GUIÓ DE PREGUNTES

- ¿Cuándo llegaste a Catalunya?
- ¿Cómo fue tu trayecto desde que saliste de Marruecos?
- ¿Cuáles han sido las barreras y obstáculos que te has ido encontrando?

- Imagina que existe un proyecto de convivencia con gente mayor que vive sola, en esta convivencia, tu ayudas a la persona mayor durante el día, para que pueda hacer las cosas, te da la posibilidad de empadronarte y vivir con ella mientras esperas regularizar tu situación. finalmente, cuando se hacen los dos años puede existir la posibilidad de que te ofrezca un contrato de 20 horas para seguir cuidándola. Se tramitaría un arraigo sociolaboral. Como lo ves?
- ¿Cómo crees que debería ser el proyecto?

MOLTES GRÀCIES PER DEDICAR EL SEU TEMPS.

Annex 7 Guió Entrevista Viure i Conviure

ENTREVISTA PROGRAMA VIURE I CONVIURE

Entrevista d'exploració semiestructurada, amb preguntes obertes dirigida a tècnica de referència del projecte Viure i Conviure (Aquesta entrevista no s'ha arribat a fer, per poca disponibilitat de l'entitat)

GUIÓ DE PREGUNTES

- Com funciona exactament el projecte Viure i Conviure?
- Per què heu decidit enfocar-vos en estudiants joves per a aquest projecte, i concretament que estiguin matriculats en la universitat?
- Es firma algun tipus de contracte inicial entre les parts? Quines normes i límits s'estableixen?
- Es fa un seguiment a cada casa un cop s'ha realitzat l'acollida? Qui es fa càrrec d'aquest seguiment?
- Com es fa el procés de 'match' entre les persones grans i els estudiants, o sigui com es decideix quina és la persona més adequada?

- Hi ha una primera trobada o reunió entre la persona gran i l'estudiant abans de començar l'acollida?
- Heu tingut alguna mala experiència fins ara?
- Què es fa si es produeix una situació de conflicte durant el procés d'acollida?
- Quins són els reptes més importants que us plantegeu en aquest tipus de projecte?
- Quin impacte creieu que té el projecte en la societat i en les persones implicades?

Annex 8 Guió Entrevista Projecte Acull

ENTREVISTA PROJECTE “ACULL” DE PUNT DE REFERÈNCIA

Entrevista d'exploració semiestructurada, amb preguntes obertes dirigida a la tècnica del projecte “Acull” de punt de referència.

GUIÓ DE PREGUNTES

- Com es planteja l'acompanyament socioeducatiu per part de l'equip professional de l'entitat? Quin és el rol específic de l'educadora social en aquest procés?
- Com s'estableix el primer contacte i l'apropament entre les persones acollidores i les persones acollides? Quin suport ofereix en aquesta etapa inicial?
- Es formalitza algun tipus d'acord o contracte entre les parts implicades en la convivència? Quins són els principals drets, deures, normes i límits que s'hi estableixen?
- Al llarg del projecte, heu tingut experiències que han resultat difícils o desafortunades? Com les heu gestionat i què n'heu après?

- La convivència pot generar conflictes. Com afronteu les situacions de tensió o desacord entre les parts? Disposeu d'algun protocol o suport específic per a la mediació?
- Quins són els principals reptes que identifiqueu en la implementació i sostenibilitat d'un projecte com aquest, tant a nivell institucional com comunitari?
- Des de la vostra perspectiva, quin impacte té aquest tipus de projecte tant en les persones participants com en el conjunt de la societat? Heu pogut avaluar-ne els efectes a mig o llarg termini?

Annex 9 Transcripció Entrevista Tècnica Districte

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA TÈCNICA DEL DISTRICTE HORTA-GUINARDÓ

REFERENT GENT GRAN

00:00:00 Bé, ara bon dia. Ja t'he explicat una mica prèviament

00:00:04 que aniria una miqueta al TFG per ficar-te una mica en context

00:00:08 i la meva primera pregunta seria quines són les teves funcions

00:00:12 dins de Serveis Socials?

00:00:14 Per aclarir, jo no he explicat a Serveis Socials,

00:00:18 jo soc la referent de gent gran del districte d'Horta-Guinardó.

00:00:22 Aleshores el que jo porto és una miqueta la visió més conjunt

00:00:26 del districte envers a gent gran.

00:00:28 O sigui, les seves problemàtiques que s'estan fent des de la ciutat,
00:00:32 les línies que es treballen per a la gent gran,
00:00:36 des dels casals de gent gran, o projectes, o activitats,
00:00:41 o problemàtica més central que tingui a nivell de ciutat de Barcelona
00:00:45 i també més aterradar al districte d'Horta-Guinardó.
00:00:48 Clar, jo no faig atenció directa a Serveis Socials,
00:00:51 el que faig és, per una banda, coordinar, per exemple,
00:00:55 els centres de casals de gent gran,
00:00:59 i després tenir aquesta mirada més de com està la gent gran al districte
00:01:07 i també quina és la problemàtica de la gent gran en general,
00:01:10 perquè al final tu estaves comentant abans temes de soledat,
00:01:16 però clar, hi ha molts temes en tema de gent gran.
00:01:20 Aleshores el meu paper seria una miqueta la referent en aquest tema
00:01:25 perquè hi ha una mica de visió transversal del que passa a nivell del districte
00:01:31 i aterrar les coses que venen més o directius que venen més de ciutat.
00:01:35 I llavors parlaves, a part del tema de la soledat que parlàvem abans,
M: 00:01:42 quines problemàtiques hi veus?
G: 00:01:45 Clar, hi ha diferents...
G:00:01:49 O sigui, vinculat amb gent gran,
G: 00:01:52 però que al final també és una mica el que parlàvem abans,
G: 00:01:55 amb els cicles de vida, amb els canvis que hi ha hagut també

G: 00:01:58 en el tema de les llars, el tema més social...

G: 00:02:03 Sí, les estructures que canvien.

G: 00:02:05 Sí, les estructures, les maneres de funcionar de les llars

G: 00:02:09 han canviat en els darrers anys.

G: 00:02:12 I què passa? Que et trobes sobretot molta dona gran sola.

M: 00:02:17 Més dones que homes.

G: 00:02:19 Sí, sempre.

G: 00:02:20 Si vols dades a nivell d'això,

00:02:23 pots anar a Infobarris.

00:02:29 O sigui, si vas a l'Agència de Salut Pública de Barcelona

00:02:32 i te'n vas a Infobarris,

00:02:34 hi ha una apartat que et posa dades

G:00:02:37 i estan segregades per barris, per edat,

G:00:02:42 població i tot això.

G:00:02:44 Després també et diria que a nivell,

G:00:02:47 si entres amb gent gran a l'Ajuntament de Barcelona,

G:00:02:51 et trobaràs amb tots els plans i les mesures

G: 00:02:55 que es fan envers la gent gran,

G: 00:02:57 que aquí et posa molta literatura

G: 00:02:59 que et pot ajudar molt com a part contextual el treball,

00:03:02 perquè et parlarà des dels canvis de les llars,

00:03:06 el tema de l'envelliment,

00:03:08 el tema de com aquestes persones grans, sobretot dones...

00:03:12 El tema de la bellesa feminizada

00:03:15 és un dels grans temes.

00:03:17 Aquesta és una problemàtica.

00:03:19 Després hi ha la soledat.

00:03:21 Si entres a l'Ajuntament hi ha una estratègia de soledat,

00:03:27 que no me'n recordo de l'any,

00:03:29 no sé si és fins al 30 ara mateix,

00:03:33 però si entres a la estratègia de la soledat

00:03:35 hi ha dos documents que segurament pots treure,

00:03:40 un que és envers la gent gran

00:03:43 i un altre en respecte a l'adolescent i joves.

00:03:49 Ho dic perquè l'estratègia dintre del que és la soledat de Barcelona

00:03:53 el que s'està treballant és amb totes les edats

00:03:58 i de forma transversal a totes les projectes,

00:04:02 posant la persona al centre,

00:04:04 no tant en el tema de com qüestionen la soledat,

00:04:10 sinó la soledat sentida.

00:04:13 Si jo em sento sol, em sento sol.

00:04:15 O sigui, no s'ha de qüestionar això.

00:04:16 Aquest és un punt molt important de l'estratègia

00:04:19 i molt interessant, que sigui més problemàtica.

00:04:24 Nosaltres és a la taula, per exemple,

00:04:28 una de les coses que tenim aquí a la districte,

00:04:30 si me'n vaig em precundueixes.

00:04:32 Sí, però hi ha coses que em serveixen.

00:04:35 A nosaltres dintre de la districte

00:04:38 tenim una taula tècnica gent gran, entre altres coses,

00:04:41 després hi ha espais de participació que es diu de ciutadania,

00:04:44 per exemple, hi havia un consell de gent gran

00:04:46 on venen representants de la ciutadania

00:04:48 i es fan uns consells.

00:04:50 Però, per exemple, la taula tècnica gent gran,

00:04:52 coses interessants és que tots els professionals

00:04:55 que treballen amb gent gran es troben

00:04:57 i parlen una miqueta del tema de les problemàtiques

00:05:00 que la gent i les necessitats que la gent veu

00:05:02 és professional, sobretot, en gent gran.

00:05:04 L'any passat es va treballar el tema de l'habitatge,

00:05:07 una de les coses que tu comentaves.

00:05:09 Jo vinc de l'agència del públic de Barcelona

00:05:11 i què passa?

00:05:12 Teníem molta info, per exemple,

00:05:14 amb gent gran i molta info d'habitatge,

00:05:16 però teníem poques dades creuades.

00:05:18 Aleshores, l'any passat vam estar treballant

00:05:20 aquest tema amb els tècnics d'aquí del districte

00:05:24 i es van fer com tres trobades

G: 00:05:27 parlant des del tema més instrumental

G:00:05:29 de quins recursos tenim,

G: 00:05:31 si jo em faig gran i vull estar a casa,

G: 00:05:34 doncs des de l'acompanyament a la llar,

G: 00:05:37 coses més instrumentals de material, per exemple,

00:05:41 van venir també, per exemple, els de roure,

00:05:44 els de viure a conviure, per explicar el seu projecte,

00:05:47 els d'habitatge en serveis,

00:05:49 també aterrant a la realitat del territori

00:05:52 i després, per acabar,

00:05:53 vam també veure aquesta visió més de futur,

00:05:58 per exemple, de compartir d'habitatge,

00:06:00 que hi ha gent nova.

00:06:01 Sí, sí, sí.

M: 00:06:02 El co-hosting, no?

M: 00:06:03 Sí, això s'està fent, no, ara?

00:06:04 Sí, això s'està fent

00:06:05 i, de fet, hi ha una cooperativa de co-hosting,

00:06:08 d'habitatge cooperatiu de gent gran

00:06:10 de gent gran que es diu CanSatanta.

00:06:12 Ho dic perquè també pots treure informació d'ells.

00:06:17 CanSatanta.

00:06:18 Sí, com que són a CanSatanta,

00:06:20 tenen una web superxula

00:06:21 i tenen una info molt guai.

00:06:22 Que em sona, d'haver-ho vist.

00:06:24 Ho dic perquè també és una projecció també del futur,

00:06:27 també és veritat que no és una filosofia

00:06:32 i d'això de futur molt interessant,

00:06:35 però econòmicament és costós.

00:06:37 És costós, no pot accedir a qualsevol.

00:06:39 No pot accedir a qualsevol.

00:06:40 Mira, hi ha un perfil, no?

00:06:42 Hi ha una sèrie de persones que potser econòmicament

00:06:45 ni residència ni aquí i ho hi està a casa.

00:06:49 Ho hi està a casa, no?

00:06:51 I la família, qualsevol que sigui, no es pot encarregar.

00:06:54 Aquests a CanSatanta fan una reflexió molt xulada.

00:06:58 No vull que la meva família s'hagi d'encarregar la vida.

00:07:03 I aleshores també entra molt el tema de les cures.

00:07:06 Ho dic perquè jo penso que d'aquí pots treure també molta info

00:07:10 que potser pot anar bé per contextualitzar.

00:07:13 Jo penso que al final que puguis fer un treball contextualitzant

00:07:17 totes les vessades, la vessant demogràfica,

00:07:21 la vessant més tècnica, però la vessant també

00:07:23 més aterrada de les cures del dia a dia

00:07:26 doncs et pot anar bé.

00:07:30 Sí, sí, és molt interessant.

00:07:37 És que bueno, hi ha moltes coses que ja s'han dit.

00:07:40 Sí, una altra cosa que també, parlant dels reptes,

00:07:43 per exemple, que és una de les coses que ara també

00:07:46 s'està estudiant molt, és el perfil

00:07:51 de les noves generacions de persones grans.

00:07:54 Si ara hi ha diferents...

00:07:56 Mirant cap al futur, eh?

00:07:57 Sí.

00:07:58 O sigui, ja no les que es veuen ara.

00:08:00 Clar, si no només la problemàtica que pot tenir

00:08:02 la gent gran en aquest moment,

00:08:04 que és el tema de l'economia, el tema de l'habitatge,

00:08:07 el tema de com accedeixo jo a un habitatge

00:08:10 amb la renda que tinc, per exemple,

00:08:13 vull dir que al final ja no és em vull quedar a casa,

00:08:16 és em puc quedar a casa?

00:08:17 Què em costa quedar-me a casa?

00:08:18 Sí, clar.

00:08:19 Com em plantejo quedar-me a casa?

00:08:21 Clar, perquè el tema...

00:08:23 És una pregunta perquè tinc totalment desconeixement.

00:08:26 Abans, jo pel que escolto al meu voltant

00:08:30 era com més fàcil accedir a comprar un pis.

00:08:33 Ara és bastant més difícil.

00:08:35 No, una persona gran no pot accedir a comprar un pis

00:08:37 o que tingui patrimoni.

00:08:38 Exacte, o que ja el tingui, que ja el tingui pagat.

00:08:41 Però clar, jo penso que amb això del repte de futur,

00:08:44 aquesta generació que va creixent,

00:08:46 que potser no ha tingut diners per poder accedir a un pis,
00:08:49 encara queda més vulnerabilitzat aquesta situació.
00:08:53 Ja, o sigui, jo penso que ara hi ha una generació
00:08:57 com entremitja, que l'altre dia venia una doctora canadenca,
00:09:02 que parla de com els baby boomers s'inclouen
00:09:06 en aquesta generació de gent gran que es jubilen amb 60 i pocs anys
00:09:09 i són jubilats i que no tenen res a veure
00:09:13 amb els jubilats que tenim ara de 80
00:09:16 o les activitats que s'estan fent en els casals
00:09:19 o els serveis que nosaltres estem oferint a aquestes persones
00:09:23 i no tenen res a veure ni les necessitats,
00:09:26 ni les inquietuds, ni les capacitats,
00:09:29 ni la formació que tenen.
00:09:32 Vull dir, la majoria de dones grans de 80
00:09:35 que tenim a segons quins barris
00:09:38 són dones vellesa, feminitzada,
00:09:41 dones amb un nivell d'estudis,
00:09:44 justets, no tenen carreres superiors,
00:09:47 moltes d'elles, algunes sí,
00:09:49 però també depèn del barri,
00:09:51 què passa, ara tenim un culte de generació,

00:09:53 els que arriben a 60 i algo,
00:09:55 que són una generació totalment formada,
00:09:57 que viatgen, que jubilen amb altres inquietuds,
00:10:02 i aleshores aquí hi ha també un repte
00:10:05 que oferim com a societat
00:10:08 a aquestes persones a nivell més de l'Ajuntament,
00:10:11 per exemple, qüestionar-nos què passa amb els equipaments,
00:10:14 de quina manera són els equipaments,
00:10:16 potser jo m'ho jubilo amb 64 anys,
00:10:19 jo no vull anar a un casal de gent gran.
00:10:22 Clar, perquè no m'hi veig, allà en un casal.
00:10:26 El tema dels equipaments i com accedim als equipaments
00:10:29 i el perfil dels equipaments
00:10:31 també és un qüestionament que s'està plantejant.
00:10:35 És un qüestionament més des de la prevenció
00:10:39 d'un envelliment saludable,
00:10:41 no des de la problemàtica
00:10:43 que tu m'estàs parlant també més de
00:10:46 soc gran, no tinc ningú, no tinc casa
00:10:49 o tinc una casa que no puc apagar el lloguer,
00:10:52 aquesta és més la problemàtica que l'algura, no, diguéssim?
00:10:58 Sí, sí.

00:11:06 Bueno, amb tot, consideres que el tema de la soletat

00:11:11 afecta la salut mental de les persones

00:11:13 tot va relacionat.

00:11:15 Si entres també a l'agència de salut pública,

00:11:18 a l'agència de salut pública, l'ASPB,

00:11:20 l'agència aspb.cat és l'Agència de Salut Pública de Barcelona,

00:11:26 aquí trobaràs per franges d'edat

00:11:29 i a gent gran trobaràs uns projectes molt interessants

00:11:32 que són les escoles de salut.

00:11:34 Dintre de les escoles de salut, també en el context

00:11:37 de les escoles de salut, ajudarà per veure

00:11:40 de com el tema de socialitzar està descrit

00:11:44 Hi ha evidència científica que augmenta la...

00:11:48 Millora, no?

00:11:50 Per veure el que és la malaltia mental

00:11:54 i augmenta el benestar emocional.

00:11:57 Perquè aquí, en el context, ho trobaràs també.

00:12:00 El tema de les escoles de salut, evidentment,

00:12:03 està superdescriu, que el tema de la soledat

00:12:06 i el tema de no relacionar-te,

00:12:08 així disminueix els vincles, afecta la memòria,

00:12:10 i això està superdescriu a nivell científic.

00:12:15 Veient tot això, així de forma global,

00:12:20 com veus el que t'he explicat, la idea que he proposat,

00:12:24 com d'apropar aquestes dues realitats ben estudiades

00:12:30 i acompanyades?

00:12:32 A mi em sembla un superrepte,

00:12:35 perquè aquí penso que hi ha intergeneracional,

00:12:39 estàs treballant un espai internacional,

00:12:48 un tema intercultural i, sobretot, d'estigma.

00:12:58 Jo penso que estan creuant, a nivell interseccional,

00:13:02 que diem, s'estan creuant moltes coses molt interessants.

00:13:06 Que hi hagi un amic en un mateix espai,

00:13:10 una persona d'una altra cultura vivint amb una persona gran,

00:13:15 aquí, amb tots els seus mites i les seves creences.

00:13:19 Això és un treball de fons xulíssim.

00:13:22 Sí que penso que has de justificar molt bé

00:13:28 com ho fas, perquè aquests són els reptes

00:13:32 i també són les barreres.

00:13:34 No m'ho vull dir perquè algú gran, quan li vinguis i li diguis

00:13:37 no és que ara...

00:13:39 Aquestes són les barreres que has de treballar

00:13:42 perquè el projecte realment funcioni.

00:13:45 També penso que l'has de diferenciar

00:13:48 perquè sigui un bon projecte del que ja fa viure i conviure.

00:13:51 O sigui, penso que t'has d'empapar el projecte de viure i conviure

00:13:54 i veure com li dones aquest plus.

00:13:57 Perquè, al final, viure i conviure

00:14:00 és estar donant cabuda a un perfil

00:14:04 però hi ha un altre perfil que es queda absolutament penjat.

00:14:08 L'única diferència d'aquests dos perfils és que un va estudiar

00:14:11 i l'altre també va estudiar, i els dos són estrangers.

00:14:14 L'únic és l'origen.

00:14:16 L'origen i com han arribat aquí.

00:14:18 I com vinc jo a estudiar aquí.

00:14:20 I l'economia que porto a sobre.

00:14:23 Vull dir que és el que comentaves, que hi ha molt d'estima,

00:14:26 hi ha molt d'estereotip, hi ha molt de prejudici.

00:14:28 I suposo que aquí és el repte que hi ha de com s'arriba a conscienciar.

00:14:33 Això és la part que has de posar com a part del projecte

00:14:38 que realment estan aquests reptes.

G: 00:14:41 Després sí que veig el tema que tu puguis donar una continuïtat laboral.

G: 00:14:45 És molt interessant.

M: 00:14:49 Saps què passa?

00:14:50 Ara el nou reglament d'estrangeria ha canviat.

00:14:53 Ara ja s'ha incorporat aquest sociolaboral que amb 20 hores ja està.

00:14:57 Però abans, abans hi havia una possibilitat d'arrelament familiar,

00:15:01 que quan jo vaig pensar al projecte era amb aquesta possibilitat.

00:15:04 Hi havia una possibilitat d'arrelament familiar

00:15:06 que una persona amb un grau de dependència d'Espanya, espanyola,

00:15:11 si convivia o empadronava una altra persona que necessitava l'ajuda,

00:15:16 exacte, que l'ajudava en el seu dia a dia,

00:15:19 i això es demostrava, una persona a posició d'ajuda,

00:15:22 estic a la nit, com una persona interina,

00:15:24 podia fer un arrelament familiar.

00:15:27 I ara no.

00:15:28 Així.

00:15:29 I ara no.

00:15:30 Ara ja no.

00:15:31 No.

00:15:32 Amb el nou reglament això l'únic que s'ha centrat

00:15:37 és que siguin familiars fins a segon grau.

00:15:40 Ara sí que és, però no passa res.

00:15:42 Ho vaig reajustar a dir que no passa res.

00:15:45 A l'hora d'imaginar hi ha una plataforma de KUBU

00:15:54 que fan un match entre, és com trobar, trobes la persona,

00:15:59 necessites un servei que t'ofereixin a casa,

00:16:02 imagina't un familiar, necessito confiar en la meva mare

00:16:05 de tantes hores i tantes, que l'acompanyin al metge,
00:16:08 que vigilin que et prenguin la medicació,
00:16:10 que estiguin una miqueta per allà.
00:16:12 I per l'altra banda hi ha persones joves, relativament joves,
00:16:17 no 18 cap amunt, no, com uns 21, 25,
00:16:20 persones que tenen, que no hi ha consum, que no hi ha tal,
00:16:23 que tenen...
00:16:24 És que t'anava a preguntar quin seria el perfil.
00:16:26 No, clar, seria un perfil...
00:16:28 Clar, seria com un perfil molt controlat
00:16:30 i seria un perfil molt treballat des de l'entitat on estigués,
00:16:34 per exemple, un centre de dia, tal.
00:16:36 Clar, jo treballo allà, jo sé amb qui podria comptar,
00:16:44 Jo me'ls imagino, és molt emocionant perquè me'ls veig
00:16:49 i veig que els donaria vida a les persones.
00:16:52 No, no, a mi em sembla un projecte superxulo.
00:16:54 Els donaria, saps?, o sigui, l'estar,
00:16:56 i és una persona jove que la joventut porta vida.
00:16:59 I quan són persones que venen a buscar-se la vida,
00:17:02 que s'han esforçat tant per arribar aquí,
00:17:04 o sigui, tenen tantes ganes de tenir com un futur,
00:17:08 de dir, hòstia, el meu dia a dia

00:17:10 no serà a veure què em passa demà, saps?,

00:17:12 sinó estic aquí, estic ajudant aquesta persona,

00:17:14 sé que quan faci dos anys tindrè que aquesta facilitat

00:17:16 que em podrà oferir aquest contracte de 20 hores,

00:17:19 seguirem aquest vincle, seguiré ajudant-la,

00:17:21 i es socialitza, pren l'idioma,

00:17:24 es fa de la família, quasi.

00:17:28 Com passa d'estar sense papers, per exemple,

00:17:32 a que em pugui contractar 20 hores?

00:17:36 Quan ja tens dos anys de padró,

00:17:38 o sigui, la persona tindria que empadronar-se

00:17:40 a casa de persona que cuida,

00:17:42 quan tingui aquests dos anys de padró,

00:17:44 a més d'un advocat d'estrangeria,

00:17:47 el punt aquest, com que és nou el sociolaboral,

00:17:50 haig d'investigar més a fons, parlar directament amb un advocat

00:17:53 de si se'ls ofereix un NIE, o saps?,

00:17:58 o sigui, quan hi ha d'això, quin és el tràmit?

00:18:00 Si es fa un tràmit d'estrangeria,

00:18:02 s'informa a tots els papers que tenen,

00:18:04 i a uns dies d'estrangeria ja li donen com l'opció

00:18:06 per aconseguir el contracte, no sé com funciona aquest punt

00:18:08 per investigar, no?

00:18:10 Ho investiguis bé perquè a mi el futur

00:18:12 em sembla superxulo, si és viable.

00:18:14 A més, un projecte que, igual que jo què sé,

00:18:16 si fas un projecte ben documentat,

00:18:20 jo penso que, per exemple, igual que viure i conviure

00:18:23 l'institut de subvenció a la ciutat,

00:18:25 si tu fas un projecte i ho lligues bé,

00:18:28 potser muntant l'entitat així podria ser una cosa guai.

00:18:33 Sí, passa que ja teníem l'entitat darrere.

00:18:36 Sí, bueno, l'entitat o la pots muntar, l'entitat?

00:18:41 Sí.

00:18:43 O pots lligar-ho amb una altra entitat.

00:18:46 Sí.

00:18:47 Però bueno, que això és un futur,

00:18:49 però que vull dir que és un projecte xulo

00:18:51 en el sentit que s'assembla a viure i conviure,

00:18:54 que ja està...

00:18:55 Sí, que tinguem l'empar a l'Ajuntament, per exemple,

00:18:59 i podria ser un altre projecte paral·lel,

00:19:02 no? Vull dir, més cap al tema de...

00:19:05 I sociolaboral.

00:19:06 Però al final, com que el tema és sociolaboral,

00:19:08 jo penso que s'ha de treballar molt bé aquest salt,

00:19:12 de...

00:19:13 Vale, jo vinc a casa teva,

00:19:15 però en quin moment puc saltar a tenir un contracte?

00:19:18 Clar, els dos anys de padról.

00:19:20 Que potser la persona ja té un temps de padról.

00:19:22 Jo, per exemple, ara tinc un noi just

00:19:25 que, clar, que ja té dos anys i mig de padról.

00:19:29 I, clar, com que molts ja porten abogats darrere

00:19:32 i que intenten,

00:19:33 llavors a algú li diu,

00:19:33 a algú li diu,

00:19:34 aconseguir un contracte de 20 hores?

00:19:36 Ja ho tens.

00:19:37 Però, clar, com aconseguir un contracte de 20 hores?

00:19:41 Clar, però...

00:19:43 Clar, és difícil.

00:19:45 I, a més, com aconseguir,

00:19:46 si potser no tens documentació per poder-lo aconseguir?

00:19:48 Exacte, que no tinc ni el que estigui amb documentació tal,

00:19:51 sinó un precontracte com tal.

00:19:54 Llavors, sí, seria una mica això.

00:19:56 I, clar, jo...

00:19:58 O sigui, quan em vaig pensar,

00:19:59 vaig imaginar com aquestes dues realitats,

00:20:01 i aquestes dues dic,

00:20:02 ostres, per què no...

00:20:04 Sí que hi ha moltes barreres i hi ha moltes coses, no?

00:20:07 Però que, al final, si fos tot així com fàcil,

00:20:11 seria com un maco.

00:20:13 No, no, jo crec que és molt xulo,

00:20:15 però per això dic que, al final,

00:20:16 jo també et faig una miqueta els punts negres, no?

00:20:18 Sí, sí, perquè, no, no, clar.

00:20:20 Com has de plantejar això, l'altre?

00:20:22 Perquè, si no, segurament t'ho preguntaran, no?

00:20:24 Sí, sí, sí, sí.

00:20:26 Què més?

00:20:28 Ja, és que això ja és,

00:20:29 és que hi ha moltes coses que ja hem dit així.

00:20:32 És que la xarxa de suports ja l'hem dit,

00:20:35 la qualitat de vida ja l'hem parlat...

00:20:41 Jo penso que amb tots aquests documents que...

00:20:44 Sí, tot això jo trobaré.

00:20:46 Això t'ajudarà molt.

00:20:48 La guia de prevenció contra la soledat de la gent gran,

00:20:52 que a més està escrita per la Regina,

00:20:56 que és una tia que és psicòloga

00:20:58 i la veritat és que està superben treballada,

00:21:01 et pot anar superbé, et pot anar superbé.

00:21:04 Perquè, a més, és estratègia de l'Ajuntament,

00:21:06 amb la qual cosa hi ha una cosa darrere,

00:21:08 aquí, gran, no?

00:21:09 Sí.

00:21:10 I una estratègia de ciutat.

00:21:12 I parles de la soledat, però això, no?

00:21:14 Perquè, al final, tu parles de la soledat de la gent gran.

00:21:16 O sigui, tu ja saps amb el cap de la gent gran, no?

00:21:18 I aleshores, el que s'està treballant ara és això,

00:21:21 és no només gent gran.

00:21:22 Evidentment, vull dir, el tema de la gent gran

00:21:25 i la gent gran, sobretot dones.

00:21:27 Sí.

00:21:28 Amb el que també...

00:21:29 Però què és? Perquè duren més temps...

00:21:31 Sí, les dones físicament tenen més...

00:21:36 Més anys de vida.

00:21:38 Més anys de vida que els homes.

00:21:40 Però, clar, aleshores també passa que moltes d'aquestes dones

00:21:43 que estan envellides ara no han treballat fora de casa.

00:21:48 Només tenen o una expansivitat o una expansivitat...

00:21:51 És molt, molt reduït.

00:21:53 Clar, i suposo que això tampoc no et permet, tampoc.

00:21:57 Mira, me'n vaig d'excursió a no sé on, no?

00:22:00 Perquè, clar, també si no hi ha economia, tampoc...

00:22:02 Què fas?

00:22:03 No, no, no pots...

00:22:04 Has superlimitat amb els diners, comptant els diners, no?

00:22:06 I intentar, doncs, comprar el que és mínim

00:22:09 i que tinguis el pis pagat, com a mínim, no?

00:22:12 Sí, jo penso que segurament trobaràs algun...

00:22:14 Si poses a Google trobaràs algun estudi també, no?

00:22:18 Veïessa feminitzada, desigualtats socials amb la veïessa,

00:22:22 perquè al final són, no?

00:22:24 Sí.

00:22:27 I també la intersecció del gènere.

00:22:31 O sigui, soc dona, no és el mateix que soc home.

00:22:34 Soc gran.

00:22:38 O sigui que totes aquestes desigualtats amb la veïessa

00:22:41 o amb la feminització de la veïessa

00:22:43 trobaràs, penso que trobaràs,

00:22:45 molt interessant per contextualitzar

00:22:47 tot el tema aquest de dones més calves.

00:22:50 Sí, perquè al final...

00:22:52 El gruix seran dones.

00:22:54 Sí, sí.

00:22:57 Dones per un castor i l'altre gruix,

00:22:59 homes per l'altre canton.

00:23:02 Sí, sí.

00:23:03 Vale.

00:23:04 Sí, ahir també hi ha un treball de seriotips, eh?

00:23:08 Sí, perquè al final també és difícil

00:23:10 que tu no acabes fent de mare del que és.

00:23:12 Clar.

00:23:14 No, no, sí, això és complicat.

00:23:16 Perquè tampoc és el que m'ho diríem, no?

00:23:18 No.

00:23:19 No, clar.

00:23:20 No, no, clar.

00:23:21 No, no.

00:23:22 Sí, que jo penso que la part xula aquí

00:23:24 és el treball, l'acompanyament,

00:23:26 l'acompanyament entre poddícies,

00:23:28 creences, estereotips,

00:23:30 no?

00:23:31 Com rolls de gènere.

00:23:33 O sigui, aquí tens xitxa,

00:23:35 xitxa per treballar.

00:23:38 Cada vegada que vaig un pas més,

00:23:40 més xitxetings.

00:23:41 Sí, però és el que...

00:23:42 És el que hi ha.

00:23:43 Sí, sí.

00:23:44 Realment li donaràs sentit.

00:23:45 Sí, sí, sí.

00:23:46 Perquè si no, bueno, també depèn de si vols fer algun pas, no?

00:23:48 No, no, sí, és que realment, això jo és que hi vull, és que...

00:23:50 Per això dic que si vols fer una cosa per sortir del pas,

00:23:53 també tens opció.

00:23:54 No, no, no, però...

00:23:56 A mi m'agradaria que això es fes d'alguna forma, eh?

00:23:59 I a quin centre estàs treballant?

00:24:01 Al servei integrall Meridiana.

00:24:02 Meridiana.

00:24:03 Sí.

00:24:05 Sí.

00:24:06 Ara tenim bastant de conflicte amb els veïns.

00:24:10 Tot el veïnat està bastant enfadat.

00:24:12 També hi ha un parell de xiquis, de veritat, que hi ha...

00:24:15 És que, clar, són molts anys allà posats i, clar,

00:24:18 jo entenc els veïns.

00:24:19 Quants joves, també?

00:24:20 Clar, el centre de dia és que el centre de dia és de tot,

00:24:23 en realitat, entre de tot.

00:24:25 Vés de gent gran, també, salut mental...

00:24:28 Vull dir, clar, al final és el centre públic.

00:24:30 O sigui, és com...

00:24:31 Entre tothom, no podem restringir de dir...

00:24:34 Mira, tu no entres.

00:24:35 Tu no entres, home, si la lies molt, sí, clar, evidentment.

00:24:38 Feu temps que no les has de deixar-nos una mica descansar.

00:24:40 Però, clar, qualsevol.

00:24:42 No hi ha una especialització...

00:24:45 I teniu per nocta, també?

00:24:47 Hi ha la part de per nocta i la part de centre de dia.

00:24:49 Es queden petits, ja, perquè ells són com...

00:24:51 Llavors hi ha molta gent.

00:24:53 I crec que, amb el temps, ens van canviant.

00:24:56 O sigui, jo què sé, no?

00:24:58 O sigui, hi ha una època que et venen més persones,

00:25:01 doncs, no sé, de l'est, amb unes problemàtiques,

00:25:05 o no sé què, o no sé quantos.

00:25:07 Ara, de sobte, tota una aire...

00:25:09 I les persones treballadores són les mateixes,

00:25:11 que tu et pots anar formant, però, clar, dius...

00:25:13 Ostres, en quin moment, no?

00:25:15 Dius, ostres, en quin moment ens especialitzem, no sé,

00:25:18 a treballar amb salut mental, drogues i carrer,

00:25:22 per exemple, no?

00:25:24 I ser dona, no?

00:25:26 I...

00:25:28 Com dintre de tot.

00:25:29 I amb un xupi-xupi d'aquestes, així.

00:25:31 Llavors és com...

00:25:32 Sí, però això està tot lligat.

00:25:34 Sí, sí, està tot lligat. Al final està tot lligat.

00:25:37 La patologia dual, salut mental i drogues,

00:25:40 és pràcticament indivisible.

00:25:42 Sí.

00:25:43 Que no saps si on ve, que és el primer.

00:25:45 Sí, qui comença primer.

00:25:47 És el gran part de la salut.

00:25:51 I després també hi ha el tema de...

00:25:57 El tema de...

00:25:59 El tema gènere també marca molt el...

00:26:04 Molt.

00:26:06 Molt bé.

00:26:07 I després això, que la salut mental on comença, on s'acaba...

00:26:11 Sí, no? Perquè al final...

00:26:13 Què podem fer? Què no?

00:26:15 Però i què fem amb tot aquest munt de persones que estan...

00:26:19 si

00:26:21 Ja, i una cosa porta a l'altre,

00:26:23 i és com unes boles...

00:26:25 Es fa el que es pot.

00:26:28 Dintre del treball es fa el que es pot i...

00:26:30 Jo m'ho plantejo.

00:26:31 Si hagués tingut uns segons quina vida

00:26:33 estic convençuda que consumiria.

00:26:35 Clar, perquè és que...

00:26:39 Hi ha vides molt dures.

00:26:40 Clar, és que just...

00:26:41 Ja t'ho dic, vull dir...

00:26:43 És que només t'has de posar el seu lloc, no?

00:26:45 Viure a laombra, no?

00:26:46 Clar, vull dir és que no m'estranya que hi ha gent que...

00:26:49 Sí.

00:26:50 Han de tenir molta força per poder sortir d'allà.

00:26:53 Sí.

00:26:54 Bueno, doncs jo crec que...

00:26:56 Si necessites alguna cosa, m'escris.

00:26:58 Vale.

00:26:59 Si Necessites alguna cosa,

00:27:01 que no te'n surtis, m'escris i t'ho envio.

00:27:03 Gràcies.

00:27:04 De res.

00:27:05 Gràcies.

00:27:06 No, per ficar-m'ho fàcil, per fer-ho fàcil.

00:27:09 Ràpid.

00:27:10 Jo l'altre dia pensava...

00:27:11 A veure quan ja tinc un foradet,

00:27:13 perquè a vegades el despatx se'm menja bastant el temps.

00:27:16 Però si tu pots venir,

00:27:18 doncs fem una horeta i ja estic.

00:27:21 Moltes gràcies.

00:27:22 Donas si qualsevol cosa em dius...

00:27:24 Sí.

00:27:25 Ai, no t'has pres el cafè?

00:27:26 No, no passa res, jo estic concentrada...

Annex 10 Transcripció Entrevista Jove

NOTA: L'entrevista s'ha fet a través d'un traductor per assegurar que la persona entén el que se li pregunta i pot expressar-ho fàcilment.

TRANSCRIPCIÓ PREGUNTES PERSONA JOVE SITUACIÓ ADMINISTRATIVA IRREGULAR

M: Estoy realizando el trabajo de fin de grado en la universidad, estoy pensando un proyecto que facilite el arraigo sociolaboral y a la vez ayude a personas mayores que viven solas. Podrias contestarme unas preguntas?

H: Si, claro, responderé todas tus preguntas

M: La primera pregunta es: cuanto tiempo hace que llegaste a Barcelona? Cuanto tardaste en llegar?

H: Llegué a la ciudad de Barcelona a principios de enero de 2024, considerando que pasé por varios países europeos y balcánicos. Podría decirse que pasaron cinco años antes de que llegara a España. Especialmente la ciudad de Barcelona.

M: Como describirías tu trayecto desde el momento que saliste de Marruecos?

H: La segunda pregunta es para describir mi viaje. Se trataba de poner en marcha la esperanza. El día de la salida empezó a finales de 2019 y el Año Nuevo 2020 llegó con todos los documentos que me prepararía para salir de mi país. Los documentos eran:

Los documentos eran un pasaporte y un permiso para salir del país. La salida se realizó desde el aeropuerto de Rabat, con destino al aeropuerto de Sabiha en Turquía. Allí comenzó el viaje, que incluyó muchos riesgos y dificultades, con la esperanza de cruzar.

Cruzar a los países europeos y pasar por los Balcanes fue un poco difícil, pero no imposible. Al llegar al aeropuerto de Sabiha en Turquía, comencé a buscar un lugar donde vivir y trabajar para cubrir mis necesidades. El destino quiso que encontrara uno de los albergues juveniles de Esenyurt Meydan, conocido por su diversidad de nacionalidades, se encontraba disponible. Como resultado, conseguí una plaza para jóvenes que también aspiran a la inmigración ilegal.

Me quedé en esta ciudad trabajando para cubrir mis necesidades y prepararme para el viaje por los países balcánicos, que incluían dos países: Bulgaria y Grecia. Estos dos países se consideran la puerta de entrada a Europa.

Después de varios meses de sufrimiento en la ciudad de Esenyurt Meydan para ganarse la vida y pagar el alquiler de una habitación en la residencia para jóvenes, sabiendo que el sufrimiento es grande, incluido el racismo hacia los extranjeros y la explotación en el trabajo para obtener el mínimo.

Para conseguir el jornal diario, que equivale a entre ocho euros y diez euros como máximo, para conseguir esta cantidad había que trabajar 12 horas seguidas, incluyendo algún tiempo o descanso solo para comer, y la explotación era de las formas más espantosas, y además, estaba ahorrando algo de dinero para comprar suministros para la carretera que incluían algo de comida enlatada, frutas secas y ropa de invierno y también estaba convirtiendo el dinero a euros para usarlo en los países balcánicos que usan euros y también estaba todos los días

visitando la zona donde hay muchos inmigrantes para investigar y conocer bien el camino antes de emprender el viaje y para obtener algunos puntos que utilicé para no perderme en las zonas montañosas y la selva.

Después de prepararme comencé a dirigirme hacia la zona fronteriza que incluye a Turquía y Bulgaria, con la esperanza de cruzar a Bulgaria, pasando por una de las ventanas gigantes y peligrosas tras las que hay muchos soldados con perros y armas. El primer viaje fue muy difícil porque no sabía qué había detrás de esas ventanas gigantes y además estuvimos expuestos a mucha violencia por parte de los guardias fronterizos que incluían al ejército búlgaro y los soldados de la OTAN que estaban esperando.

Debí soportar todo tipo de violencia, incluyendo torturas y golpes con armas hechas de hierro macizo, así como soltar perros feroces y quitarte toda la ropa que llevas en la mochila, incluso la ropa que usan los inmigrantes para abrigarse, e incluso la comida.

Ni siquiera te dejan nada para comer, te lo quitan todo e intentan romperte una pierna para que no vuelvas a cumplir tu sueño de cruzar. Tras un largo sufrimiento que incluyó tres viajes, llegó el alivio en el camino.

En el cuarto viaje, pude atravesar esos enormes ventanales y las patrullas militares que pasan por las zonas fronterizas. Tras varios días de caminata por las altas y empinadas montañas, pude ganar algunos días en plena selva.

Reducí el riesgo de caer en la trampa de los militares y de los soldados de la OTAN y conseguí alejarme de la zona fronteriza hacia un nuevo país, que es el país de Serbia, que también incluye muchos riesgos.

Sabiendo que éramos cuatro personas al salir de Bulgaria, todos los inmigrantes deben pasar por uno de los puentes, que también cuenta con patrullas militares. Al llegar a este puente, aceptamos cruzarlo.

En la oscuridad de la noche, cuando nos dirigíamos hacia este puente, no sabíamos que había soldados escondidos allí. Los amigos que me acompañaban fueron arrestados, y la suerte me ayudó, y escapé de sus manos y me escondí hasta que se durmieron.

En sus carros pasé sin que me vieran ni oyeran mis pies al caminar sobre el suelo, y logré cruzar ese puente solo, sabiendo que no tenía el teléfono que usábamos para saber el camino porque usábamos un teléfono

El teléfono estaba con un amigo que también fue arrestado y yo continué mi camino con un poco de comida que era un puñado de frutas secas en dirección a Serbia.

Me dirigía hacia Serbia y crucé la capital de Bulgaria, Sofía, para llegar a la zona fronteriza entre ambos países. La zona fronteriza estaba formada por montañas llamadas Zaman, también enormes y gigantescas, que era necesario escalar.

Para entrar en las zonas serbias es necesario pasar por alguno de los pequeños pueblos, donde también hay gente mala que, si te ve, avisará a los soldados para que te arresten, aunque sepan que eres un inmigrante pacífico.

Solo quería cruzar para alcanzar la esperanza y después de entrar a Serbia se llevó a cabo un nuevo viaje y este viaje incluyó algunas mafias de varias nacionalidades y algunas de ellas también tienen uno de los lugares entre las fronteras de Serbia y Hungría y son los que tienen herramientas como escaleras y algunas armas de fuego con las que trabajan, y también unos carros en los cuales transportan a los inmigrantes hacia las zonas fronterizas para cruzarlas, y en las zonas fronterizas hay batallas entre la mafia, los soldados húngaros y la policía fronteriza, sabiendo que en Serbia también hay algunos bandidos que atrapan a los inmigrantes para secuestrarlos y llevarlos a lugares y los amenazan para que se pongan en contacto con sus familias para enviar dinero a los bandidos.

Para liberarlos, después de un largo periodo de sufrimiento también en Serbia, durmiendo en lugares miserables, sin duchas, sin comida y sufriendo con soldados y policías serbios, porque cuando te atrapan, también practican todo tipo de violencia sobre ti.

Al igual que los soldados búlgaros

Después de dos viajes fallidos, logré pasar el tercer viaje y pasé las ventanillas, la policía y los soldados húngaros, dirigiéndome hacia el tren, solo para caer en una nueva explotación por parte de las personas que venden los boletos de tren e incluso el control.

¿Quién trabaja dentro del tren? Porque cuando conocen que eres un inmigrante intentan explotarte y sacarte todo el dinero posible. Un día, dormimos junto a las vías del tren

esperando el tren y nos escondimos de la gente que pasa o trabajaban en ese lugar que era un poco pequeño y tenía muchos ferrocarriles.

Y después de pasar por Hungría, que también se considera uno de los países más difíciles, y entrar en Eslovaquia, que si pillaba a una persona sin papeles, le condenaba a dos años de cárcel, tuve mucha suerte de que no me detuviera la policía en ninguno de esos países, y luego el destino quiso que fuera a Austria y me detuviera la policía fronteriza, y nos llevaron a uno de los refugios, que se considera un gran refugio para inmigrantes, y fue en él donde hacía mucho frío y la comida escaseaba un poco. Tras varios días de viaje, nos llevaron al campamento en Viena, Austria. Descansamos un poco y recibimos un buen trato gracias a la abundancia de comida y baños.

Algunas casas donde dormí, sabiendo que pasé por la misma experiencia en Bulgaria cuando la policía me atrapó dentro de la capital búlgara, Sofía, y nos llevaron a uno de los refugios que era extremadamente malo.

No había comida, ni respeto, ni nada en absoluto. Los empleados que trabajaban en ese refugio, considerados policías, ejercían toda clase de violencia contra la gente y no respetaban la religión.

Ya sean musulmanes, cristianos o judíos, especialmente musulmanes, se vieron expuestos a mucha violencia y falta de alimentos, aunque saben que los musulmanes no comen carne de cerdo y se la sirven a la gente, y hay algunas personas que no tienen otra opción.

Sin comer cerdo, a pesar de ser musulmanes, porque no hay comida extra en el refugio. Si no comes, morirás de hambre y no podrás dormir. Incluso los dormitorios estaban llenos de insectos, piojos y chinches que no se limpiaban. Y el mal olor. Por mi experiencia, Bulgaria fue el peor país que he visto en toda mi vida.

Tras recorrer todos estos países con éxito y descansar un poco en Austria, empecé a pensar en qué país de Europa iría. Después, fui a Italia, y allí empecé un nuevo sufrimiento: dormir en la calle y buscar trabajo sin papeles e incluso los empleadores si encuentras trabajo te explotan de la peor manera porque saben que no tienes papeles y necesitas unos pocos euros para cubrir tus necesidades. Después de eso también sufrir en el país de Italia que no tienen facilidades para que los inmigrantes obtengan documentos de residencia, establezcan su estatus y vivan con dignidad.

A veces pienso que los países europeos sin papeles no tienen sentido y no se puede vivir en ellos cómodamente para siempre. En Italia escuché de alguien que España todavía tiene algunas soluciones para solucionar la situación.

Luego dejé Italia para ir a España para ver cómo podía arreglar mi situación como ser humano, como todos los demás seres humanos.

Sabiendo que antes de llegar a Europa, tenía muchos amigos en los países balcánicos, que eran el cementerio de inmigrantes. Hay mucha gente que conozco personalmente perdieron la vida, algunos perdieron partes de su cuerpo, como piernas, manos y ojos, y algunos también murieron congelados debido a las fuertes nevadas y la falta de agua y obediencia.

También hay quienes se perdieron en la selva y no encontraron a nadie que los guiara. Hay personas que siguen desaparecidas, a sabiendas de que también existen mafias que trafican con órganos humanos. Quienes explotan a los migrantes, los capturan violentamente y los llevan a lugares desconocidos.

Así terminó la historia en resumen. Aunque parezca un poco larga, no lo es todo. Vi muchas cosas y escuché muchas historias de quienes pasaron por ese camino.

M: como valoras el acceso a servicios sociales en Barcelona?

H: para no juzgar a todos, pero hay mucha gente mala que se burla de una persona porque es inmigrante, aunque no han vivido las cosas que vivió ese inmigrante.

No pueden entendernos. Sobre todo si no dominan el idioma. Se burlan mucho de nosotros..

También hay personas buenas que te sienten como ser humano, pero estas personas son raras y pocas.

Algunos también trabajan porque son trabajos, no cansados y con buen sueldo, pero no sienten pasión por esta profesión. Más bien, la explotan solo para ganar dinero, sin esforzarse en su trabajo. Hay muchos de este tipo de personas, más que las personas buenas que aman el trabajo que hacen, el mal vence al bien.

M: Para conseguir la documentación que dificultades te encuentras en Barcelona?

H: Para conseguir un documento o una tarjeta para algunas cosas que te permitan la entrada a él, encontrarás algunas dificultades si te encuentras con malas personas, especialmente si no conoces bien el idioma, ya que intentarán enviarte a otro lugar.

No te dicen la verdad, intentan engañarte aunque esas cosas sean tu derecho.

M: Imagina que existe un proyecto de convivencia con gente mayor que vive sola, en esta convivencia, tu ayudas a la persona mayor durante el día, para que pueda hacer las cosas, te da la posibilidad de empadronarte y vivir con ella mientras esperas regularizar tu situación. Finalmente, cuando se hacen los dos años que estás en España, se tramitaría un arraigo sociolaboral. Y puede existir la posibilidad de que te ofrezca un contrato de 20 horas para seguir cuidándola. Como lo ves?

H: Lo que veo en la pregunta que hiciste puede ser bueno porque se considera un acto humanitario primero y segundo, también es bueno para la persona que hará ese trabajo en términos de obtener algunos medios de vida como vivienda y algo de dinero desde mi punto de vista.

Desde la perspectiva de la religión a la que pertenezco, que es el Islam, en esta religión ayudar a las personas, especialmente a las personas mayores, trae una gran recompensa y será algo bueno porque si ayudas a una persona mayor, es como si estuvieras ayudando a tus padres.

Desde el primer lado es bueno para la persona que llega a España nueva y no encuentra ningún hogar donde establecerse o trabajar pero será un poco difícil si la persona está consumiendo drogas.

Los cigarrillos o por naturaleza necesitarán algo de dinero para gastar en algo específico que consuma.

M: como crees que estaria bien plantear el proyecto?

H: Suponemos que la persona no toma ninguna droga ni fuma cigarrillos y es una persona limpia que no toma nada, pero es la naturaleza humana que necesitará dinero para afeitarse o comprar algunas máquinas para afeitarse la barba o algo en su cuerpo. Es natural que la persona

H: Se necesitará algo si es por un período corto, como dije, un período de seis meses podría ser bueno y una persona puede comprometerse, pero por un período de dos años, creo que será difícil.

H: Incluso una persona que no es adicta a nada puede ser adicta a algunos dulces o algún chocolate que la persona mayor no come en casa.

H: Además, cuidar a una persona mayor es agotador y mucha gente no lo soporta. Como sabéis, hay hijos que no soportan a sus padres, aunque les deben mucho agradecimiento.

H: Un período de seis meses puede ser bueno, pero no para todas las personas. Puede que sea bueno sólo para algunas personas. En cuanto a los ancianos, lo que creo que le proporcionarán a esta persona es comida y alojamiento.

H: Creo que sería muy difícil si no hubiera dinero involucrado en este asunto, incluso la persona que suponemos que acordó un período de seis meses con una persona mayor querría obtener los papeles.

H: Después de eso, podrá dejar de trabajar o cambiar de trabajo.

H: Basado en mi experiencia con un anciano italiano

H: Aunque me pagaban cada semana y tenía una habitación en casa, era muy difícil.

M: porque era difícil?

H: Sí, es difícil porque no se consigue suficiente libertad y además las personas mayores son como niños o más que niños y necesitan ayuda en cualquier momento. Es posible que necesiten ayuda durante la noche y tengan que levantarse.

H: Para ver lo que te pide y debes estar presente que el hace algo que le va a hacer daño y además de eso te ves aun joven y debes moverte o hacer algunas cosas y te encuentras confinado con una persona mayor como si tu movimiento estuviera paralizado

H: O te sientes viejo también

H: No es fácil

H: Se observa cuántas personas abandonan a sus padres en un asilo de ancianos porque no pueden cuidarlos

H: Pero en cuanto a los inmigrantes, si se les ofrece este trabajo, creo que aceptarán porque no tendrán otra opción.

H: O dicho de otro modo, sería algo apropiado.

H: En el momento actual por el que pasa un extranjero, por supuesto, este es el caso si la persona no tiene ningún recurso financiero, ninguna vivienda o ninguna prioridad para vivir en el país extranjero.

H: hay muchos tipos de personas mayores, algunas de las cuales necesitan cuidados en cualquier momento y necesitan ayuda con cualquier cosa, como ir al baño, ducharse o ayudarlo a levantarse de su sueño y ponerlo en una silla de ruedas, y como dije, desde

Como dije, el otro tipo es alguien que necesita ayuda con la limpieza y algunas cosas ligeras. Es bueno porque las personas difieren en sus tipos.

H: Algunos de ellos necesitan asistencia integral y otros sólo asistencia manual.

H: Como decíamos, un plazo de seis meses podría ser bueno y algunas personas lo aceptarían, no todas, pero todos los que lo acepten intentarán arreglar su situación, así que podemos ser francos.

H: En mi opinión, este tipo de trabajos necesitan un gran apoyo de los sectores especializados en estas materias, y el apoyo debe ser para incentivar a las personas que van a trabajar en este trabajo.

H: Creo que tu idea es combinar extranjeros con gente mayor para matar dos pájaros de un tiro.

H: ¿No es así?ç

M: si si, es así...más o menos

H: este trabajo es un poco difícil y la persona que trabaja en este trabajo extraña su libertad. Este trabajo puede ser bueno si tiene un horario de trabajo específico con la persona mayor y consigue

H: Y que me paguen, lo cual es bastante bueno.

H: Si se cumplen estas condiciones será un buen trabajo.

H: Mucha gente lo acepta, pero me parece que cometiste algunos errores.

H: Porque cuando te comenté que la persona que va a hacer ese trabajo tiene que estar todo el día con esa persona, me dijiste que no, que solamente va a necesitar ayuda, como limpiar y cocinar.

H: Si esta persona mayor solo necesitará ayuda con la cocina y la limpieza, creo que la persona que trabajará no necesitará instalarse con él en la misma casa...

M: de manera resumida dime como lo harías?

H: Resumiendo este tema, es algo bueno, pero al mismo tiempo puede que no sea bueno. Sería mejor reducir el plazo y mucha gente aceptaría esta cosa o este trabajo aunque fuera sin dinero. No creo que la solución adecuada para estas personas sea reducir la duración sin tener en cuenta el estado de salud de la persona mayor.

H: Creo que este proyecto en el que estás trabajando es bueno, pero hay que añadir algunas cosas que hagan que este proyecto sea aceptable para ambas partes: el extranjero y la persona mayor.

M: Que le añadirías?

H: Lo que yo pienso, para que este proyecto tenga éxito es reducir el tiempo establecido para obtener el arraigo social o papeles, y durante ese tiempo hay que darle a la persona algún dinero simbólico.

Porque el mundo gira en torno al dinero

Para algunas personas incluso la duración no importa. Hay personas que pueden quedarse con una persona durante dos años, pero, por supuesto, habrá algo de dinero en esos dos años.

Pero si es sin dinero, sólo para conseguir los papeles y la vivienda, creo que no hay mucha gente que acepte ese asunto.

Porque si hablamos lógicamente, el extranjero no abandonaría su país y vendría a otro país salvo para mejorar la situación por todos lados.

M: Si, entiendo. Hay un tema de libertad para la persona extranjera que hay que tener en cuenta... estaría bien entonces acortando el tiempo y ajustando el compromiso. Muchas gracias por tu aportación, me ha servido de mucho para reformular el enfoque del proyecto.

Annex 11 Transcripció Entrevista Projecte Acull

NOTA: Abans de la gravació vaig presentarme i vaig presentar la iniciativa que estic elaborant. També hi ha un salt en la gravació, donat que l'internet va fallar i després va tornar.

TRANSCRIPCIÓ TÈCNICA REFERENT DE PUNT DE REFERÈNCIA PROJECTE “ACULL”

00:00:00 Estan ateses unes 5.600 persones en el programa de menors

00:00:06 és a dir, que surten del sistema de protecció, els 18 anys,

00:00:11 i d'aquestes 5.000 persones que estan ateses,

00:00:15 més o menys la meitat són joves migrants sols, aproximadament.

00:00:21 Llavors, per tant, normalment, nosaltres parlem de joves totalats i ex-totalats,

00:00:26 el que passa és que quan fan 18 anys, la situació és la següent.

00:00:30 Hi ha joves que han estat separats de la família per raons diverses,

00:00:34 que Aina, segurament, si tu has treballat sobre el sistema,

00:00:37 bueno, i tu també, com a educada social, l'has de saber,

00:00:41 doncs és un sistema de protecció,

00:00:45 i en canvi, ens trobem amb la paradoxa d'aquest moment

00:00:48 en què, com deies, Aina, com revertim la vulnerabilitat.

00:00:53 Els 18 anys acaba la protecció, ja siguin migrants, ja siguin nacionals,

00:00:58 recursos per a majors no n'hi ha per a tots,

00:01:01 en la part d'habitatge, en dret a prestacions, si han estat totalats, sí,

00:01:05 encara que pot ser que només sigui d'un any,

00:01:08 però en la part d'habitatge no, no n'hi ha per a tots,

00:01:11 i si són nacionals o estrangers, però tenen família al territori,

00:01:17 se'ls diu que han de tornar a casa,

00:01:21 no se'ls dona l'opció, o se'ls dona només en casos molt extrems,

00:01:28 es prioritzen els que no tenen, doncs això,

00:01:31 uns recursos familiars en un territori,

00:01:34 i per tant, doncs ens trobem amb aquesta paradoxa,

00:01:36 que com a menors d'estat protegit i de Covid-19,

00:01:40 et diuen ara ja pots tornar a casa, ja ets major de l'edat,

00:01:42 si has estat separat, alguna raó serà,

00:01:45 això no s'arregla d'un dia per l'altre,

00:01:48 això ja, com a situació general,

00:01:51 per tant, nosaltres un moment parlem de persones,

00:01:54 de que treballem amb jovent totalat i ex-totalat,

00:01:59 no sempre fem èmfasi en que som migrants,

00:02:03 l'únic projecte, l'únic que tenim exclusiu per migrants

00:02:06 és el projecte d'acolliment familiar.

00:02:08 Acoll, no?

00:02:09 Justament el projecte acull està pensat exclusivament per migrants,

00:02:13 i ja es va pensar així en el seu origen,

00:02:16 és una proposta que inclús es va pactar amb la mateixa àrea de suport,

00:02:22 els jovent totalat i ex-totalat,

00:02:28 que és l'àrea de fins de les 11 anys,

00:02:33 doncs és un projecte que ja es va treballar amb la mateixa àrea,

00:02:37 precisament perquè en aquest moment s'entenia que era,

00:02:40 o s'entenia i s'entén, eh?, vull dir que realment funciona, no?

00:02:43 Però que també era una manera que aquests nois i noies

00:02:45 que havien fet una migració com a menors d'edat

00:02:47 tenien la possibilitat de tornar a una llar,

00:02:51 que sempre la llar té el punt d'estabilitat, de calidesa,

00:02:54 d'un lloc tranquil,

00:02:56 i al seu costat tenien les persones d'aquesta unitat familiar

00:03:01 en el sentit ampli,

00:03:03 i és amb les que anàvem, no?

00:03:04 Nosaltres fem el treball de teixir vincles

00:03:07 perquè aquestes persones es convertissin en la seva xarxa de suport

00:03:10 en el territori,

00:03:11 i alhora fessin com una immigració més gran

00:03:14 amb el que és la llengua, la cultura,

00:03:17 bueno, el nostre model de societat des de la convivència en el dia a dia.

00:03:23 Per tant, aquest projecte d'acolliment és l'únic que realment és específic.

00:03:27 En la resta, la veritat és que encara que treballem per tot el sistema,

00:03:33 com que vam néixer per combatre la soledat no desitjada,

00:03:37 Montse, aquí tornem a enllaçar amb tu amb l'acolliment,

00:03:40 però per combatre aquesta soledat no desitjada

00:03:42 és que els nois i les noies expliquen que en els 18 anys,

00:03:46 quan es depèn de la decisió, i ara què faig amb la meva vida,

00:03:49 normalment s'enfronten a una situació de soledat no desitjada.

00:03:52 Per què? Perquè han de prendre aquestes decisions, sí,

00:03:54 amb el suport d'algun educador, però moltes vegades amb molt poc acompanyament,

00:03:59 assessorament, etcètera,

00:04:02 i sense tenir aquell espai d'ostres,

00:04:05 i en qui confio jo ara que m'ajudi a totes aquestes petites decisions,

00:04:09 petites i grans, que hauré de prendre en els propers temps,

00:04:12 perquè com a major edat he de prendre decisions des d'on vaig,

00:04:15 si demano un pis, si me'n vaig a una habitació,

00:04:17 si segueixo estudiant, si no segueixo estudiant,

00:04:21 si demano totes les petites decisions del dia a dia.

00:04:24 Es veuen amb molt sentiment de soledat.

00:04:26 Llavors, el nostre model d'intervenció,
00:04:28 que és des de la mentoria, des del voluntariat,
00:04:31 no en acolliment, no només,
00:04:33 però ens van demanar que féssim l'acolliment
00:04:35 perquè érem l'única entitat que treballava en voluntariat,
00:04:38 en el seu moment, l'any 2002, que és quan va néixer el projecte,
00:04:42 doncs aquest model d'acompanyament intenta trencar
00:04:45 aquesta soledat no desitjada.
00:04:47 I treballa, i treballa, el focus és construir uns vincles,
00:04:54 unes relacions de confiança,
00:04:56 amb què cada noi i cada noia són relacions úniques,
00:05:00 cada noi i cada noia tingui una persona voluntària,
00:05:03 el seu referent, el seu mentor i mentora,
00:05:06 amb qui l'acompanyen a aquesta etapa vital.
00:05:11 I aquest és l'objectiu de la mentoria.
00:05:13 Sembla que no és res, però és un suport emocional.
00:05:16 És un suport emocional que no fa gaire importància,
00:05:28 bueno, no sé que potser s'ha penjat una mica.
00:05:31 Crec que sí, i crec que...
00:05:32 No, és que no sé si salu internet, podria ser.
00:05:39 Espera, permés que em canviïn d'habitació.
00:05:41 Em puc fer la porta dins la planeta?

00:05:44 No?

00:05:45 Ara, ara, ara, ara, ara, ara, ara, ara, ara, ara.

00:05:48 Sí, no, vale, perfecte, és.

00:05:50 Doncs és clar, és clar que aquesta soledat no desitjada

00:05:54 és construir un encàrque,

00:05:55 amb aquest autocort i una recarica de la intercomèndum

00:05:58 a la persona amb sortes de la gent real a la cuina.

00:06:01 Doncs, genera, genera un efecte,

00:06:06 i és un impacte avaluat,

00:06:09 el que us dic ha estat avaluat externament.

00:06:12 Genera en els lògics un impacte en millora de l'autoestima,

00:06:18 de l'autoconfiança, de la seva expectativa

00:06:22 a nivell d'estudis i a nivell de projecte vital,

00:06:24 és a dir, saber que una persona confia en tu

00:06:27 és que el compte ens engegui com que això fa que tu també confiïs més en tu,

00:06:32 i que creguis que pots arribar més enllà,

00:06:34 i que et pots plantejar objectius enllà de l'hora que t'obre,

00:06:37 també t'obre la mirada i t'obre les oportunitats de context.

00:06:42 Doncs una mica és això.

00:06:44 Llavors nosaltres sí, vam obrir aquest projecte d'acolliment,

00:06:47 com et deia, amb suport, amb un treball molt en aliança,

00:06:52 i és un projecte que nosaltres ja començo a aterrar-lo.

00:06:55 Les donem una temporalitat per començar, d'acord?

00:07:00 El que em deies, no? Com comencem?

00:07:03 Doncs comencem deixant les regles molt clares, a totes dues parts.

00:07:08 Insistim molt en el jovent en què no és un recurs d'emergència.

00:07:15 Això també ens obliga a nosaltres a pensar

00:07:17 i quan sortim de l'acolliment on aniran a viure, també t'ho dic.

00:07:22 No és pels 18 anys, pot ser pels 18 anys,

00:07:27 però treballem entre 18 i 23,

00:07:28 pot ser en qualsevol moment d'aquesta etapa.

00:07:31 Llavors, com et deia, preparem el jovent i el voluntariat,

00:07:34 i els preparem i els avaluem.

00:07:37 És a dir, fem unes entrevistes de selecció

00:07:40 per explicar-los en profunditat quin és el projecte,

00:07:44 què poden esperar i què no poden esperar d'aquest espai de la convivència.

00:07:49 I això respecte als joves també és molt important

00:07:52 perquè marquem uns límits molt clars,

00:07:54 sobretot respecte a temes de relacions econòmiques,

00:07:58 en el nostre cas, no en el nostre projecte.

00:08:01 Sabem que els diners porten problemes

00:08:03 i, per tant, evitem que hi hagi intercanvi econòmic durant l'acolliment.

00:08:12 Llavors, el que fem és fer unes entrevistes en profunditat a tots dos

00:08:18 per aterrar molt bé les expectatives,

00:08:21 per explicar-los i per donar-los resposta a tots els dubtes que tinguin,

00:08:25 però també per explicar-los tot el marc educatiu del projecte.

00:08:29 Per tant, que el projecte té un principi i un final.

00:08:32 És molt important aquest final.

00:08:36 Moltes vegades ha passat, i per exemple, durant la guerra d'Ucrània,

00:08:39 que va haver-hi tantes persones que van obrir les portes de casa seva,

00:08:43 després va haver-hi moltíssims i moltíssims problemes

00:08:45 precisament perquè no hi havia aquest marc,

00:08:47 perquè no se sabia fins quan i com

00:08:50 i no hi havia ningú que acompanyés aquestes relacions.

00:08:54 Doncs expliquem aquest marc dels nou mesos.

00:08:56 Aquests nou mesos es poden ampliar si les dues parts hi estan d'acord,

00:09:02 fins al màxim de nou mesos més.

00:09:06 I el que anem acompanyant durant tota l'etapa

00:09:11 és a construir la convivència del dia a dia per una part.

00:09:18 És a dir, un acolliment familiar demana uns pactes de convivència

00:09:23 perquè tu a casa teva fas les coses d'una manera determinada

00:09:27 i l'altre, el noi o la noia, també a casa seva fan d'una manera determinada.

00:09:31 Llavors és important posar-se d'acord amb tot.

00:09:34 Amb tot des del més quotidià, de com es renta la roba,

00:09:39 a qualsevol cosa, als àpats, a temes religiosos, si n'hi ha,

00:09:44 una mica als hàbits de salut, de neteja, de tot.

00:09:48 A la implicació, perquè nosaltres insistim molt en que és un acolliment

00:09:52 i per tant no és llogar a una habitació.

00:09:55 I per tant demanem al jove que s'impliqui de la dinàmica familiar.

00:09:59 És a dir, que si la gent parà, que somegi responsabilitats per a taula

00:10:03 i anar a comprar la part de neteja que correspongui,

00:10:06 és a dir, que formi part de la dinàmica familiar.

00:10:09 I per tant això és el que treballem des de la figura socioeducativa.

00:10:12 Per tant, per a nosaltres l'acolliment també és molt important

00:10:15 que hi hagi al darrere una figura socioeducativa,

00:10:18 que per una banda ajuda a teixir aquestes relacions de convivència

00:10:22 i per una altra banda també fa que hi hagi un pla de treball associat

00:10:26 al projecte del noi o la noia.

00:10:28 És a dir, durant aquests nou mesos, en quins àmbits treballaràs

00:10:31 i aquesta xarxa de collida també t'acompanyarà amb això.

00:10:37 És a dir, que tothom anem en la mateixa direcció,

00:10:40 perquè sempre posem el jovent en el centre, que és el que és,

00:10:43 no? És un projecte pel jovent i per tant aquí tothom remem amb el mateix.

00:10:48 És a dir, si el jove està en una etapa d'estudis,

00:10:53 tothom està allà ajudant a sostenir l'esforç dels estudis i facilitant.

00:10:59 Bé, té diversos objectius perquè la vida té moltes cares,

00:11:04 no és només estudiar o treballar, té moltes cares i per tant això és important.

00:11:08 I també treballem perquè el noi o la noia pugui conèixer

00:11:12 o participar també al màxim possible a la comunitat.

00:11:18 Amb recursos de la comunitat ja poden ser de lleure, d'esforç, del que sigui.

00:11:25 Així, perquè em puguis fer preguntes, acabo amb el rotllo.

00:11:37 El que sigui gent gran, nosaltres tenim gent gran.

00:11:43 Llavors, per exemple, suposo que de totes les persones que han passat,

00:11:48 els conflictes, per exemple, quan s'han generat conflictes,

00:11:52 alguna tensió, desacord i tal, però amb la convivència,

00:11:56 durant la convivència, clar, jo entenc que hi ha aquest suport específic

00:12:01 d'aquest acompanyament sociodocatiu,

00:12:03 que llavors, per atarrar una mica en el dia a dia,

00:12:07 ells tenen com un conflicte o tal, llavors van a vosaltres,

00:12:11 hi ha un contacte directe o...?

00:12:16 Clar, si hi hagués alguna cosa que no haguéssim detectat,

00:12:18 evidentment, nosaltres sempre l'educadora,

00:12:21 el voluntariat i el jove sap que hi ha el telèfon de l'educadora

00:12:25 que sempre està disponible.

00:12:26 I si no és una hora laboral, li posen un WhatsApp,

00:12:30 truquen quan puguis, o si hi ha alguna cosa molt greu, truquen.

00:12:33 I si no està l'educadora, hi ha la coordinadora.

00:12:35 Vull dir que tot això ho tenim cobert, si passa alguna cosa greu.

00:12:40 En el nostre programa ens diuen que som, en tot cas, una mica cares,

00:12:44 perquè tant aquí com a Mentoria hi posem moltes hores d'error professional.

00:12:50 Llavors, el jovent té tutoria setmanals i el voluntariat també,

00:12:56 tot i que les del voluntariat són telefòniques.

00:12:58 I després, un cop al mes, hi ha com un seguiment grupal

00:13:02 amb les diferents persones acoblidores.

00:13:06 També us he de dir que ens costa molt

00:13:09 aconseguir persones que obrin casa seva.

00:13:12 Sí.

00:13:15 No sé si ho vaig llegir malament o que ho he llegit a altres projectes

00:13:19 i m'estic fent un lio,

00:13:20 ¿hi ha una compensació econòmica per a la persona acollidora?

00:13:24 De cobrir algun tema econòmic?

00:13:28 No hi ha una compensació econòmica, perquè aquest concepte no ens agrada,

00:13:32 sinó que hi ha una aportació que fa l'entitat

00:13:34 per cobrir les despeses d'alimentació.

00:13:36 Perquè, com us he dit, no volem que hi hagi cap intercanvi econòmic,

00:13:41 i alhora volem que el jovent pugui formar part de la dinàmica de la llar

00:13:47 i, per tant, que el menjar sigui comunitari.

00:13:53 Llavors, el que intentem és que les persones acollidores

00:13:56 en aquest sentit no tinguin un perjudici econòmic,

00:14:00 és a dir, una major despesa,

00:14:03 sinó que posin les seves energies en el que és que ser-hi.

00:14:09 Llavors, si nosaltres agafem aquesta aportació econòmica,

00:14:12 si el noi o la noia tingués ingressos faria una part de l'aportació econòmica,

00:14:20 la meitat la posaria el jove, però la posaria nosaltres,

00:14:24 ens ho donaria a punt de referència i nosaltres ho passaríem.

00:14:27 Ah, vosaltres sou com l'intermediari, no?

00:14:30 Exacte.

00:14:31 Si el jove no té ingressos, més enllà d'aquest diners de menjar,

00:14:34 diàndoles, de manutenció, que fem aportació a la família,

00:14:38 al jove nosaltres li donem recursos,

00:14:40 tàrgica de transport, una mica de diners de butxaca,

00:14:44 busquem beques pels estudis, busquem recursos per a tot, no?

00:14:50 A mi em sorgia el dubte aquest que tu havies comentat

00:14:53 sobre el repte de trobar famílies que vulguin acollir.

00:14:58 Llavors volia saber una mica també si hi ha alguna estratègia

00:15:02 o alguna línia d'actuació per poder afavorir...

00:15:05 Aplicar tot el possible, explicar tot l'esportat possible,

00:15:10 és a dir, intentem fer xerrades,

00:15:12 anem fent crides de xarxes socials,

00:15:14 intentem obrir portes per molts llocs, per molts llocs,

00:15:17 l'únic que el que fem és que sempre ho fem acompanyades,

00:15:23 sempre que fem alguna xerrada presencial en alguna organització,

00:15:28 espai, el que sigui, centre cívic, el que sigui, allà on ens busquin,

00:15:32 o mitjans de comunicació,

00:15:34 mirem que ens acompanyi sempre algú que ha estat un voluntari

00:15:37 o una voluntària perquè expliquin la seva experiència

00:15:40 en primera persona i perquè també poden contestar

00:15:43 moltes de les pors que tenen les persones

00:15:46 respectant què es trobaran amb el quotidià.

00:15:52 Llavors no és una estratègia única perquè és constant,

00:15:55 és com rogar tota la línia possible.

00:16:02 Sabries més o menys el nombre actual de famílies

00:16:05 que hi ha en el projecte?

00:16:08 Ah, sí, i tant que el sé, només n'hi ha tres.

00:16:11 Ah, només n'hi ha tres.

00:16:13 Sí, és que és molt minoritari.

00:16:16 Nosaltres amb Arturia treballem molt,

00:16:19 però l'acolliment, a veure, que tampoc no podríem fer,

00:16:23 perquè una educadora màxim pot acompanyar set famílies,

00:16:28 set acolliments en paral·lel en el mateix moment,

00:16:31 per les hores professionals que us dic que posa al darrere.

00:16:34 Però així tot és molt minoritari,

00:16:37 perquè és que realment ens costa moltíssim.

00:16:40 Ens costa molt a la ciutat de Barcelona.

00:16:43 A vegades ens arriba més gent de fora

00:16:46 i a vegades de molt fora,

00:16:49 que a vegades els hi és de diòstres, m'encantaria,

00:16:52 però és que no puc fer-ho.

00:16:55 Primer perquè he de desplaçar un jove

00:16:58 i després perquè és que fer-te l'acompanyament

00:17:01 i tot plegat és molt costós per nosaltres.

00:17:04 I el que hem fet amb aquests casos

00:17:07 és buscar organitzacions o fer rèpliques

00:17:10 o fer treball en ma xarxa,

00:17:13 per compartir reptes, bones pràctiques, etcètera,

00:17:17 perquè puguin fer el mateix en altres punts del territori.

00:17:20 Ho hem fet a Trem, per exemple, al Pallars, allà dalt, a la muntanya.

00:17:26 Ho estem fent a Osona, a l'Empordà, Girona,

00:17:29 a Molts i a la Tarragona, en llocs diferents.

00:17:35 Nosaltres treballem per l'àrea metropolitana,

00:17:38 Barcelona i Marès.

00:17:41 Jo fins que no he arribat aquí a Mataró,

00:17:44 vaig començar a mirar l'Ajuntament de Mataró,

00:17:47 vaig conèixer un punt de referència,

00:17:50 vaig anar a parar el projecte de Cull des de Barcelona.

00:17:53 He viscut molts anys a Barcelona,

00:17:56 no l'havia vist mai.

00:17:59 O sigui, si surt el projecte Viure con Viure pertot arreu,

00:18:02 però el de Cull no l'havia vist.

00:18:05 Com arriben les famílies?

00:18:09 Com arriben les famílies al projecte?

00:18:12 Les persones voluntàries?

00:18:15 Una mica és el que deia la Prontada L'Aina.

00:18:18 Mitjançant, han vist la notícia,

00:18:21 en algun mitjà de comunicació, alguna entrevista o alguna cosa.

00:18:24 Ara, per exemple, fa un parell de mesos

00:18:27 ha sortit un reportatge a la vanguardia.

00:18:30 Potser els hi ha parlat, alguna persona cullidura,

00:18:33 és a la xarxa i ho estan animant.

00:18:36 Hem anat a fer una xerrada amb algun lloc i ens han conegut.

00:18:39 I després algunes són persones

00:18:42 que primer han estat voluntàries a Mentoria.

00:18:45 Ja ens han conegut, ja han conegut els joves.

00:18:48 Això ha trencat algunes pors

00:18:51 i estan animades a obrir també les portes per l'acolliment.

00:18:54 Però és això, és que és un...

00:18:57 Bueno, no hi ha una via sola, eh?

00:19:00 Són moltes.

00:19:04 Sí, sí, sí.

00:19:06 Jo, per mi, jo tinc totes les...

00:19:09 Jo només et volia dir una cosa respecte al que deies de la contractació.

00:19:12 Ah, sí? Sí.

00:19:15 Que regularitzar una persona via un contracte

00:19:18 ha de ser via jornada completa, o mínim 30 hores.

00:19:21 Sí, però ara, a partir del 20 de maig,

00:19:24 que canvia el sociolaboral,

00:19:27 eren 20 hores.

00:19:30 Bueno, però així tot 20 hores...

00:19:33 una sola persona contracta els 20 hores.

00:19:36 Sí, però es pot aconseguir dos contractes, un de 10 i un altre de 10.

00:19:39 Si és així, endavant.

00:19:42 Si és així, endavant, però llavors es donen compte

00:19:45 amb una cosa, perquè...

00:19:48 Bueno, és que nosaltres amb aquestes coses

00:19:51 ens hi mirem molt, no? Sí.

00:19:54 Com deia al principi, hem posat molt cala les expectatives.

00:19:57 Perquè si no, genera,

00:20:01 per una banda pot generar una relació desequilibrada.

00:20:04 Sí. I llavors...

00:20:07 També per les persones acollidores,

00:20:10 vull dir, si en de fet tot aquest rol

00:20:13 tenen un rol de poder. Sí.

00:20:16 I nosaltres treballem perquè aquesta diferència

00:20:19 es vagi reduint al màxim possible.

00:20:22 I sempre expliquem, i és cert,

00:20:25 que els beneficis són mutus per les dues bandes,

00:20:28 i en els projectes de voluntariat,

00:20:31 les persones que acollon o que són voluntàries

00:20:34 també reben beneficis de l'activitat.

00:20:37 I això són les seves paraules, no són les nostres.

00:20:40 Llavors, si tu, molt clarament,

00:20:43 ja li poses el nom jove o no a la persona jove,

00:20:46 en expectatives que aquesta persona es regularitzarà,

00:20:49 les relacions sempre seran desequilibrades.

00:20:52 Llavors, això ho has de tenir molt clar,

00:20:56 pot generar una confusió amb els roles de poder,

00:20:59 i això ho has de tenir molt clar.

00:21:02 Jo no et dic que no puguis fer-ho, però és complicat.

00:21:05 Per exemple, nosaltres a vegades,

00:21:08 el que ens passa és el contrari,

00:21:11 fan l'acolliment, i després els voluntaris,

00:21:14 la xarxa de les persones,

00:21:17 totes tenim la nostra xarxa relacional,
00:21:20 acabar coneixent els joves, no sé què,
00:21:23 que sempre insistim, és que això,
00:21:26 no ho facin directament amb els joves,
00:21:29 sinó que hi hagi l'educadora pel mig.
00:21:32 Que ho ofereixin a l'educadora i l'educadora ho gestiona amb els joves.
00:21:35 Però que mai no sigui una cosa que estigui al principi,
00:21:38 perquè l'experiència és que quan l'expectativa
00:21:41 ja és així, d'un guany, la relació és diferent.
00:21:44 La relació ja està...
00:21:47 Anava a dir-te corrompuda, que no és, però és diferent.
00:21:51 Sí, sí, sí.
00:21:54 Els rols ja seran aquests d'entrada.
00:21:57 I si en tot cas si són aquests d'entrada,
00:22:00 ho has de treballar molt bé.
00:22:03 Fins a quin punt, què se li demana al jove,
00:22:06 què se li demana a la persona acollidora.
00:22:09 A tota aquesta banda de drets i deures de tots dos,
00:22:12 nosaltres defensem que tot això ha d'estar molt clar
00:22:15 i molt ben treballat d'entrada.
00:22:18 Sí.
00:22:21 Que és veritat, d'altra banda, que l'àmbit de les cures,

00:22:24 i les cures amb dependència, amb gent gran,

00:22:27 també és un àmbit de treball.

00:22:30 I si es fa en contractació, molt millor que en negre,

00:22:33 com ha passat fins ara.

00:22:36 Sí.

00:22:39 I en aquest cas, si és via formació, formació i contractació,

00:22:42 amb aliança amb algun centre formatiu,

00:22:46 és també una bona capacització professional.

00:22:49 I que almenys d'aquí entreguin això.

00:22:52 Potser no és tant de cura si és de neteja o de suport

00:22:55 o del que sigui.

00:22:58 Sí, però hi hagi el que hi hagi.

00:23:01 De neteja també hi ha formacions.

00:23:04 Vull dir que hi ha moltes coses que està bé

00:23:07 que la persona entengui que això és un àmbit formatiu

00:23:10 i laboral.

00:23:13 I també saps que hi ha els esclavatges a la llar,

00:23:16 amb persones migrades, i per tant, doncs,

00:23:19 anem curant això.

00:23:22 És l'única cosa, et volia matitzar des d'aquí,

00:23:25 perquè a vegades et trobes...

00:23:28 No, jo ho agraeixo perquè, clar,

00:23:31 nosaltres tenim moltes experiències.

00:23:34 Sí, però que, d'altra banda, és veritat que,

00:23:37 per la bona part d'aquest jovent,

00:23:41 el jovent migrant respecta molt la gent gran

00:23:44 i l'enyora molt.

00:23:47 I, per tant, doncs, en tenen molta cura,

00:23:50 en tenen un tracte molt especial.

00:23:53 Es generen vincles molt bonics.

00:23:56 Sí, sí, bueno,

00:23:59 acabaré de pensar bé això.

00:24:02 Bé.

00:24:05 Bé.

00:24:08 Dona Lidia, les voltes i ja està.

00:24:11 Gràcies.

00:24:14 Aina, a veure, com ens podem repartir situacions

00:24:17 de vulnerabilitat?

00:24:20 A veure, mira,

00:24:23 nosaltres, punt de referència, portem ja bastants anys,

00:24:26 i ara hem aconseguit que això que estem començant a parlar

00:24:29 és una cosa que no és només...

PRODUCTE

La plataforma digital com a producte d'aquest treball es pot trobar en l'enllaç següent:

[Acolligere - Connectant Generacions](#)